

ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុង ព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្ទាល់

 ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ជាអ្នកគង្វាលចៀមដ៏អស្ចារ្យ យើងជំពាក់ព្រះអង្គ ច្រើនណាស់ ដែលយើងមិនអាចសងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានបង្ហូរមកក្នុងចិត្តយើងឡើយ។ យើងមានអាម្មណ៍ថាមិនសក្តិសម ពេលដែលយើងឱនក្បាលចុះហើយឈរនៅចំពោះទ្រង់។ យើងស្នើសុំឱ្យទ្រង់សម្អាតយើងពីកំហុសនិងអំពើបាបទាំងអស់។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងពង្រឹងរាងកាយរបស់យើងថ្ងៃនេះ។ មនុស្សជាច្រើនឈឺនិងរងទុក្ខដូចដែលបានបង្ហាញនៅទីនេះ អំពីកន្លែងដៃ និងការស្នើសុំចូលតាមទូរស័ព្ទ និងគ្រប់ទីកន្លែង។

2 ហើយយើងជឿថាយើងកំពុងតែបញ្ចប់ប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោកនេះ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានពេលវេលានឹងរលាយបាត់ទៅជាភាពអស់កល្ប ហើយយើងចង់ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ម៉ោងនោះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះព្រឹកនេះគឺដើម្បីរៀបចំសម្រាប់ពេលវេលានោះ។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថាមានទូរស័ព្ទភ្ជាប់ជាច្រើននៅទូទាំងប្រទេស ពីឆ្នេរមួយទៅឆ្នេរមួយទៀត។ ទីណាសម្លេងរបស់យើងកំពុងមក សូមឱ្យក្រុមតូចនោះទទួលបានព្រះពរ។ ព្យាបាលអ្នកជំងឺដែលស្ថិតក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងសំអាតព្រលឹងរបស់ពួកគេពីអំពើអាក្រក់ទាំងអស់។ ហើយជួយយើងនៅព្រឹកនេះ នៅរោងឧបោសថដែលយើងអាចរីករាយនឹងឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យនោះ។

3 ហើយយើងសុំទ្រង់នឹងនិយាយមកកាន់យើងនៅថ្ងៃនេះតាមរយៈសំណេររបស់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ ហើយសូមអោយព្រះវិញ្ញាណសំដែងអោយយើងដឹងអំពីអ្វីៗដែលយើងត្រូវការ ដូចដែលយើងបានប្រមូលនៅទូទាំងប្រទេសឥឡូវនេះ មានអាម្មណ៍ថាយើងជាមនុស្សតូចទាប ប៉ុន្តែមានកន្លែងមួយក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានលោះ ពីព្រោះយើងបានជឿ លើព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ សូមប្រទានរបស់ទាំងនេះដល់យើងខ្ញុំ ឱ្យព្រះអម្ចាស់អើយ។

4 ហើយនៅពេលដែលយើងបិទកម្មវិធីហើយយើងទៅផ្ទះផ្សេងៗនៅទូទាំង
ប្រទេស សូមឱ្យយើងនិយាយ ដូចអ្នកមកពីអេម៉ាស “តើដួងចិត្តយើងមិនឆេះឆ្ងល់
ក្នុងចិត្តពេលទ្រង់និយាយមកយើងនៅតាមផ្លូវទេឬ?”

5 ឱព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំ ដឹងថាអ្វីៗដែលទូលបង្គំត្រូវនិយាយពិតជាមិន
គ្រប់គ្រាន់ទេ ជាមួយ—គ្រីស្ទានល្អៗទូទាំងប្រទេសឥឡូវនេះ ដែលត្រូវបានយកចិត្ត
ទុកដាក់វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ—វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។ វាមិនដូចអ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយ
ដែលអាចបានផលល្អ ពីព្រោះយើងទាំងអស់គ្នានៅក្នុងប្រភេទដូចគ្នា។ យើងជា
មនុស្សរមែងស្លាប់។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យនិយាយ សូមឱ្យ
ទ្រង់យកព្រះបន្ទូលនិងមកបង្ហាញអង្គទ្រង់។ យើងសូមរង់ចាំទ្រង់ឥឡូវនេះនៅក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

អ្នកអាចអង្គុយបាន។

6 ខ្ញុំពិតជាគួរ... ឱភ្ញាក់ផ្អើលណាស់។ ខ្ញុំបានប្រាប់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើនាង
បានស្តាប់ នៅតុកសុន ដែលខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំមានកម្មវិធីនៅពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ
ហើយខ្ញុំក៏មិនបានយកសម្លៀកបំពាក់មកជាមួយដែរ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅ
កាន់កូនប្រសារស្រីខ្ញុំថា នាងបានយក អាវធីរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា
“ខ្ញុំនៅពីក្រោយធីកានេះ ជាមួយនឹង... ពួកគេមិនដឹងថាខោផ្សេងហើយអាវផ្សេង
នោះទេ។” វាជារបស់ដែលខ្ញុំពាក់នៅផ្ទះ។ ប៉ុន្តែ មេដា នាងបានអ៊ុកអាវខ្ញុំនិងអ្វីៗ
ទាំងអស់ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នា... កុំបារម្ភអី។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺល្អ។

7 ឥឡូវនេះយើងមានសំណើរនៅទីនេះថាមានបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់... ហើយ
ខ្ញុំគិតថា—ដែលខ្ញុំជឿថានៅព្រឹកនៅព្រឹកនេះនៅ—នៅព្រឹកសុករដ្ឋ អាវីស្សូ
ណា។ ឪពុករបស់បងស្រីម៉ែស៊ីទើបតែធ្វើដំណើរនៅជាមួយគាត់ទៅប្រជុំ ខ្ញុំយល់
ហើយផ្លូវនេះនឹងទៅយកចូលពីមន្ទីរពេទ្យដោយសារជំងឺខ្សោយបេះដូង បងប្រុសខូ
ហ្គិន។ ហើយបងប្រុសជូនៀ ជេកសុន ខ្ញុំគិតថាគាត់ស្តាប់នៅក្នុងវិទ្យុ ឬតាមទូរស័ព្ទ
ចុះនៅខ្នើកវីលប្រញូអាស់បាននី ហើយឪពុករបស់គាត់នៅមន្ទីរពេទ្យ ខ្ញុំយល់ ពី
ការរក្សាភាគីកកឆ្លងឆ្លងក្នុងថ្ងៃម។ ដូច្នេះយើងចង់បានពិតជាចង់ចាំអស់អ្នកដែល
បានអធិស្ឋាន។ ហើយឥឡូវនេះមានអ្នកផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ផងដែរ ប៉ុន្តែយើង
មិនចង់ចំណាយពេលទេ។ ព្រះស្គាល់ពួកគេទាំងអស់ ដូច្នេះសូមឱ្យយើងអធិស្ឋាន
សម្រាប់ពួកគេឥឡូវនេះ។

8 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ក្នុងនាមជាបុរសដៃចាស់ជ្រើរផ្លូវបងប្រុសខូហ្គិន អតីតយុទ្ធជនចំណាស់នៃបេសសកកម្ម បាន...ដេកនៅមន្ទីរពេទ្យព្រឹកនេះ កន្លែងណាមួយដែលទទួលរងពីការវាយប្រហារលើបេះដូងរបស់គាត់។ ព្រះអម្ចាស់ អើយចាស់ចំណាស់នោះ បេះដូងបានឆ្លងកាត់បញ្ហាជាច្រើន។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមជួយគាត់។ ផ្តល់ឲ្យគាត់។ គាត់ចូលចិត្ត...គាត់ស្រឡាញ់ជីវិតដូចយើងគ្រប់គ្នា ចូលចិត្តដែរ ហើយគាត់ចង់រស់នៅ។ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះផ្តល់ឱ្យ។ យើងអធិស្ឋាន យ៉ាងមុតមាំនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវសម្រាប់គាត់ ថាទ្រង់នឹងព្យាបាលគាត់ ហើយនាំគាត់ចេញ។ យើងជឿថាទ្រង់នឹងសំរេច គាត់នឹងត្រឡប់ចូលមកការប្រជុំ វិញ។

9 យើងអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្រុស ជេកសុន ជាឪពុកដ៏មានតម្លៃរបស់គាត់ ដែលកំពុងនៅក្បែរសេចក្តីស្លាប់ឥឡូវនេះ ហើយនាំមកនូវក្មេងប្រុសល្អដូចជូនៀ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ដែលទ្រង់នឹង ព្យាបាលគាត់។ ទូលបង្គំដឹងថាវាហាក់ដូចជាមិនអាចទៅរួចទេ។ គ្រូពេទ្យពួកគេ —មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចទេចំពោះករណីនេះ។ ប៉ុន្តែយើងនៅចាំបងប្រុសហុល ផងដែរ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យល្អបំផុតនៅទីនេះបាននិយាយ នៅក្នុងល្វីសរីល ថា “គាត់អាចរស់បានពីរបីម៉ោងទេ” ដែលមានជំងឺមហារីកក្នុងថ្លើម។ ហើយគាត់កំពុង រស់នៅសព្វថ្ងៃ ហើយវាមានរយៈពេល២៥ឆ្នាំមកហើយ ដោយសារព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រោសបងប្រុស ជេកសុន ថ្ងៃនេះព្រះអម្ចាស់ អើយ សូមឱ្យព្រះគុណនិងមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់នៅជាមួយគាត់។

10 ទាំងអស់នេះគឺជាកន្សែងដៃនិងក្រណាត់ដ៏អស្ចារ្យ បានដាក់នៅទីនេះនៅក្នុង សំណើ ទ្រង់ស្គាល់ពួកគេទាំងអស់ ព្រះវរបិតា។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងផ្តល់ ការព្យាបាលដល់ពួកគេទាំងអស់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

11 ឥឡូវនេះចាប់ផ្តើមនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំមិនបានគិតថាខ្ញុំនឹងចុះមកទេ នៅកន្លែង ដំបូងកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន។ ហើយបន្ទាប់មកម្តងទៀត នៅពេលយើងបាន ប្រកាសថាខ្ញុំចុះមក។ បងប្រុសនេវីលបានអោយខ្ញុំអធិប្បាយ! ហើយបន្ទាប់មក យើងបានប្រកាសថានឹងចុះនៅថ្ងៃនេះ ហើយវាមិនត្រូវបានគេជូនដំណឹងទេ នៅ ទូទាំងប្រទេសដល់មនុស្ស។ ហើយយើងមានប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទនេះ ឥឡូវនេះ គឺល្អ ណាស់។ មនុស្សអាចអង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ...ពួកគេប្រមូលផ្តុំនៅកន្លែង

របស់ពួកគេ ព្រះវិហាររបស់ពួកគេ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយស្តាប់កម្មវិធីនេះ។ ខ្ញុំ ពេញចិត្តក្នុងការស្តាប់។

12 ឥឡូវនេះខ្ញុំឃើញថាត្រង់នេះ មានសំណើជាច្រើនកាលពីសប្តាហ៍មុន លើអ្វី ដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយលើវាជាសកលពីថ្ងៃអាទិត្យសប្តាហ៍មុន។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំភ្លេច អ្វីខ្ញុំបានដាក់ចំណងជើងវាឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយអ្វីមួយអំពីការទូទាត់ បំណុលរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកដឹងទេ ទោះបីអ្នកនិយាយអ្វីក៏ដោយ វាត្រូវបាន មនុស្សជាច្រើនយល់ច្រឡំ។ អត់ទេ ពីព្រោះពួកគេ...ពួកគេមិនចង់យល់ច្រឡំវាទេ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែនិយាយដោយសាមញ្ញថាយល់ច្រឡំវា។

ហើយឥឡូវនេះមានគេនិយាយថា “តើយើងគួរទិញឡានទេ?” ឬ “តើខ្ញុំគួរ...”

នេះមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលឬព្រះគម្ពីរនៅទីនោះដែល បាននិយាយថា “កុំជំពាក់អ្នកណាឡើយ។” នោះគឺជាបំណុលដែលអ្នកអាច បង់បាន។ បង់ពួកគេ។ វាមិន...នោះគឺគ្មាននរណាម្នាក់ជំពាក់។ វាមិនមែន មានន័យថា...ខ្ញុំជំពាក់ថ្លៃឈ្នួល វិក្កយបត្រទូរស័ព្ទរបស់យើង យើង...និងមាន អ្វីទៀត។ យើង—យើងជំពាក់រឿងទាំងនោះហើយយើងបង់វា។ ប៉ុន្តែបំណុលចាស់ ដែលនៅសេសសល់អ្នកអាចនឹងត្រូវបង់ សងវាចេញ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ កុំទៅ ជាមួយអ្វីដែលតោងអ្នកដូចនោះ។

13 ខ្ញុំចាំពីគ្រាមួយដែលខ្ញុំឈឺពេលដែលខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំបានចេញពីមន្ទីរពេទ្យ ដោយជំពាក់ប្រាក់ប្រហែលពីរពាន់ដុល្លារ។ ហើយធ្លាប់មានកន្លែងលក់ថ្នាំមួយនៅ ទីនេះ គឺខ្ញុំបានជំពាក់គាត់ប្រហែលជាបីទៅបួនរយដុល្លារ ក្នុងរឹក័យប៉ុត្រូថ្នាំ។ គាត់ មិនទាំងស្គាល់ខ្ញុំផង។ ហើយ គាត់...ខ្ញុំបានទៅរកគាត់។ ខ្ញុំមិនស្គាល់គាត់ទេ។ ហើយគាត់គ្រាន់តែផ្ញើវានៅទីនោះ ទោះយ៉ាងណា មិនដែលបដិសេធមិនផ្ញើវាទេ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជំពាក់អ្នក។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...ខ្ញុំជឿថា ស្វេ ននីគឺ...គឺជាលោក ម៉ាសុន ចូលតាមវិថីកុលាការ និងនិទាយរដូវ។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជំពាក់អ្នក។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនៅតែខ្សោយខ្លាំងប៉ុន្តែខ្ញុំ នៅតែព្យាយាមទៅធ្វើការ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចបង់លុយឱ្យអ្នកទេ...” ខ្ញុំ ទើបតែក្លាយជាគ្រីស្ទាន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿងដំបូង លោក ម៉ាសុន ក្នុងនាម ខ្ញុំមានកាតព្វកិច្ចចំពោះព្រះ ខ្ញុំខ្ចីទ្រង់ដង្វាយមួយភាគដប់។ ខ្ញុំចង់បង់ដង្វាយមួយ ភាគដប់របស់ខ្ញុំជាមុនសិន។” ហើយខ្ញុំនិយាយថា “បន្ទាប់មក កាតព្វកិច្ចបន្ទាប់

របស់ខ្ញុំគឺសងបំណុលរបស់ខ្ញុំ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឪពុកខ្ញុំឈឺហើយគាត់... ហើយយើងមាន... យើងមានកុមារ១០នាក់នៅក្នុងគ្រួសារ។” ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយ ថា “ខ្ញុំនឹង... ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចបង់ឱ្យអ្នកមិនលើសពី ២៥ សេនលើវិក័យប័ត្រ នោះទេ ថ្ងៃបើកប្រាក់ខែនីមួយៗ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចបង់លុយអ្នកសូម្បីតែម្ភៃប្រាំ សេនខ្ញុំនឹងមក ហើយប្រាប់អ្នកអំពីវា។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថា ‘ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើ វាបានទេនៅពេលនេះ។’” ដោយមានជំនួយពីព្រះ ខ្ញុំបានចំណាយបន្តិច។ ឃើញ ទេ? ប៉ុន្តែនេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ ឃើញទេ? មិនត្រូវមាននរណាម្នាក់និយាយ ថា...

14 អូអូ! គ្រីស្ទានខ្លះនៅព្រះវិហារនេះពេលមួយបានចេញទៅក្រៅរកការងារខ្លះ ធ្វើនៅលើឡាននៅទីនេះ ហើយបុរសនោះចុះមក... បុរសនោះ បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងសងអ្នក។ ខ្ញុំទទួលបានប្រាក់ខែថ្ងៃសៅរ៍” ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយលោក មិនដែលបានបង់ឱ្យគាត់ទេ។ ហើយជាច្រើនសប្តាហ៍បន្ទាប់ហើយមិនដែលបាន បង់ថ្លៃ ក៏មិនដែលនិយាយមួយម៉ាត់។ ហើយ—បុរសនោះបានមកសួរខ្ញុំគាត់បាន និយាយថា... ឃើញទេ វាឆ្លុះបញ្ចាំងប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំ។ វាឆ្លុះបញ្ចាំងប្រឆាំងនឹង ព្រះគ្រីស្ទ។

អ្នកមិនអាចបង់ឱ្យគាត់ ទៅប្រាប់គាត់ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំជំពាក់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងបង់ប្រាក់សងអ្នក។ ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំទើបតែ... ខ្ញុំមិនអាចធ្វើ បានទេឥឡូវនេះ ខ្ញុំមាន... ខ្ញុំសន្យាឃ្លីងនេះ។” ហើយសូមចាំថា វាមាននៅក្នុង សៀវភៅរបស់ព្រះផងដែរ អ្នកធ្វើ។ អញ្ចឹង... ខ្ញុំកំពុងតែព្យាយាម សំរាប់ខ្លួនឯងនិង សំរាប់យើងទាំងអស់គ្នា ព្យាយាមត្រៀមខ្លួន ដ្បិតយើងដឹងថាយើងជិតដល់អ្វីមួយ ហើយ អ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ដូច្នេះយើងចង់ត្រៀមខ្លួន។ នៅពេលដែលការរបស់ ព្រះអម្ចាស់កំពុងតែខិតជិតមកដល់ហើយឥឡូវនេះ យើងចង់ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ វេលាដ៏អស្ចារ្យនោះ។

15 ឥឡូវនេះយើងចង់ត្រៀមខ្លួនហើយនិយាយឥឡូវនេះលើប្រធានបទ តូចមួយនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើសសម្រាប់ព្រឹកនេះ ដោយជំនួយពី ព្រះអម្ចាស់។ ហើយយើងនឹងនិយាយត្រឹមតែមួយរយៈខ្លីដូចដែលយើងអាចធ្វើ បាន ដោយសារតែការជាប់ទាក់ទងរបស់មនុស្ស។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកទាំងអស់គ្នា... នៅទូទាំងប្រទេសទទួលបានពេលព្រឹកដ៏ល្អដូចដែលយើងមាននៅទីនេះក្នុងរដ្ឋ

ឥណ្ឌាអាណា។ អាកាសធាតុត្រជាក់ល្អ អាកាសធាតុល្អដែលយើងកំពុងមាន
តាំងពីពេលត្រៀម។ ហើយវាល្អណាស់។

16 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់អានចេញពីគម្ពីរហេព្រើរជំពូក ១ និងពីសៀវភៅរបស់លោក
យ៉ូហានជំពូកទី១។ ហេព្រើរ ១:១ដល់៣ និង យ៉ូហាន១: ១ សំរាប់អត្ថបទ។
ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះគឺជាការសិក្សានៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ឥឡូវសូមអាន
ហេព្រើរ ១:១។

ឯព្រះ ដែលពីដើម ...ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកព្យបុកោ ដោយពួក
ហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប

នៅជាន់ក្រោយបង្អស់នេះ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូល នឹង យើង
រាល់គ្នា ដោយសារព្រះរាជបុត្រាវិញ ដែលទ្រង់បានតម្រូវឲ្យបានគ្រង
របស់ទាំងអស់ ទុកជាមរណ៍ ព្រមទាំងបង្កើត លោកីយ៍ ដោយសារ
ព្រះរាជបុត្រានោះដែរ

គឺទ្រង់ជាស្ថិតិមកពីសិរីល្អនៃព្រះ ហើយ...ជាបុរាណនៃអង្គទ្រង់
ទាំងទ្រទ្រង់គ្រប់របស់ទាំងអស់ ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះចេស្ដា
នៃទ្រង់ ហើយក្រោយដែលបានសំអាតអំពើបាប របស់យើងរាល់គ្នា
ទាំងប៉ុន្មាន នោះក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃប្រទ្វានុភាពនៅលើស្ថានដ៏ខ្ពស់

តើការអានពិរោះយ៉ាងណា! ឥឡូវនេះយ៉ូហាន ១:១។

កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជាមួយនឹងព្រះ
ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះ។

17 ឥឡូវនេះ និងអត្ថបទរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះគឺ: ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុង
ព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្ទាល់។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានសរុបសេចក្តីដើម្បីនិយាយអំពីរឿងនេះ
ពីព្រោះថា... ដោយដឹងថាអ្វីដែលយើងនិយាយយើងមិនត្រូវនិយាយដោយព្រោះ
យើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នាដើម្បីនិយាយស្តីអ្វីផ្សេងនោះទេ ប៉ុន្តែវាជាការប្រសើរណាស់
អ្វីមួយដែលនឹងជួយធ្វើឱ្យមនុស្សមានស្ថេរភាព ព្រោះយើងនឹងឆ្លងផុតហើយ
ឆ្លងកាត់ទឹកដីគ្រោះថ្នាក់។ យើងកំពុងឆ្លងកាត់ពួកគេ។ ហើយពេលខ្លះខ្ញុំគិតថាវា
នៅជាមួយអ្នកដូចជាវានៅជាមួយខ្ញុំអញ្ចឹង ដូចនោះវាក្លាយខ្លាចណាស់។

18 ខ្ញុំកំពុងតែនិយាយទៅកាន់ថ្នាក់ដឹកនាំវ័យក្មេងនិងប្រពន្ធរបស់គាត់នៅក្នុង
 បន្ទប់ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ។ ហើយពួកគេទាំងពីរមានការភ័យខ្លាចដូចអ្នកដទៃទៀត
 ដែរនៃលោកិយ និងអ្នកផ្សេងទៀតនៅលើផែនដី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមចាំ
 ថា សាតាំងនឹងវាយអ្នក។” កុំខ្វល់ថាអ្នកជានរណា ព្រះ...ទ្រង់មានសិទ្ធិសម្រាប់
 កណ្តាប់ដៃមួយនោះ។ តើមួយណាដែលអ្នកចង់បានជាងនោះ កណ្តាប់ដៃ ធ្វើឱ្យ
 ពិការភ្នែក ឬជាការអង្គុយនៅលើកៅអី ឬភ័យ? ឃើញទេ? វាទៅដល់កន្លែងណា
 ដែលវាអាចវាយអ្នកបាន។ វាមានសិទ្ធិចំពោះរឿងនោះ កន្លែងបើកចំហនោះ។ នេះ
 ជាចំណុចដែលអ្នកត្រូវការពារគ្រប់ពេល។ ហើយដើម្បីមើលឃើញសម័យកាល
 ភ័យខ្លាចនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅ!

19 ហើយខ្ញុំគិតថាខ្សែអាត់ដៃអ្នកលើសប្តាហ៍មុន នឹងបង្ហាញដល់អ្នកនូវការ
 លាក់លៀមដ៏អស្ចារ្យអ្វីដែលយើងនឹងនិយាយ នៅថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែល
 យើងអាចនិយាយបានជាកន្លែងគ្រប់គ្រាន់ នៃការបើកនៃគ្រោះកាចចុងក្រោយ
 ទាំងនោះដែលត្រូវចាក់ចេញមកលើផែនដី បានទាំងនោះ ជាការចាក់ចេញពីបាន
 ហើយផ្តល់លាន់ប្រាំពីរនិងទេសភាពដ៏គួរឱ្យស្តាប់ទាំងនោះដែលកំពុងកើតឡើងលើ
 ផែនដី។ មនុស្សឥឡូវនេះ និងមនុស្សនៅថ្ងៃនេះ គឺស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពរីករវៃមួយ
 នៃពិភពលោកទាំងមូល!

20 អ្នកអានសង្ខេបនៅ *វីដេឌី ឌីហ្គេស* ខ្ញុំមុននេះ អ្នកនឹងសម្គាល់ឃើញ
 ប្រធានបទនេះនៅទីនោះ វាស្ថិតនៅលើប៊ីលីវែប្រហូហាំអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អដ៏
 អស្ចារ្យ។ គាត់ហត់ឆ្មើយសឹងតែមិនអាចបើកកិច្ចប្រជុំរបស់គាត់បាន ហើយគាត់
 —គាត់បានទៅគ្រឿងនិករបស់ម៉ាយូសសម្រាប់ ការពិនិត្យរាងកាយ។ មិនមានអ្វីខុស
 ជាមួយគាត់ទេ គ្រាន់តែគាត់មិនបានធ្វើការគ្រប់គ្រាន់ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយពួកគេបាន
 ដាក់គាត់ឱ្យរត់ ធ្វើលំហាត់ប្រាណ។ គាត់រត់មួយម៉ាយរាល់ថ្ងៃ។

ហើយបន្ទាប់មកអត្ថបទបន្តនិយាយថាវិទ្យាសាស្ត្រនោះបានបង្ហាញយ៉ាង
 ច្បាស់សព្វថ្ងៃនេះ ក្មេងតូចៗ ដែលក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីតូចទាំងនេះ “ឈានដល់
 វ័យកណ្តាលនៅអាយុ ២០ ឆ្នាំ។” ហើយដោយម្តែប្រាំ ជាច្រើនដង នៅក្នុងជាច្រើន
 ករណី ក្មេងស្រីអស់រដូវនៅអាយុម្តែប្រាំឆ្នាំ។

ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកបានដឹងឬអត់នោះទេ ប៉ុន្តែកាលពីប៉ុន្មានយប់មុននេះ
 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងតែមានបន្ទូលនៅទីនេះនៅក្នុងអង្គប្រជុំ ក្មេងស្រីតូចម្នាក់

អង្គុយនៅទីនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលខុសជាមួយនឹងកូននោះនៅពេលដែលគេ
ហៅចេញ។ ខ្ញុំក្រឡេកមើលនាងជាលើកទីពីរ ហើយក្រឡេកមើលម្តងទៀត ហើយ
ខ្ញុំបានឃើញអ្វីគឺជាបញ្ហា។ ខ្ញុំបានគិតថា “វាមិនអាចទេ។ ក្មេងនោះក្មេងពេក។”
ប៉ុន្តែវាគឺជាការអស់រដូវ ប្រហែលជាអាយុម្ភៃឆ្នាំ ម្ភៃបី ដូចនោះ។ ឃើញទេ?

21 ម្តាយខ្ញុំនិងម្តាយរបស់អ្នកបានឆ្លងកាត់វ័យនោះប្រហែលជាសែសិបប្រាំទៅ
ហាសិប។ ភរិយាខ្ញុំបានឆ្លងកាត់វ័យនោះប្រហែលជាសាមសិបប្រាំឆ្នាំ ឥឡូវនេះ
វាចុះទៅ ម្ភៃ។ ពូជមនុស្សទាំងមូលគឺរលួយ។ ហ្នឹងហើយ ប្រសិនបើពួកគេ
ជាវាងកាយនៃសាច់ឈាមរបស់យើងកំពុងហែកហូរដូចនោះដោយការបរិភោគ
អាហារកូនកាត់ ភាពតានតឹង ដែលរលួយវាមែនទេ មិនតែប៉ុនោះវាក៏រលួយដក់
កោសិការខ្ពក្បាលផងដែរមែនទេ? បន្ទាប់មកយើងអាចមើលឃើញ របៀបដែល
ស្រ្តីអាចធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ អាក្រាត។ យើងអាចមើលឃើញពីរបៀបដែលពួកគេ
អាចធ្វើតាម—ផ្លូវនៅចម្ងាយមួយរយម៉ែម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង របស់ទាំងអស់នេះ។
វាមកដល់កន្លែងដែលជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ពិភពលោកមិនត្រឹមតែប្រទេសនេះ
ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនៅគ្រប់ទីកន្លែងគឺបាត់បង់ស្មារតី។

22 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលយើងបើកអ្នកទាំងនោះ បើព្រះអម្ចាស់
សព្វព្រះទ័យ នឹងនៅលើបានប្រាំពីរ និងបង្ហាញរឿងគួរឱ្យស្តាប់ទាំងនោះ។ មនុស្ស
នឹងក្លាយជាមនុស្សឆ្លុត ខណៈពេលមួយ រហូតដល់ពួកគេស្រមៃឃើញស្រមោច
មានទំហំប៉ុនភ្នំ។ វានឹងធ្វើទារុណកម្មស្រ្តី។ មានកណ្តុបមកលើផែនដី ដោយមាន
រយៈពេលយូរ ធ្វើទារុណកម្មស្រ្តីដែលកាត់សក់ សក់ដូចស្រ្តី ព្យួរចុះ ហើយមាន
ធ្មេញវែងដូចតោ។ ចងខ្សែក្នុងកន្ទុយ ដូចខ្សាជ័រ និង—ដើម្បីធ្វើទារុណកម្មមនុស្ស
នៅលើផែនដី។ ប៉ុន្តែវាក៏យឺតក្នុងការធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។ អ្នកទទួលបានឥឡូវនេះ។
ឃើញទេ? ការដាក់ទោស!

23 ហើយកាលពីថ្ងៃអាទិត្យសប្តាហ៍មុននៅពេលដែលយើងចូលទៅកាន់រដ្ឋ
ទាំងនោះ អំពីញាណទាំងប្រាំនៅលើអាណាចក្រខាងក្រៅ។ នោះជាផ្លូវចូល
មានញាណប្រាំក្នុងរាងកាយ។ មានតែផ្លូវមួយទេដែលអ្នកអាចចូលទៅក្នុងខ្លួន
នៃញាណទាំង ៥ មើលឃើញ ភ្នក់រសជាតិ មានក្លិន និងស្តាប់លឺ។ មិនមានវិធី
ផ្សេងទៀតទេទាក់ទងរាងកាយ—រាងកាយ។

24 នៅផ្នែកខាងក្នុងនៃមនុស្សនោះមានបុរសម្នាក់ហៅថាវិញ្ញាណ ហើយគាត់មានញាណប្រាំ គិត ការគិត...និងការគិត ការស្រឡាញ់ សតិសម្បជញ្ញៈ និងជាដើម។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

25 ឥឡូវ អ្នកមិនអាចគិតពីខ្លួនអ្នកបានទេ។ អ្នកគិតដោយគំនិតរបស់អ្នក។ ហើយនៅទីនោះគឺជាកន្លែងដែលមាន គ្រីស្ទានជាច្រើនផងដែរ គ្រាន់តែឈប់។ ហើយពួកគេអាចដូចជាពោតនៅក្នុងចំការនិងស្មៅនៅក្នុងចម្ការ ពួកគេអាចត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលអ្នកជឿពិតប្រាកដបានចាក់ប្រេងតាំងជាមួយ។

ប៉ុន្តែនៅផ្នែកខាងក្នុងនៃអាណាចក្របន្ទាប់គឺអាណាចក្រទីបីគឺ ព្រលឹងហើយវាត្រូវបានតម្កល់ទុកជាមុនដោយព្រះ។ មានកន្លែងដែលគ្រាប់ពូជពិតជាក់នៅទីនោះ។

26 ហើយ ចាំថា ប្រសិនបើខ្ញុំយកក្រឡកហើយកាត់វាចោល សូមព្រាងវាជាបេះដូងនៃ—ស្រូវសាលី ហើយដាក់វានៅទីនោះ កប់វានឹងនាំចេញទៅស្រូវសាលីមួយ ចេញពីកណ្តុបនេះ មិនថាខាងក្រៅជាអ្វីក៏ដោយ មានអារម្មណ៍អ្វី។

27 សព្វថ្ងៃនេះ មានការយល់ច្រឡំអំពីភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាដើម។ សាតាំងអាចក្លែងបន្លំនូវអំណោយទានណាមួយដែលព្រះមាន តែវាមិនអាចនាំយកព្រះបន្ទូល តាមគ្រប់ពាក្យបានទេ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលវាបានបរាជ័យនៅក្នុងសូនច្បារអែដេន។ នោះហើយជាកន្លែងដែលវាតែងតែបរាជ័យ។ នោះហើយជាកន្លែង ដែលខ្សែអាត់មាន “អ្នកចាក់ប្រេងតាំងក្លែងក្លាយ” ឬអ្នកចាក់ប្រេងតាំង។ ពួកគេអាច ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណ អាចនិយាយភាសាដទៃ អាចរាំស្រែកច្រៀង អាចប្រកាសដំណឹងល្អ ហើយនៅតែជាអារក្ស។

វានៅខាងក្នុង! ឥឡូវចងចាំ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្វីដែលព្រះវរបិតាប្រទានដល់ខ្ញុំ នឹងមកដល់ខ្ញុំ។ គ្មានអ្នកណាអាចមកលើកលែងតែព្រះវរបិតានាំគាត់ជាមុន។”

ឥឡូវនេះ យើងបានឆ្លងកាត់មេរៀននេះ ដើម្បីបង្ហាញថានៅក្នុង... អ្នកបាននៅក្នុងជីតាជីតាជីតាជីតាទុករបស់អ្នក កាលពីអតីតកាល និយាយតាមបែបសាច់ឈាម។ នោះគឺជាអ្វីដែលអ្នកមាននៅក្នុងខ្លួនប្រាណធម្មជាតិ។ ពេលខ្លះ

ក្មេងនឹងកើតក្នុងគ្រួសារដែលមាន ក្បាលក្រហម។ វាអស្ចារ្យណាស់សម្រាប់ឪពុក “គ្មាននរណាម្នាក់ដែលគាត់ស្គាល់ ក្នុងចំណោមមនុស្សរបស់គាត់ ក្បាលក្រហម ឬម្តាយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកត្រលប់ទៅជំនាន់មុន អ្នកនឹងរកឃើញនរណាម្នាក់ មានក្បាលក្រហម។ ពូជនោះនៅតែបន្តធ្លាក់ចុះ ហើយអ្នកមកពីលក្ខណៈមួយពី ជំនាន់មុន។

ដូចជាហេព្រើរជំពូកពបាននិយាយថា “មីលគីស្យាដែក អំប្រាហាំលោក បានថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដល់លោកនៅពេលលោកវិលត្រឡប់ពីសម្លាប់ ពួកស្តេច។ ហើយលើដែលបានទទួលដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ បានបង់មួយភាគ ដប់” ពីព្រោះគាត់នៅក្នុងក្រលានរបស់មីលគីស្យាដែក... ឬនៅ “គ្រលានរបស់អំ ប្រាហាំ” នៅពេលដែលគាត់ជួបជាមួយមីលគីស្យាដែក។

28 ឥឡូវនេះដូចគ្នា។ ប្រសិនបើអ្នកជាបុត្ររបស់ព្រះហើយ បើខ្ញុំជាបុត្រានៃព្រះ ឬបុត្រីនៃព្រះ យើងបាននៅក្នុងព្រះតាំងពីដំបូង។ ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ បានក្លាយជាភាពពេញលេញនៃព្រះបន្ទូល បន្ទាប់មកយើងបាននៅក្នុងទ្រង់ជា ទម្រង់មេធាវីត។ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវគេធ្លាងយើងត្រូវបានគេធ្លាងនៅក្នុងរូបកាយ របស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលទ្រង់បានរស់ពីសុគតឡើងវិញ យើងបានរស់ឡើងវិញ ជាមួយទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះចាប់តាំងពីយើងបានទទួលស្គាល់វា “ឥឡូវនេះយើង បានរួមគ្នាជាមួយទ្រង់នៅក្នុងឋានសួគ៌នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ” ឃើញទេ? ដ្បិត ទ្រង់... យើង ប្រសិនបើយើងជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះ យើងជាកូនរបស់ព្រះ បន្ទាប់មកយើងគឺជាលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មកយើង... ត្រូវទទួលបានជីវិត អស់កល្បជានិច្ច។ ហើយព្រះជាម្ចាស់គឺជាជីវិតអស់កល្បតែមួយគត់។ បន្ទាប់មក យើងនៅក្នុងទ្រង់តាំងពីដំបូងមក។ ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជា ព្រះបន្ទូល បន្ទាប់មកយើងគឺជាផ្នែកមួយរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។ នៅ ទីនោះ មិនមានអារក្ស គ្មានអំណាច គ្មានអ្វីអាចផ្លាស់ប្តូរវាបានឡើយ។ នោះហើយ ជាចំណង់នៃព្រលឹង។

29 អ្នកអាចត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងនៅទីនេះ ក្នុងវិញ្ញាណនិងបំណងប្រាថ្នា នេះ ហើយធ្វើរបស់ទាំងអស់នេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលនិយាយដល់ការភ្ជាប់នេះទៅ ព្រះបន្ទូល អ្នកនឹងមិនផ្លាស់ពីទីនោះទេ។ វានឹងរក្សាស្ថិរភាពត្រឹមត្រូវនិងពិត ចំពោះ

ព្រះបន្ទូលនោះ ដូចដែលវាអាច។ នៅខាងក្រៅនោះ មិនថាអ្នកធ្វើអ្វីក៏ដោយ អ្នកនៅតែបាត់បង់។

30 ក្រុមជំនុំឡៅឌីសេសម័យកាលនោះ អាត្រាត ខ្វាក់ វេទនា មិនទាំងដឹងផង។ សូមមើល វាជាការចេញ... វាគឺជាអ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង ជាមួយនឹងវិញ្ញាណពិត។ ឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចចុះមកលើមនុស្ស នៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែព្រលឹងរបស់គាត់គឺជាមេជីវិតរបស់គាត់ មេជីវិតនោះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? ហើយម៉េច... ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាតើអ្នកអាចអធិប្បាយបានប៉ុណ្ណា អ្នកអាចធ្វើការនេះបានប៉ុណ្ណា ហើយអ្នកមានក្តីស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណា នោះជាផ្នែកមួយនៃការចូលទៅកាន់វិញ្ញាណ។ អ្នកមិនអាចស្រឡាញ់ដោយរាងកាយអ្នកបានទេ អ្នកស្រឡាញ់ដោយវិញ្ញាណរបស់អ្នក។ នោះជាច្រកចូលមួយ។ ហើយអ្នកអាចស្រឡាញ់ ហើយស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ផង តែនៅតែមិនត្រឹមត្រូវ។ អ្នកអាចជេញអារក្សបាន ហើយអធិប្បាយ ហើយធ្វើការទាំងនេះ។ នៅតែមិនត្រូវ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងដូច្នោះ ថាមានមនុស្សជាច្រើននឹងមកនៅថ្ងៃនោះ។ ព្រះបន្ទូលនោះដោះស្រាយវា!

*កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលគង់នៅជាមួយព្រះ ហើយ ព្រះបន្ទូលនោះជាព្រះជាម្ចាស់។
ព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាមហើយរស់នៅក្នុងចំណោមពួក យើង...*

31 សូមកត់សម្គាល់ ខ្ញុំនឹងនិយាយលើប្រធានបទនៃព្រះគម្ពីរ អំពី ព្រះគ្រីស្ទ បានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្ទាល់។ កន្លែងដែលខ្ញុំបានទាញការសន្និដ្ឋាននេះគឺ នៅក្នុងបន្ទប់របស់ខ្ញុំ។

មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ខ្លះ ប្រហែលជាកំពុងអង្គុយនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ... ខ្ញុំមានរូបភាពព្យួរនៅក្នុងការសិក្សារបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ នោះគឺជារូបភាពរបស់ហ៊ែរមីន សិរីសារ៉េនព្រះគ្រីស្ទ បានសរសេរនៅក្នុងភាពស្រស់ស្អាត។ ហើយកន្លែងដែលអ្នកនឹងមកដាក់ដូចជាអ្នកត្រូវការផ្នែកមួយនៃសក់ ពួកគេបានចុចច្រវ៉ៃបន្តិចលើបីច ដូចដែលអ្នកឆ្លងកាត់ផ្នែកនោះ។ នៅទីនោះ គឺទ្រង់ អង្គុយនៅក្នុង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ កំពុងតែមើលទៅខាងក្រៅ។ ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងភាពស្រស់ស្អាត។ នរណាម្នាក់មិនថាវាជាអ្នកណា ខ្ញុំសូមអរគុណអ្នកសម្រាប់វា។

ហើយមានអ្នកខ្លះយករូបភាពនោះមកដាក់នៅក្នុងការសិក្សារបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ លោកអេលីយ៉ាឡើងលើរទេះចំបាំងភ្លើង។ យើងពេញចិត្តនឹងអ្វីៗទាំងនេះ។ ជាច្រើនពេល ហ្វូងមនុស្សច្រើន ខ្ញុំមិនមានឱកាសនិយាយនិងនិយាយរឿងទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំឃើញវា បងប្អូនប្រុសស្រី។ ខ្ញុំ—ស្គាល់វា ហើយព្រះស្គាល់វា។

32 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីប្រធានបទនេះ: ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្ទាល់។ តើយ៉ាងម៉េច នៅក្នុងអំណរស្ថានសួគ៌ មានរូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ ឈរចេញដូច្នោះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំបានគិតអំពីប្រធានបទនេះ។ ឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទនិងព្រះបន្ទូលគឺដូចគ្នា។ ឃើញទេ?

33 ពួកគេនិយាយថា “តើព្រះគម្ពីរយ៉ាងដូចម្តេច...?” មនុស្សនិយាយ។ ខ្ញុំបានជិះជាមួយបុរសម្នាក់មិនយូរប៉ុន្មានទេ។ គាត់បាននិយាយថា “គិតពីវា។ យើងនៅលើផែនដីនេះ របៀបដែលយើងមាន ហើយយើងគ្រាន់តែដឹងឬអាចនិយាយបានថាយើងបានសង្គ្រោះដោយរឿងប្រឌិតរបស់ជនជាតិយូដាខ្លះ ដែលហៅថា ព្រះគម្ពីរ។”

34 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក ខ្ញុំមិនដឹងថាលោកនិយាយយ៉ាងម៉េចទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនជឿថាជារឿងព្រេងនិទានរបស់យូដាទេ” ខ្ញុំនិយាយ។

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកអធិស្ឋាន តើអ្នកអធិស្ឋានទៅអ្វី? ខ្ញុំបានសុំអញ្ជោះ ហើយ អញ្ជោះ ហើយរឿងខ្លះទៀត ខ្ញុំមិនទទួលបានទេ។”

35 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកអធិស្ឋានខុសហើយ។ យើងមិនគួរអធិស្ឋានដើម្បីផ្លាស់ប្តូរព្រះទ័យព្រះទេ យើងគួរតែអធិស្ឋានដើម្បីផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់យើង។ គំនិតរបស់ព្រះមិនត្រូវការការផ្លាស់ប្តូរទេ។ ឃើញទេ? មើលវាត្រូវហើយ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនមែនអ្វីដែលអ្នកបានអធិស្ឋានទេ...”

ខ្ញុំស្គាល់ក្មេងប្រុសកាតូលិកវ័យក្មេង នៅពេលមួយ មានសៀវភៅអធិស្ឋានហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ម្តាយរបស់គាត់ដើម្បីរស់នៅ។ ហើយនាងបានស្លាប់ហើយ ហើយគាត់បានបោះចោលសៀវភៅអធិស្ឋានទៅក្នុងភ្លើង។ មែនហើយខ្ញុំមិនទៅរកមើលសៀវភៅអធិស្ឋានទេ។ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មើល អ្នកយកអាកប្បកិរិយាខុស។ អ្នកកំពុងព្យាយាមប្រាប់ព្រះអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។

ការអធិស្ឋានគួរតែថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំអោយត្រូវនឹង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។” មិនមែន “ផ្លាស់ប្តូរ” មិនមែន “អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរ គំនិតទ្រង់។ គឺទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរគំនិតខ្ញុំ។” ឃើញទេ? “អ្នកផ្លាស់ប្តូរគំនិតខ្ញុំទៅនឹង ឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។ ហើយឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះ ក្នុងសៀវភៅ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ កុំ—កុំឱ្យខ្ញុំទៅរហូតដល់ទ្រង់ទទួលគំនិតរបស់—ខ្ញុំឲ្យដូចជា គំនិតទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលគំនិតរបស់ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់ដូចជា គំនិតរបស់អ្នកបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងជឿរាល់ពាក្យដែលទ្រង់បានសរសេរ។ ហើយទ្រង់ បាននិយាយថា នៅទីនោះទ្រង់ធ្វើឱ្យ អ្វីគ្រប់យ៉ាងរួមគ្នាដើម្បីសេចក្តីល្អ សម្រាប់ អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។ ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ វាធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីភាពល្អ។”

36 ខ្ញុំបាននៅក្នុងប្រទេសនេះនៅសប្តាហ៍នេះ ដោយស្នាក់នៅជាមួយមិត្ត ជាទីស្រឡាញ់។ ខ្ញុំបានសួរពួកគេខ្លះនៅតុអាហារ កាលពីម្សិលមិញនៅពេលយើង ធ្វើការបរិភោគ។ យើងតែងតែដើរជុំវិញនិងមានតិចតួច...ដូចជាការសិក្សាតិចតួច នៃព្រះគម្ពីរ។ កំពុងនិយាយអំពីក្តីស្រឡាញ់។

ហើយមានមនុស្សម្នាក់និយាយមកខ្ញុំគាត់និយាយថា “ខ្ញុំជឿថា អ្នកគឺជាមេ ប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ។”

37 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើការនោះគាប់ដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំ នោះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំ ចង់ធ្វើ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ចង់អោយខ្ញុំធ្វើ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើ ទ្រង់ចង់បោះខ្ញុំទៅក្នុងនរក ខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់ទ្រង់ប្រសិនបើខ្ញុំទៅដោយវិញ្ញាណ តែមួយដែលខ្ញុំមានឥឡូវនេះ។” គាត់មើលមកខ្ញុំចំឡែក។

ខ្ញុំបានឃើញបួនប្រាំនាក់នៃពួកគេនៅទីនោះ បុរសវ័យក្មេង ប្រពន្ធវ័យក្មេង ស្រ្តីស្រស់ស្អាត។ ខ្ញុំដឹងពីរបៀបដែលក្មេងប្រុសស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់ពួកគេ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏និយាយទៅ ពួកគេ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះគឺជាវិធីដើម្បីសាកល្បងវា។ បើ ប្រពន្ធអ្នកមុនពេលអ្នករៀបការ... ឥឡូវនេះ ត្រឡប់ទៅវិញ និយាយថាអ្នក... ជីវិតរៀបការនេះ អ្នកបានសុបិនថាអ្នកបានរៀបការ អ្នកពិតជាមិនបានរៀបការ ទេ ប៉ុន្តែអ្នកសុបិនថាអ្នកបានរៀបការ។ ហើយអ្នកភ្ញាក់ ហើយអ្នកបានទៅហើយ និយាយវាជាមួយមិត្តស្រីរបស់អ្នកហើយនិយាយថា ‘អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំសុបិនថាយើង បានរៀបការ ហើយយើងមានកូន។ យើងរស់នៅសប្បាយរីករាយ ហើយ—រង់ចាំ

ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ហើយបន្ទាប់មកក្មេងស្រីនេះ និយាយចំពោះអ្នក អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំស្រឡាញ់បុរសម្នាក់ផ្សេងទៀតស្រីជាងខ្ញុំ ស្រឡាញ់អ្នក។ ខ្ញុំអាចសប្បាយជាងជាមួយបុរសម្នាក់នោះ។ តើអ្នកអាចទេ ចេញពីបេះដូង ស្រឡាញ់នាងដោយនិយាយថា ‘សូមព្រះប្រទានពរពេញមួយជីវិត អ្នក អូនសម្លាញ់។ ទៅជាមួយបុរសនោះចុះ?’

ឥឡូវនេះ សូមពិនិត្យមើល អ្នករាល់គ្នាជាបុរសឬស្ត្រី។ ឃើញទេ? មែនហើយ ប្រសិនបើក្តីស្រលាញ់របស់អ្នកត្រឹមត្រូវអ្នកនឹងធ្វើដូច្នោះ ព្រោះអ្នកបាបម្តី ជាសុភមង្គលរបស់នាង។ អ្វីដែលអ្នកដឹងអ្នកអាចបាននាង អ្នកអាចរស់នៅជាមួយ នាង អ្នក...នាងជាប្រពន្ធរបស់អ្នក។ នាងនឹងរៀបការជាមួយអ្នក ប៉ុន្តែនាងនឹង មិនមានភាពរីករាយទេ។ នាងនឹងមានសុភមង្គលជាង...ហើយប្រសិនបើអ្នក ស្រឡាញ់នាង នោះអ្នកចង់អោយនាងសប្បាយចិត្ត។

ដូច្នោះ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាអ្វីក៏ដោយ សូមអោយព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ បានសំរេច ថាតើខ្ញុំសប្បាយចិត្តនឹងវាអត់។ ខ្ញុំចង់រស់នៅដូច្នោះទ្រង់នឹងពេញចិត្ត ជាមួយអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ។ ដូច្នោះសូមពិនិត្យមើល—គោលបំណងនិងបំណងរបស់អ្នក ដោយការនោះ អ្នកដឹងថាអ្នកស្រឡាញ់ព្រះឬអត់។

ចុះប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកនឹងបម្រើខ្ញុំទេប្រសិនបើខ្ញុំនឹងបណ្តេញ អ្នកចេញ?”

“ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។”

38 ដូច្នោះ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំបានឃើញហើយអាចជឿបាននូវរបៀបបែបនោះ វា មិនមែនជាការព្យាយាមទាត់ចាស់លេងអោយឆ្ងាយពីគេផ្សេងទៀតនៅពេលគាត់ រត់ជាមួយវាទេ។ ទ្រង់នឹងការពាររឿងមួយនោះ។ ឃើញទេ? នៅពេល ចេតនានិង គោលបំណងពិតមិនមែនជាការព្យាយាម និយាយថា “ហេ ខ្ញុំក៏ទទួលបានដែរ! ខ្ញុំ ទទួលបាន អានេះ អានេះគឺខ្ញុំ មួយនេះហើយ។” ឃើញទេ ព្រះមិនអាចប្រើបុរសម្នាក់ នោះបានទេ។ មានការក្លែងបន្លំយ៉ាងច្រើនធ្វើតាមវា ហើយនិងសាតាំង។ ហើយ មនុស្សមិនអាចដឹងបានទេ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមយកចាស់ពីនរណាម្នាក់ដែល បានផ្តល់វាឱ្យ។ សូមឱ្យព្រះបានបង្កើនព័ន្ធកិច្ចជាក់លាក់មួយនិងមើលពីរបៀបម នុស្សជាច្រើនទៅតាមវា។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

39 ឥឡូវនេះ សេចក្តីស្រឡាញ់ពិតចំពោះព្រះ “ទោះជាខ្ញុំជាចំណែកអ្វីក៏ដោយ ព្រះអង្គអើយ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចនិយាយបានតែពាក្យមួយសម្រាប់វា ជួយការពារវា ខ្ញុំសូមធ្វើវា។” ឃើញទេ?

វាដូចគ្នា នឹងប្រពន្ធរបស់អ្នកដែរ។ បើអ្នកពិតជាស្រឡាញ់នាង ឃើញទេ វាមិនមែនជា—វាមិនមែនជាការស្រឡាញ់—*ពីលើអូរ*ទេ វាជាសេចក្តីស្រឡាញ់*អាហូការ*បើ។ នាងអាចរស់នៅជាមួយនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតក៏រាយជាង។ អ្នកមិនអាចរៀបការទេ ពិតណាស់អ្នកមិនអាចទេ។

40 ហើយ ដោយវិធីនេះ មនុស្សស្តាប់ថេបទាំងនេះ។ ខ្លះ ច្រើន បញ្ជូនមក បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី បានជានៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការលែងលះ អ្នកនិយាយថា*បែបនេះ*ហើយ អ្នកនិយាយថា*បែបនោះ*។” ខ្ញុំបាននិយាយថាច្រើនដងហើយ។ ថេបទាំងនេះមានតែ... ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ បងប្អូនអើយ។ ខ្ញុំមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីដែលព្រះប្រទានឱ្យអ្នកឃ្នាលនោះទេ ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រភេទអាហារដែលខ្ញុំចិញ្ចឹម មនុស្សទាំងនេះ។ នេះសំរាប់តែរោងឧបោសថនេះប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ បើមនុស្ស ចង់ស្តាប់ខ្សែអាត់រ៉ឺដអូ ស្រេចតែពួកគេទៅ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងនិយាយអ្វីដែលព្រះបានប្រទានដល់ខ្ញុំ។ វាជាអំពើបាបរបស់ពួកគេដែលត្រូវបានលុបចោល។

មាននរណាម្នាក់សរសេរចេញ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើវាបែបនេះហើយខ្ញុំបានធ្វើវា*បែបនេះទៀត*។ អ្នកបាននិយាយថាអំពើបាបរបស់យើង...” ខ្ញុំ—មិនបាននិយាយដូច្នោះទេ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មើលវាទៅបែបនេះ។ នេះគឺសម្រាប់តែមនុស្សនេះនៅទីនេះ មនុស្សនៅក្នុងរោងឧបោសថគឺជាហ្នូងច្រៀមរបស់ខ្ញុំ។” ឥឡូវនេះ បើមនុស្សចង់បង្កាត់ពូជ អាហារនិងរបស់របរនៅទីនោះ អ្នក—អ្នកទទួលបានការបើកសម្តែងពីព្រះ ហើយធ្វើអ្វីដែលព្រះប្រាប់អ្នកឱ្យធ្វើ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែសារទាំងនេះគឺទៅក្រុមជំនុំនេះ។

41 សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ យើងត្រឡប់មកវិញ យើងត្រូវតែមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលយើងត្រូវតែប្រកាន់ខ្ជាប់។ អ្វីមួយត្រូវតែជាខ្សែក្រវ៉ាត់ ពាក្យមួយផ្សេងទៀត វាជាចុងក្រោយ។ ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវតែមានចុងក្រោយដាច់ខាត។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីវានៅពេលមួយ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុននៅកន្លែងពាក្យចុងក្រោយ។

42 ដូចជាអាជ្ញាកណ្តាលកន្លែងលេងបាល់នៅពេលដែលគាត់និយាយថាប៉ះ ហើយ នោះពិតជាប៉ះ។ មិនថាអ្នកបានឃើញវា គ្រូបង្វឹកបាននិយាយថាវាប៉ះ។ អ្នកបនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...មិនប៉ះទេ។ វាបានទៅ...ខ្ញុំបានឃើញ...” មិនថាវា ជាអ្វីក៏ដោយ នៅពេលដែលគាត់និយាយថា “ប៉ះហើយ” នោះត្រូវតែអីចឹង។ គាត់ គាត់ជាមនុស្សចុងក្រោយ។

43 ហើយភ្លើងចរាចរណ៍គឺជាទីចុងក្រោយ បើវានិយាយថា “ទៅ។” អ្នកនិយាយ ថា “មែនហើយ ខ្ញុំ ខ្ញុំប្រញាប់ ខ្ញុំ...” ទេ ទេ។ វានិយាយថា “អ្នកនៅតែឈរនៅខណៈ ពេលដែលអ្នកផ្សេងទៀតទៅ។” ឃើញទេ? វាជាចុងក្រោយ។

44 ឥឡូវ ត្រូវតែមានអ្វីចុងក្រោយគ្រប់អ្វីៗដែលអ្នកធ្វើ។ ក្លាយជាអ្នកចុងក្រោយ នៅពេលអ្នកជ្រើសរើសប្រពន្ធរបស់អ្នក។ ត្រូវតែមានស្ត្រីម្នាក់ អ្នកត្រូវតែ ជ្រើសរើស។

45 ឥឡូវ ត្រូវតែមានពេលដែលអ្នកនឹងទិញឡាន អ្វីដែលជាប្រភេទចុងក្រោយ ដែលអ្នកនឹងធ្វើ។ តើវានឹងក្លាយជា ហូតជីវី ផ្លាយមៅ រថយន្តបរទេស ទោះបីវាជា អ្វីក៏ដោយ អ្នកត្រូវតែមានចុងក្រោយ។

ហើយវាក៏ដូចគ្នានឹងការរស់នៅរបស់គ្រីស្ទានដែរ។ ត្រូវតែមានចុងក្រោយ។

46 ឥឡូវនេះ បើបុរសម្នាក់បាននិយាយ ទៅបុរសម្នាក់ផ្សេងទៀត... ឮអ្នកណា ម្នាក់និយាយថា “អ្នកគួរតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក” ហើយមិត្តម្នាក់នេះមិន... ប្រហែលជាព្រះវិហាររបស់គាត់មិនបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ពួកគេដោយ ប្រោះ។ ខ្ញុំគិតថា ឧទាហរណ៍ដូចជា មេតូឌីសពួកគេធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកបើមានការ ស្នើសុំ ខ្ញុំយល់។ ឬប្រហែលជា... ភាគលិក ខ្ញុំគិតថា ពួកគ្រាន់តែប្រោះប៉ុន្មោះ។ ដូច្នេះបើ—បើបុរសម្នាក់បានឮអ្វីមួយអំពីខ្លួន “បានជ្រមុជចូលទៅក្នុងទឹក” មែនហើយ គាត់មិនយល់ទេ។ គាត់បានកើតមកពីភាគលិក។ ដូច្នេះគាត់បាន ឡើងទៅជួបបូជាចារ្យ ហើយនិយាយថា “ឱបិតាអើយ ខ្ញុំយល់ហើយថាយើងគួរតែ បានជ្រមុជទឹកដោយការជ្រមុជចូលក្នុងទឹក។ តើក្រុមជំនុំយើងនិយាយថាម៉េចអំពី រឿងនោះទេ?”

47 “ហេតុអ្វី វានិយាយថា—យើងត្រូវបានប្រោះ។” បើព្រះវិហារនោះគឺជា ចុងក្រោយរបស់គាត់ នោះគឺស្រេចហើយ។ រាល់ការរល្មោះប្រកែកគ្នាបាន ចប់ហើយ។ ព្រះវិហារបាននិយាយដូច្នោះ ហ្នឹងហើយ។

48 តើមានអ្វីកើតឡើងបើ... បងប្អូនបាទីស្ទម្នាក់បានឮយើងនិយាយថាយើងជឿការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយ “ជ្រមុជ”? គាត់និយាយថា “ខ្ញុំជឿ។”

“ហើយនៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

ឥឡូវនេះ—សមាជិកនេះនៃព្រះវិហារនេះត្រឡប់ទៅរកគ្រូគង្វាលហើយនិយាយថា “គ្រូគង្វាលអើយ ខ្ញុំបានឮមិត្តម្នាក់និយាយមកខ្ញុំថាយើងគួរតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយការជ្រមុជ នោះមិនអីទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

49 “មែនហើយ” គាត់និយាយថា “ឥឡូវ យើងអាចមើលឃើញ។ ហេតុអ្វី នៅទីនេះសៀវភៅនិយាយដូច្នោះថាយើងនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយប្រើនាម ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” បើសិនជាព្រះវិហារនោះចុងក្រោយនោះគឺបានហើយ។ គាត់មិនខ្វល់ពីអ្វីផ្សេងទៀតនិយាយទេ ព្រោះនោះជាចុងក្រោយរបស់គាត់។

50 មែនហើយនិកាយនិមួយៗគឺជាអ្នកចុងក្រោយរបស់អ្នកជឿ។

ប៉ុន្តែចំពោះខ្ញុំ និងអ្នកដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងនាំទៅដល់ព្រះគ្រីស្ទហើយដោយព្រះគ្រីស្ទ ព្រះគម្ពីរគឺខ្ពស់បំផុតរបស់យើង។ មិនខ្វល់ទេ... ព្រោះព្រះមានបន្ទូលថា “សូមឱ្យពាក្យរបស់មនុស្សម្នាក់ៗជាពាក្យកុហក ហើយព្រះបន្ទូលជាពាក្យពិតវិញ។” ហើយខ្ញុំជឿថាព្រះគម្ពីរគឺខ្ពស់បំផុតរបស់ព្រះ។ មិនថាអ្នកណានិយាយអ្វីទេ។ វាជាចុងក្រោយ។

ព្រះគម្ពីរមិនមែនជាសៀវភៅនៃប្រព័ន្ធទេ។ ទេ។ វាមិនមែនជាសៀវភៅរបស់ប្រព័ន្ធ ក៏មិនមែនកម្មវិធីក្រមសីលធម៌ដែរ។ ព្រះគម្ពីរមិនមែនជាសៀវភៅនៃប្រព័ន្ធមានប្រព័ន្ធជាច្រើន និងផ្សេងទៀតទេ។ អត់ទេ។ វាមិនមែនជាសៀវភៅសីលធម៌ទេ។ អត់ទេ។ វាមិនមែនទេ។ ហើយក៏មិនមែនជាសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រ រួមគ្នាដែរ។ ឬក៏មិនមែនជាសៀវភៅនៃទេវវិទ្យាដែរ។ ដ្បិតវាគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ឥឡូវបើអ្នកចង់អាន នោះអ្នកដែលមានក្រដាសរបស់អ្នកកត់វា គឺនៅវិវរណៈ ១:១ដល់ខ ៣ ដូចដែលព្រះគម្ពីរគឺជា “ការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

51 សូមឱ្យយើងគ្រាន់តែអានវាខណៈពេលដែលយើងមានពេលវេលា។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំ...មិនមានកំណត់ចំណាំច្រើនពេកនៅទីនេះដើម្បីនិយាយទេ។ បើព្រះអម្ចាស់រង់ចាំ ហេតុអ្វី យើងនឹងព្យាយាមដើម្បីទទួលពួកគេ។

នេះជាសេចក្តី ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានបើកឲ្យឃើញ ជាសេចក្តីដែលព្រះបានប្រទាន មកគាត់ដើម្បីនឹងបង្ហាញដល់ពួកបារាំង ទ្រង់ ឲ្យដឹងពីអស់ទាំងការ ដែលបន្តិចទៀតត្រូវកើតមានមក ទ្រង់ក៏បានសំដែងឲ្យឃើញ ដោយចាត់ទៅតាមទ្រង់មកឯយ៉ូហាន ជាបារាំង ទ្រង់

គាត់បានធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់តាមព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីបន្ទាល់នៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលគាត់បានឃើញ

មានពរហើយ អ្នកណាដែលមើល និងអស់អ្នកដែល ស្តាប់ពាក្យទំនាយទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែល កត់ទុកនេះដែរ ដ្បិតឯពេលវេលា នោះជិតដល់ហើយ។

52 ដូច្នេះ ព្រះគម្ពីរគឺជាការបើកសម្តែងពេញលេញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយវាត្រូវបានសរសេរដោយពួកហោរា។ ហេព្រើរ ១:១ នៅក្នុង...“ព្រះ ក្នុងគ្រាហួតហែង បាននិយាយទៅកាន់ពួកឯយុកោដោយសារពួកហោរា នៅថ្ងៃចុងក្រោយ និយាយទៅកាន់ពួកយើងតាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ” ដែលជាហោរា ពួកគេទាំងអស់ ជាក្រុមគ្នា។ ព្រះយេស៊ូវជាម៉ាឡាគី ព្រះយេស៊ូវ ជាយេមេមា អេសាយ អេលីយ៉ា។ ទាំងអស់គឺពួកគេបាននៅក្នុងទ្រង់។ ហើយអ្នក ទាំងអស់ និងខ្ញុំ គឺស្ថិតនៅក្នុង ទ្រង់ ព្រះបន្ទូល សាក្សីនៃព្រះបន្ទូល។

ដូច្នេះវាមិនមែនជាសៀវភៅនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ កម្មវិធីក្រុមសីលធម៌ ទេ ហើយក៏ មិនមែនជាសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រឬសៀវភៅទេវវិទ្យានោះដែរ។ វាមិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែ វាជាការបើកសម្តែងពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ បានលាតត្រដាងពី ព្រះបន្ទូលទៅជាសាច់ឈាម។ នោះហើយ។ ព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះជា សាច់ឈាម ព្រះនៅក្នុង...ព្រះជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះយេស៊ូវជាសាច់ឈាម។ វា ជាការបើកសម្តែង របៀបដែលព្រះ (ព្រះបន្ទូល) ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម មនុស្ស និងបានបង្ហាញឱ្យដឹងដល់ពួកយើង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់

ក្លាយជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់គឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។ អ្នកយល់ទេ? ឥឡូវនេះ គាត់មិនមែនជា... រាងកាយគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះ ដូច្នេះវាជាព្រះរាជបុត្រា។

53 បុត្រាមួយ ដូចជាកាតូលិកបានដាក់វាថា “ព្រះរាជបុត្រាអស់កល្បជានិច្ច” និងព្រះវិហារផ្សេងទៀត ពាក្យនេះដូចមិនមានន័យសោះ។ ឃើញទេ? មិនអាច អស់កល្បជានិច្ចទេ ហើយបន្ទាប់មកជាបុត្រាមួយអង្គ ព្រោះព្រះរាជបុត្រាគឺជាអ្វី ដែល “កើតមកពី។” ហើយពាក្យថាអស់កល្បជានិច្ច គាត់មិន... គាត់អាចក្លាយជា ព្រះរាជបុត្រា ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចជាព្រះរាជបុត្រាអស់កល្បឡើយ។ អត់ ទេ។ វាមិន អាចជាព្រះរាជបុត្រាអស់កល្បឡើយ។

54 ប៉ុន្តែ ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រា ច្រើន ដែលគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលមាននៅ ក្នុងយេស៊ូ នៅក្នុងលោកម៉ូសេ និងពាក្យទាំងអស់នោះ ដូចជាទ្រង់បាននិយាយ ថា “ពួកគេនិយាយពីខ្ញុំ។” ការបើកសម្តែងរបស់ព្រះដ៏ពិតដែលបានចែងនៅក្នុង ព្រះបន្ទូលក្នុងរាងកាយតែមួយរបស់មនុស្ស ហើយព្រះដាក់សាច់ឈាមនៅជុំវិញ វា។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់ត្រូវបានហៅថា “បុត្រា” ហេតុផលដែល ទ្រង់សំដៅទៅលើ “ព្រះវរបិតា។” ហេតុអ្វី វាសាមញ្ញ ញបើអ្នកសូមឱ្យព្រះចាក់វា ចូលទៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ព្រះបានបង្ហាញនៅក្នុងរាងកាយមួយ នៃ សាច់ឈាម សម្គាល់ឃើញបានបង្ហាញពីសាច់... ឬពីព្រះបន្ទូលទៅសាច់ឈាម។ នោះហើយ យ៉ូហាន ១:១៤ “ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាមនុស្ស ហើយ រស់នៅក្នុងពួកយើង។”

55 សូមកត់សំគាល់ពីព្រះគម្ពីរនេះ។ ពួកគេខ្លះនិយាយថា “អូ! វាបាន ធ្វើរួចហើយ។” ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងខ្លះ សូម...

សូមចូលទៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រព្រះគម្ពីរបន្តិច មើលតើវានៅត្រង់ណាមក ពីណា។ វាត្រូវបានសរសេរដោយអ្នកសរសេរខុសៗគ្នាសែសិបនាក់។ បុរស សែសិបនាក់បានសរសេរព្រះគម្ពីរមានចន្លោះពេលដប់ប្រាំមួយរយឆ្នាំ ហើយវា ខុសពេលគ្នា ទស្សនាមត្រីភិការណ៍សំខាន់បំផុតដែលមិនធ្លាប់មាននៅក្នុងប្រវត្តិ សាស្ត្រពិភពលោក ហើយ ជាច្រើនដង រាប់រយឆ្នាំមុនពេលវាកើតឡើង។ ហើយ មិនមានកំហុសមួយនៅក្នុងសៀវភៅហុកសិបប្រាំមួយក្បាលនេះទេ។ អូ ខ្ញុំអើយ! គ្មានអ្នកនិពន្ធណាម្នាក់ពីព្រះអង្គផ្ទាល់ អាចមានភាពត្រឹមត្រូវទេ។ គ្មានពាក្យផ្ទុយ ពីគ្នាសោះឡើយ។

សូមចាំថា រយៈពេលមួយពាន់ប្រាំរយឆ្នាំដាច់ពីគ្នា ព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរ ពីលោកម៉ូសេ—រហូតដល់មរណភាព—របស់យ៉ូហាននៅឯកោះផាត់ម៉ូស។ ដប់ប្រាំមួយរយឆ្នាំហើយត្រូវបានសរសេរដោយអ្នកនិពន្ធចំនួនសែសិបនាក់ផ្សេងគ្នា មួយមិនទាំងបានស្គាល់ម្នាក់ទៀតទេ ហើយពួកគេក៏មិនដែលមានវាជា “ព្រះបន្ទូល” ដែរ។ ពួកគេខ្លះមិនដែលឃើញ “ព្រះបន្ទូលឡើយ។” ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេសរសេរវា ហើយត្រូវបានគេយល់ថាជាហោរា នៅពេលដែលពួកគេដាក់ការព្យាករណ៍របស់ពួកគេ ពួកគេម្នាក់ៗបានធ្វើឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។

56 សូមក្រឡេកមើលទៅពេត្រុស ដែលបានប្រកាសនៅថ្ងៃបុណ្យទីហាសិបថា “ចូរ! ប្រចិត្តចុះ! អ្នករាល់គ្នានិងត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការអត់ទោសបាបរបស់អ្នក។”

ប៉ូលមិនដែលឮអ្វីអំពីវាឡើយ។ គាត់បានចុះទៅអារ៉ាប់អស់រយៈពេលបីឆ្នាំដើម្បីសិក្សាគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដើម្បីមើលថាតើសសរភ្លើងនេះជាប់របស់អ្នកណា បាននិយាយមកកាន់គាត់នៅតាមផ្លូវ ថា “សូលហេតុអ្វីអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?” តើគាត់អាចខុសយ៉ាងដូចម្តេច? គាត់មិនទាំងដែលពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមជំនុំផង។

ហើយដប់បួនឆ្នាំក្រោយមក នៅពេលដែលគាត់បានជួបពេត្រុស ពួកគេកំពុងផ្សព្វផ្សាយរឿងដដែលពាក្យដោយពាក្យ។ នោះជាព្រះគម្ពីររបស់យើង។ ចូរឱ្យពាក្យរបស់មនុស្សបាត់ទៅ។ នេះគ្មាននរណាអាចបន្ថែមវាបានទេ។ អ្នកមិនអាចបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងព្រះគម្ពីរទៀតទេ។ អត់ទេ។ នេះគឺជាការបើកសម្តែងពេញលេញ។ វាទាំងអស់។

57 ដូចត្រាទាំង៧។ “ត្រាទាំងប្រាំពីរ” មានម្នាក់តែងតែនិយាយមកខ្ញុំថា “ឥឡូវនេះអ្នកនឹង...ព្រះអម្ចាស់នឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក បងប្រុសប្រាណាបាំ នៅពេលដែលត្រាទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញ ហើយនឹងប្រាប់យើងពីរបៀបចូលទៅជិតព្រះនិងរបៀបធ្វើវា។”

58 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ មិនអាចទេ។ ពីព្រោះព្រះគម្ពីរជាត្រាទាំង៧ វាមានអាថ៌កំបាំង៧យ៉ាង ដែលត្រូវបានលាក់។ វាត្រូវបានសរសេររួចហើយ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានយល់ពីអ្វីដែលមានន័យទេ។”

មើលពីរបៀបដែលពួកគេគួរជាមួយនឹងការនោះ ដោយទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុង “ព្រះយេស៊ូវ” នាម ឃើញទេ នោះមិនមែនទេ។ នាម “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ

វគ្រីស្ទ! ឃើញទេ រឿងទាំងអស់នោះតើវាយ៉ាងម៉េច។ ពីព្រោះ មានព្រះយេស៊ូវ ជាច្រើន។ ខ្ញុំទទួលបានជាច្រើន មិត្តអើយ នៅលើផែនដីដែលមានឈ្មោះថា “យេស៊ូវ” ជាអ្នកដឹកនាំមិត្តភក្តិ។ វាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។ វាជា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ របស់យើង។”

គ្មានអ្នកនិពន្ធណាម្នាក់ពីព្រះអាចត្រឹមត្រូវទេ។ ឥឡូវសូមមើល របៀបព្រះគម្ពីរ ត្រូវបានសរសេរ។

59 ឥឡូវ និយាយឧទាហរណ៍ពី...ចុះបើយើងទៅឥឡូវនេះហើយយកសៀវភៅ វេជ្ជសាស្ត្រហុកសិបប្រាំមួយដែលទាក់ទងនឹងរាងកាយ សរសេរដោយសែសិប សាលាវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងគ្នា មួយរយដប់ប្រាំមួយ...ឬដប់ប្រាំមួយរយឆ្នាំផ្សេងគ្នា? ឆ្ងល់ថាតើប្រភេទនៃការបន្តមានអ្វីខ្លះ?

នៅពេលដែលលោកចចវ៉ាស៊ីនតោនប្រធានាធិបតីរបស់យើង ប្រហែលជាពីរ រយឆ្នាំកន្លងមក ហើយចំពោះជំងឺរលាកសួតពួកគេបានទាញម្រាមជើងរបស់គាត់ ចេញហើយវាយគាត់។ តើមានអ្វីបើយើងយក...

60 សូមបន្តទៅមុខទៀតលើរបស់ខ្លះដែលយើងចាប់អារម្មណ៍ថ្ងៃនេះលើ វិទ្យាសាស្ត្រ។ តើមានអ្វីបើយើងយកវិទ្យាសាស្ត្រ ៤០ ផ្សេងគ្នា ពីដប់ប្រាំមួយ រយឆ្នាំផ្សេងគ្នា ហើយមើលថាតើយើងនឹងឡើងមកជាមួយអ្វី? អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ បារាំងកាលពី៣០០ឆ្នាំមុន បានបង្ហាញដោយវិទ្យាសាស្ត្រតាមរយៈការរំកិលចាល់ មួយ បើមានល្បឿនអស្ចារ្យណាមួយដែលត្រូវបានទទួលបានជាងសាមសិប ម៉ាយល៍ក្នុងមួយម៉ោង វត្តនោះនឹងចាកចេញពីផែនដីហើយជ្រុះចេញ។ តើអ្នក គិតបែបវិទ្យាសាស្ត្រទេ? នឹងត្រលប់ទៅបែបនោះ? តើបន្តជាមួយនឹងអ្វីឥឡូវនេះ ពេលពួកគេបើកឡានចុះតាមផ្លូវនៅទីនេះចម្ងាយមួយរយហាសិបម៉ាយក្នុងមួយ ម៉ោង? ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់បានបង្ហាញតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រដោយសម្ពាធនៃ ចាល់រមៀលនៅលើដី ថានៅសាមសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ណាមួយ វត្តនឹងងើប ចេញពីផែនដី ហើយទៅឆ្ងាយ វានឹងធ្លាក់ទៅក្នុងលំហ។ ទេ វាមិនមានជាបន្ត នោះទេ។

61 ប៉ុន្តែគ្មានពាក្យសូម្បីតែមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរប្រឆាំងនឹងពាក្យផ្សេងទៀត ឡើយ។ គ្មានហោរាណាមួយធ្លាប់បានទាស់នឹងហោរាម្នាក់ទៀត។ ពួកគេ ម្នាក់ៗ ល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ចូលមកហើយធ្វើការទាយ

ហើយហោរាដ៏ពិតត្រូវបានលើកឡើងហើយហោរាគាត់ចុះមក បន្ទាប់មកវាត្រូវបាន គេបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ដូច្នេះនេះជាព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ សម្រាប់អ្នកជឿពិតទាំងអស់។

62 ឥឡូវ អ្នកមិនអាចមានភាពត្រឹមត្រូវចំពោះអ្វីដែលគ្រូពេទ្យឯកភាព។ ឥឡូវ អ្នកមិនអាចទទួលបានភាពត្រឹមត្រូវនៃវាទេ។ អ្នកមិនអាចទទួលបានភាពត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រឥឡូវនេះទេ។

ឥឡូវ អ្នកដឹងទេ កាលពីពេលមុនពួកគេបានប្រាប់យើង ថា...“នៅពេល ព្រះគម្ពីរចែងថា ‘គាត់បានឃើញទេវតាបួនឈរនៅលើជ្រុងទាំងបួននៃផែនដី’ ដែលមិនអាចចឹងទេ។ ផែនដីគឺមូល។” ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ជ្រុងទាំងបួន។” មែនហើយ ឥឡូវនេះអ្នកបានឃើញកាលពីពីរសប្តាហ៍មុនឬ កាលពីបីសប្តាហ៍មុន ឥលូវនេះ ក្រដាសដែលខ្ទប់អត្ថបទ នេះពួកគេបានរកឃើញថាពិភពលោកគឺការ៉េ។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់បានឃើញការនេះ? ហេតុអ្វី ប្រាកដណាស់។ ឃើញទេ? ខ្ញុំបានថតចម្លងទាំងអស់ដោយគ្រាន់តែរង់ចាំឱ្យនរណាម្នាក់និយាយអ្វីមួយ។

63 ហើយពួកគេនឹងរកឃើញនៅថ្ងៃណាមួយ ដែលពួកគេមិនបានឃើញ មួយរយ ហាសិបលានឆ្នាំពីគម្ពាតពន្លឺ។ ពួកគេនៅជុំវិញរង្វង់។ នោះជាការពិត។

អ្នកនឹងរកឃើញនៅថ្ងៃមួយ នៅពេលអ្នកទៅឋានសួគ៌ អ្នកមិនហោះហើរទៅ កន្លែងផ្សេងទេ។ អ្នកនៅទីនេះផងដែរ នៅក្នុងវិមាត្រផ្សេងទៀតលឿនជាងនេះ។

នៅក្នុងបន្ទប់នេះមានពណ៌ជាច្រើន។ គ្រប់ពណ៌ អាសម្លៀកបំពាក់ អ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកមានគឺនៅអស់កល្បជានិច្ច ដាក់ក្នុងការថតទុក ទៅជុំវិញ និងជុំវិញ ពិភពលោក។ រាល់ពេលដែលអ្នកព្រិចភ្នែករបស់អ្នកវាត្រូវបានថតទុក។ មើល ទូរទស្សន៍នឹងបញ្ជាក់ពីរឿងនោះ។

64 នៅពេលដែលអ្នកកើតមក ព្រះជាម្ចាស់បានកត់ត្រាទុក។ វាមិនធ្វើ... ដាក់ ការថតទុក អ្នកអាចដឹងថាវាមិនមានសម្លេងវិខានច្រើនទេសម្រាប់មួយភ្លែត អ្នកដឹងទេ។ ទារកតូច រហូតដល់វាមកដល់គណនេយ្យភាព។ បន្ទាប់មកសម្លេង វិខានចាប់ផ្តើម ចាប់ផ្តើមនិយាយនិងធ្វើអ្វីដែលគាត់ត្រូវឆ្លើយ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលជីវិតបានបញ្ចប់ កំណត់ត្រានោះឬខ្សែអាត់នោះត្រូវបានគេយកទៅ —ដាក់នៅក្នុង បណ្ណាល័យដ៏ធំរបស់ព្រះ។ ឥឡូវតើអ្នកនឹងដើរជុំវិញវានៅឯគណៈ ជំនុំជំរះយ៉ាងណា? វាត្រូវបានចាក់នៅខាងមុខអ្នក គ្រប់ចលនា អ្នកបានធ្វើរាល់

គំនិតដែលបានឆ្លងកាត់គំនិតរបស់អ្នក។ តើអ្នកអាចមើលឃើញទេ? ឥឡូវអ្នកអាចមើលឃើញកន្លែងដែលព្រះ...

65 ឈរនៅទីនេះ នៅយប់ផ្សេងទៀត មានបុរសម្នាក់នៅលើវេទិកានេះ បុរសក្បាលទំពែក ខ្ពស់ បុរសដែលមានរូបរាងសង្ហា និងរឹងមាំ។ ហើយលោកចេញ... ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់គាត់នូវអ្វីៗជាច្រើនអំពីគ្រួសាររបស់គាត់និងអ្វីដែលគាត់គួរធ្វើ។ គាត់ក៏ចេញទៅហើយអង្គុយចុះ។ នៅក្នុងប៉ុន្មាននាទីនៅទីនេះ បុរសម្នាក់ផ្សេងទៀតដូចនោះ ប៉ុន្តែគាត់មាន ក្បាលរបស់គាត់សំយ៉ុងចុះ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ ហើយខ្ញុំបានមើលបុរសនោះម្តងទៀត នៅទីនោះ ហើយគាត់...មិនមែនជាគាត់ទេ ព្រោះវាជាអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយបុរសនេះ ខ្ញុំមិនអាចរកឃើញទេ។ ក្រឡេកមើលជុំវិញ គ្មាននរណាម្នាក់ នៅពីក្រោយខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បុរសនោះកំពុងអង្គុយនៅខាងក្នុងរាំងននទាំងនោះ។” ហើយវាជា...បងប្រុសម្នាក់ដែលមកព្រះវិហារនៅទីនេះ ខ្ពស់ ក្បាលទំពែក សង្ហាឡើងនៅទីនោះដូចនោះ។ ហើយគាត់បានឱនក្បាលចុះសម្រាប់ការអធិស្ឋាន ព្រោះគាត់ហៀបនឹងស្លាប់ដោយជំងឺក្រពះ។

គាត់នឹងយកស្បែកជើងមួយគូ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់ចង់អោយគាត់ទទួលបានស្បែកជើងថ្មី។ គាត់បាននិយាយថា “ទេទេ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ទទួលវាទេ ពីព្រោះខ្ញុំនឹងមិនរស់នៅដើម្បីពាក់ពួកគេបានទេ។”

គាត់បានស្លាប់ហើយ។ ហើយអង្គុយនៅទីនោះអ្នកឃើញ នៅក្នុងវិមាត្រនោះ ហាលេលូយ៉ា ព្រះជាម្ចាស់បានផ្លាស់ប្តូរនៅទីនោះហើយមានបន្ទូលថា “គាត់អង្គុយនៅទីនោះ” ដូចក្នុងទីតាំងដែលគាត់នៅ។ យល់ខ្ញុំនិយាយទេ?

66 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ហើយមិនមានកំហុសណាមួយនៅក្នុងបទគម្ពីរឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ យល់ពីគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្ត។ “ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដូចជាដាវ រឹងមាំ” ហេព្រើរ ៤:១២។ “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាងដាវមុតពីរទៅទៀត ចេះដាក់ព្រែកគំនិតនិងបំណងនៃគំនិត។” ឃើញទេ? ចូលក្នុងគំនិត ហើយទាញចេញនិងដាក់ព្រែក។ តើអ្វីដែលត្រូវដឹង? “បង្ហាញឱ្យគេស្គាល់។” នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះធ្វើ។

សព្វថ្ងៃនេះយើងនិយាយថា “ព្រះវិហារភាគលិកគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកបាបទីស្នូ មេតូឌីស ពួកពេនទីកុស្ត ពួករោងឧបោសថ។” នោះខុសហើយ។ ព្រះបន្ទូលនេះគឺជាការបើកសម្តែង។ ព្រះបានបង្ហាញឱ្យដឹងដោយព្រះបន្ទូល។

67 ទេ យើងអាច...ទទួលបាននិរន្តរភាពណាមួយក្នុងចំណោមពេទ្យ ក្នុងចំណោមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ផ្សេងៗគ្នា។

បើអែងស្តែងមានតែកម្មវិធីខាងវិញ្ញាណដូចដែលគាត់ធ្លាប់មាន—ការអនុវត្តន៍ រូបវន្ត ដូចដែលគាត់បានសិក្សាច្បាប់នៃពន្លឺនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត គាត់អាចប្រាប់យើង ពីរឿងខ្លះ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានឮសាររបស់គាត់នៅលើកន្លែងកណ្តាលដីអស្ចារ្យ ចូលទៅលើអាកាស ដែល “ធ្លាប់ទាក់ទងជាមួយនោះកន្លែងកណ្តាល អ្នកអាចបង្កើតផែនដី ធ្វើអ្វីៗបានទាំងអស់ ហើយអំណាចក៏នឹងគ្មានដែនកំណត់។” ឃើញទេ? ទ្រង់បានឃើញ។

68 គាត់បានឃើញដូច្នោះ អ្នកឃើញហោប៉ៅតូចៗទាំងនេះឆ្លងកាត់អាកាសពួកគេ ស្រែក “រង្វង់តូច” ជាដើម។ មនុស្ស...មែនហើយ យើងទុកវាចោលប្រសើរជាង។ “ឮមនុស្សទាំងអស់នេះបាត់ខ្លួនមែនទេ?” អ្នកនិយាយថា។ ពួកគេមិនឮ ពួកគេកំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយពួកគេមិននៅទីនោះទេ។

នោះជារបៀបដែលការលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌នឹងកើតមាន។ ម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងចុះក្រោម ហើយរូបកាយនៅលើផែនដីនេះនឹងទទួលយក រូបកាយសួគ៌។ ហើយពួកគេនឹងត្រូវ...លាក់ សក់បង្កើតនៅសល់។ វានឹង ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរក្នុងពេលតែមួយ ទម្លាក់ចេញពីលំហនិងយកទៅផ្ទះ។ យើង ឃើញរឿងទាំងអស់នេះកំពុងបន្តឥឡូវនេះ និង—ប៉ងតាហ្គោនឆ្ងល់អំពីរបស់ ទាំងនេះ ពន្លឺភ្លើងនិងពន្លឺអាថ៌កំបាំង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេបាន—ឃើញ នៅលើមេឃ។ អ្នកបានឃើញពួកគេមានមួយនៅទីនេះនៅក្នុងក្រដាសនៅជេហ្វឺ សាន់វីល នៅសប្តាហ៍នេះ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតជា “ពន្លឺអាថ៌កំបាំង។” ដូច្នោះ អូ ពួកគេមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែសូមស្តាប់ ក្មេងតូចៗវានឹងជ្រើសរើសអ្នក នៅ ថ្ងៃណាមួយ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? កុំបារម្ភ។

ចូរចាំថា ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ដូចជានៅថ្ងៃនៃក្រុងសូដុមដែរ។”

69 តើមានអ្វីកើតឡើងនៅមុនពេលក្រុងសូដុម? ព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមក ជាមួយនឹងពួកទេវតា ហើយពួកគេមានការស៊ើបអង្កេតការវិនិច្ឆ័យ។ បាននិយាយ

ថា “ខ្ញុំបានឮសម្លេងយំ ថាវាពិតជាបាបធំណាស់ ដូច្នេះខ្ញុំបានចុះមកដើម្បីរកមើល ថាតើវា វាជាការពិតឬមិនពិត។” ត្រូវហើយ? មើលមួយនោះនៅជាមួយអំប្រាហាំ អាចយល់ពីគំនិតដែលនៅក្នុងចិត្តសាវ៉ា នៅពីក្រោយទ្រង់។

ឥឡូវនេះ អ្នកក្រឡេកមើលជុំវិញបន្តិច ហើយកត់សម្គាល់ឃើញអ្វី វាកំពុងធ្វើ ដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ វាជាការវិនិច្ឆ័យការស៊ើបអង្កេត។

ហេតុអ្វី បន្ទាប់ពីមួយរយៈ ក្រុមជំនុំនៅពេលដែលវាអាចនៅជាប់កន្លែងនោះ ហើយរាល់គ្រាប់ពូជទាំងអស់ត្រូវបាននាំយកទៅកន្លែងរបស់វា ហើយវានឹងបាត់ ទៅ។ ពួកគេនឹងមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះពួកគេទេ។ ម្នាក់នឹងដើរផ្លូវមួយ។ ឃើញទេ? មួយនឹងទៅផ្ទះគ្រូគង្វាល ហើយម្នាក់នឹងមកទីនេះ ឬនៅទីនោះ ហើយ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ពួកគេមិននៅទីនោះទេ។ ដ្បិតហេណុកជាគំរូស្រាប់ “ព្រះ បានយកគាត់ ហើយគាត់រកមិនឃើញទេ។” ចុះទៅស៊ើបអង្កេត! ការបន្ត របៀបហេ ណុកបានលើកឡើង ជាប្រភេទជនជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានគេដឹកនៅក្នុងទូកធំ...

70 យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺល្អឥតខ្ចោះណាស់ សូម្បីតែ សញ្ញាចាស់និងសញ្ញាថ្មីក៏ដោយ គម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺពាក់កណ្តាលនិងមួយ ទាំងមូល។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ គម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺពាក់កណ្តាលរបស់វា ហើយ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺពាក់កណ្តាលរបស់វា។ ដាក់វាជាមួយគ្នា អ្នកបានទទួលការបើក សម្តែងទាំងមូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មានហោរាកំពុងនិយាយ ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់គឺនៅក្នុងបុគ្គល ឃើញពីពាក់កណ្តាលនិងមួយទាំងមូល។ ឥឡូវយើងមិន ចង់យកពេលច្រើនពេកអញ្ចឹងទេ...

71 ឥឡូវ សូមចាំថា គម្ពីរសញ្ញាចាស់មិនពេញលេញទេ បើគ្មានសញ្ញាថ្មី។ ហើយ សញ្ញាថ្មីមិនអាចបំពេញបានទេបើគ្មានសញ្ញាចាស់។ នោះគឺជា ហេតុផលដែលខ្ញុំ និយាយពីពាក់កណ្តាល ១ទាំងមូល។ ដ្បិត ហោរាបាននិយាយថា “ទ្រង់នឹងនៅ ទីនេះ! ទ្រង់នឹងនៅទីនេះ! ទ្រង់នឹងនៅទីនេះ ពួកគេនឹងធ្វើវែបនេះចំពោះទ្រង់។ ពួកគេនឹងធ្វើវែបនេះចំពោះទ្រង់!” ហើយទ្រង់នៅទីនេះ “ទ្រង់នៅទីនេះ! ទ្រង់នៅ ទីនេះ ហើយពួកគេបានធ្វើរឿងនេះចំពោះទ្រង់ ហើយពួកគេបានធ្វើរឿងនេះចំពោះ ទ្រង់។” ខ្ញុំទើបតែបានអធិប្បាយអំពីរឿងនោះ ប៉ុន្មានយប់មុន។

72 ឥឡូវនេះ ដើម្បីសិក្សាបទគម្ពីរ ប៉ូលបានប្រាប់ពីម៉ូថេថា “សិក្សាវា ការបែងចែក ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដែលជាសេចក្តីពិត។”

វាគឺជាកត្តាចាំបាច់ទាំងបីនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ក្នុងការប្រើប្រាស់ព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះនៅទីនោះ គឺជារបស់បីដែលអ្នកមិនត្រូវធ្វើ។ ឥឡូវនេះសូមសិក្សារឿងទាំងនោះ សម្រាប់ពេលបន្ទាប់ដប់នាទី រឿងបីយ៉ាងដែលអ្នកមិនត្រូវធ្វើ។ ហើយទាំងអស់ នៅក្នុងទឹកដី គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកនៅទូទាំងប្រទេស ត្រូវប្រាកដថាជាក់របស់ ទាំងនេះនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ចាំបើអ្នកមិនមានខ្មៅដែរ។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើអ្វីទាំងនេះ ទេ។ យើងប្រាប់អ្នកគ្រប់ពេលរបៀបដែលអ្នកត្រូវតែធ្វើ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វី ដែលមិនត្រូវធ្វើ។

73 ឥឡូវនេះ អ្នកមិនត្រូវបកស្រាយខុសពីព្រះបន្ទូលឡើយ។ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាវាមានន័យបែបនេះ។” វាមានន័យពីអ្វីដែលវានិយាយ។ វាមិនត្រូវការ អ្នកបកស្រាយទេ។ ហើយអ្នកមិនត្រូវច្រឡំព្រះបន្ទូលឡើយ។ ហើយអ្នកមិន ត្រូវរំកិលព្រះបន្ទូលឡើយ។ ហើយបើយើងអាចធ្វើវាបាន វានឹងបោះព្រះគម្ពីរ ទាំងមូលចូលក្នុងភាពច្របូកច្របល់និងក្នុងភាពរីករវា។

74 សូមកត់សម្គាល់។ ការបកស្រាយខុសដល់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងទម្រង់ជាព្រះ ទៅជាមនុស្ស អ្នកនឹងធ្វើអោយទ្រង់—ក្លាយជាព្រះម្នាក់ក្នុងចំណោមបី។ ក្នុង ការបកស្រាយខុសអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាព្រះបន្ទូល អ្នកនឹងធ្វើអោយទ្រង់ ក្លាយជាព្រះមួយចេញពីបីអង្គ រឺអ្នកអាចធ្វើអោយទ្រង់ក្លាយជាមនុស្សទីពីរនៅក្នុង ព្រះ។ ហើយដើម្បីធ្វើដូចនេះ អ្នកនឹងធ្វើឱ្យខគម្ពីរទាំងមូលរញ្ជ័រញ្ជើ។ អ្នកនឹង មិនទៅណាទេ។ ដូច្នេះវាមិនត្រូវបកស្រាយខុសទេ។

75 ហើយបើអ្នកនិយាយរឿងជាក់លាក់មួយ អ្នកដាក់ការបកស្រាយលើវា ហើយ អ្នកអនុវត្តវាទៅពេលផ្សេងទៀត។ ឬវាត្រូវបានអនុវត្តទៅពេលផ្សេងទៀត អ្នកក៏ ធ្វើការបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវដែរ។

76 បើមាននរណាម្នាក់បកស្រាយខុសអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នៃ ការមិនមែនជាព្រះផ្ទាល់ ធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាបុគ្គលទីពីរប្រព្រះមួយក្នុងចំណោមបី នេះនឹងធ្វើឱ្យពាក្យទាំងអស់ខកចិត្តនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ វានឹងបំបែកបញ្ញ ក្តីទី១ “អ្នកមិនត្រូវមានព្រះឯណាទៀតនៅចំពោះយើងឡើយ។” ត្រឹមត្រូវហើយ។ វានឹងធ្វើឱ្យជាតិសាសន៍គ្រីស្ទានទាំងមូលជាក្រុមមិនជឿ អ្នកថ្វាយបង្គំនឹងគោរព បូជាព្រះបីផ្សេងគ្នា។ ឃើញទេតើព្រះគម្ពីរប្រភេទអ្វីដែលអ្នកមាន? បន្ទាប់មកវា ធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាអ្វីដែលពួកសាសន៍យូដានិយាយថាយើងជាអ្វីនោះ។ បាន

និយាយថា “អង្គមួយណាក្នុងចំណោមព្រះទាំងនោះ គឺជាព្រះរបស់អ្នក?” ឃើញទេ? ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ អ្នកមិនអាច... អ្នកមិនអាចបកស្រាយខុសពីព្រះគម្ពីរទេ។

ដ្បិត ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់គឺជាការបកស្រាយនៃព្រះគម្ពីរ នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យឃើញនៅក្នុងយុគសម័យដែលផ្នែកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គកំពុងត្រូវបានបើកសម្តែង។ បើវាជាសម័យកាលដៃ វាត្រូវតែជាដៃ។ វាមិនអាចជាសម័យកាលក្បាលបានទេ។ បើវាជាសម័យកាលកាលសម្លេង អញ្ចឹងវាមិនមែនជាសម័យកាលជើងទេ។ ឃើញទេ? ហើយឥឡូវយើងដល់សម័យកាលភ្នែកហើយ។ ហើយឥឡូវនេះបន្ទាប់ គឺទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីមក។ មើលការ ព្យាករណ៍!

77 ឃើញទេ ចុះតាមរយៈសម័យកាលនេះ យើងបានចាប់ផ្តើមពីគ្រឹះនេះ តាំងពីគ្រាពួកជំនុំជំបូង។ នៅពេលដែលគ្រាប់ពូជបានចូលទៅក្នុងដី ជាពូជពេញលេញ។ បន្ទាប់មកវាចេញមកដោយជើង លូធើ ចេញបន្ទាប់មកតាមរយៈវេសលី បន្ទាប់មកនៅក្នុងពួកពេនទីកុស្ត ភាសានៅក្នុងបបូរមាត់ មើល ឥឡូវនេះវាស្ថិតនៅក្នុងភ្នែក ជាការទាយនៃម៉ាឡាគី៤ ជាដើម។ ហើយឥឡូវនេះគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតដែលនៅសល់សម្រាប់វាទេប៉ុន្តែទ្រង់ផ្ទាល់ដើម្បីបោះជំហានទៅមុខ ព្រោះបោះជារឿងចុងក្រោយ។

បន្ទាប់គឺភាពវៃឆ្លាត ហើយយើងគ្មានបញ្ហារបស់យើងផ្ទាល់ខ្លួនទេ វាជារបស់ទ្រង់។ យើងមិនដែលមើលឃើញដោយខ្លួនឯងទេ។ តើបុរសអាចដឹងមុនយ៉ាងដូចម្តេច? គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ វាជាព្រះផ្ទាល់។ ឃើញទេ វា—កំពុងតែក្លាយជាកន្លែងមួយ។ ហើយទ្រង់បានគ្រប់គ្រងរាងកាយទាំងអស់ រាងកាយពេញលេញនៃព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសំណុំបែបបទនៃកូនក្រមុំដែលត្រូវបានយកចេញពីចំហៀងរបស់ទ្រង់ ដូចជាអ័ដាមបានធ្វើនៅដើម... ដូចជាអ័ដាម គឺនៅដើមជំបូង។

78 មែនហើយ “ព្រះ” នេះនឹងធ្វើអោយព្រះគម្ពីរទាំងមូលមានការយល់ច្រឡំបំបែកបញ្ញត្តិទីមួយ ហើយធ្វើឲ្យព្រះមួយអង្គ ដែលជាព្រះមិនពិតបីអង្គ។ វានឹងគ្រាន់តែ—វានឹងបំផ្លាញរូបភាពទាំងមូលនៃព្រះគម្ពីរ។ ដូច្នេះអ្នកមិនត្រូវបកស្រាយព្រះគម្ពីរខុសទេ។ ឥឡូវនេះវាគ្រាន់តែជារឿងមួយប៉ុន្មាន។

79 នៅពេលដែលបទគម្ពីរនីមួយៗក្នុងព្រះគម្ពីរមានកម្មវិធីដូចគ្នា អ្នក បានកំណត់វានៅកន្លែងរបស់វា។ ហើយដើម្បីបំភាន់វា អ្នកអាចធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាព្រះនៃ

សម័យកាលមួយនិង—ហើយសម័យបន្ទាប់អ្នកក៏ធ្វើឱ្យទ្រង់ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ដើម្បី
បំភាន់វា។ ដូច្នោះអ្នកមិនត្រូវបំភាន់ព្រះគម្ពីរឡើយ។ ទ្រង់គឺជាព្រះគ្រប់ពេលវេលា។
បើអ្នកបានធ្វើឱ្យទ្រង់នៅថ្ងៃនេះជាព្រះនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ចុះកាលពីមុនជាអ្វី ហើយ
ទ្រង់ថ្ងៃនេះមិនដូចគ្នាទេ តើអ្នកនឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចជាមួយហេព្រើរ ១៣: ៨? មើល
“ទ្រង់នៅដដែលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងរហូតទៅ។”

80 ឥឡូវ ឃើញទេអ្វីដែលវានឹងធ្វើនិងអ្វីដែលវាបានធ្វើ។ វាមានរួចហើយ ធ្វើឱ្យ
ទ្រង់បដិសេធពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ដើម្បីបំភាន់បទគម្ពីរ។

81 ដើម្បីធ្វើឲ្យបទគម្ពីរបែកចេញ អ្នកអាចដាក់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់ខុសគ្នា ជើង
ដែលជាកន្លែងដែលក្បាលគួរនៅឬអ្វីមួយ។ គ្រាន់តែដូចគ្នា...ពាក្យផ្សេងទៀត អ្នក
ប្រហែលជាមានព្រះយេស៊ូវបង្រៀនសាររបស់លោកម៉ូសេ។ អ្នកប្រហែលជាមាន...
ឬសូម្បីតែវេលាលើបង្រៀនសាររបស់លូធើរ។ អ្នកប្រហែលជាមានសម័យកាលរបស់
យើងដែលបង្រៀនពីសារពួកពេនទីកុស្ត និងជាសារពួកពេនទីកុស្ត។ អ្នកមើល
អ្វីដែលរញ្ជើរញ្ជើរវានឹងមាន? ពួកពេនទីកុស្តបានបង្ហាញពណ៌របស់វារួចហើយ។
លូសើរបានបង្ហាញរបស់គាត់រួចទៅហើយ ចូលទៅក្នុងនិកាយ។ វាបានស្លាប់នៅ
ទីនោះ។ សម័យកាលបានវាយប្រហារនៅទីនោះ។

82 សូមកត់សម្គាល់ គ្រាន់តែនៅពេលដែលវារៀបជាអង្គការ វាស្លាប់។ ឥឡូវនេះ
គ្រាន់តែមើល បើនោះមិនត្រឹមត្រូវ។ ក្រឡេកមើលទំព័រប្រវត្តិសាស្ត្រ។ គ្រប់ពេលវា
រៀបជាអង្គការ វាស្លាប់នៅទីនោះ។ លែងមានទៀត។ វាក្លាយជា—អ្នកគោរពបូជា
ព្រះនៃលោកីយនេះ ហើយបានចូលទៅជាអង្គការ និងការរៀបចំនិងនិកាយ និង
ការបំភាន់។ ហើយក្រុមមិកគឺបានចូលទៅក្នុងទីនោះ ហើយដាក់គំនិតផ្ទាល់ខ្លួនក្នុង
វា ឬចាក់បញ្ចូលគំនិតផ្ទាល់របស់ពួកគេទៅក្នុងនោះ។ ហើយតើមានអ្វីកើតឡើង?
វាក្លាយជារញ្ជើរញ្ជើរ។ ទៅរកព្រះនៅលោកីយនេះ ជាកន្លែងដែលពួកគេឱ្យសាតាំង
គ្រងរាជ្យដោយខ្លួនឯង ដោយគិតថាពួកគេមានពិភពលោកដ៏អស្ចារ្យ មាន
មេដឹកនាំដើម្បីនាំឱ្យពួកគេមានសន្តិភាព។

83 ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ខ្ញុំនឹងនិយាយម្តងទៀតថា សូម្បីតែអរិយធម៌
សព្វថ្ងៃនេះវាផ្ទុយពីព្រះ។ អរិយធម៌គឺប្រឆាំងព្រះ។ ការអប់រំគឺនៅចម្ងាយរាប់លាន
ម៉ាយល៍ពីទ្រង់។ វិទ្យាសាស្ត្រគឺមួយលានម៉ាយល៍។ វិទ្យាសាស្ត្រនិងការអប់រំ

កំពុងតែព្យាយាមបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ ឃើញទេ ថ្នាក់សិក្ខាសាលាទេអីវិទ្យានិងសាលារៀននិងបន្ទប់វិទ្យាសាស្ត្រជាដើម។ ពួកគេមានការជំរុញរបស់ពួកគេ។

តើធ្វើដូចម្តេចពីនិមិត្តកាលពីយប់មុន នៃបុរសម្នាក់នៅពេលគាត់ស្រែក អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រទាំងនោះបានចាក់វត្ថុទាំងនោះយ៉ាងដូច្នោះ? ពួកគេគ្រាន់តែងាកក្រោយរួចក្រឡេកមើលទៅក្រោយ។ នឹងមានការអនុចរត្តម្តងទៀត។

84 សូមកត់សម្គាល់ អូត្រូវតែទាំងបី។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាច...ព្រះយេស៊ូវមិនបានមកចែកចាយសាររបស់លោកណូអេទេ។ ទ្រង់មិនបានមកអធិប្បាយសាររបស់លោកម៉ូសេ។ ឬលោកម៉ូសេមិនបានមកអធិប្បាយ... ឃើញទេ កុំបង្វែរបទគម្ពីរខុស។ វាត្រូវតែក្នុងពេលវេលាច្បាស់លាស់។ ឥឡូវនេះអ្នកមិនអាច អនុវត្ត... នៅពេលដែលបុរសដ៏អស្ចារ្យនោះ ចនវេសលីចេញមក ឬ...

បុរសដ៏អស្ចារ្យ គឺលូធើ នៅពេលដែលលូធើបានចេញមកជាមួយនឹងសាររបស់គាត់នៃការរាប់ជាសុចរិត។ ឥឡូវនេះនៅពេលនោះគឺជា...លូធើគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ គាត់បានហៅក្រុមជំនុំចេញពីភាពងងឹត ហើយគាត់បានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្វើវា ពួកគេបានបង្កើតអង្គការមួយនៅលើវា ហើយវាបានស្លាប់។ ជីវិតបានធ្វើដំណើរដូចជាវាស្ថិតនៅក្នុងគ្រាប់ស្រូវសាលីដែលចេញមកដល់សម័យកាលវេសលីដល់កំពូល។ ចេញពីលូធើមកស្លឹកផ្សេងទៀតដែលបានស្លាប់ជាមួយវា ដែលជាហ្វីងលីនិងកាលវីននិងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលចេញមកពីកំណែទម្រង់ដ៏អស្ចារ្យនោះ។

85 បន្ទាប់មកវេសលីបានចូលមកដល់គ្រាមួយទៀតបានលេចចេញមកកំពូល។ វេសលី និងអាតែនប៊ីនិងទាំងអស់នោះហើយ—និងយ៉ូហាននិងបងប្រុសរបស់គាត់ ហើយពួកគេទាំងអស់ ដែលជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាមួយនឹងសារមួយគ្រាន់តែវាយផ្ទាលប្រទេសប៉ុនោះ។ ពួកគេបានរៀបចំជាអង្គការទៀត។ ហើយស្លាប់ទៅ។

បន្ទាប់មកវាចេញមកមើលទៅដូចជានាងកំពុងតែដាក់គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ឥឡូវនេះ ហើយ មករវា គឺជាសំបកមួយ ពេនទីកុស្ត។

ប៉ុន្តែត្រឡប់មកវិញនៅពីក្រោយវាទាំងអស់ចេញពន្លកមក។

ហើយអ្នកកត់សំគាល់ ជាធម្មតា...ខ្ញុំគិតថា ក្នុងរយៈពេលប្រហែលជា៣ ឬ ៤ ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីលោកលូធើនៅក្នុងបេសសកកម្ម នោះព្រះវិហារលូធើត្រូវបានរៀបចំ ជាអង្គការ។ គ្រាន់តែមួយរយៈខ្លីបន្ទាប់ពីវេសលីធ្វើបេសកកម្ម វាត្រូវបានរៀបចំជា អង្គការទៀត។

86 តុកសុន យើងមាន—កម្មវិធីមួយអំពីរបៀបដែលព្រះវិហារវេសលីឬ ព្រះវិហារ មេតូឌីស បានកើតមាន។ ហើយនៅពេលពួកគេមកដល់ អាមេរិកនៅទីនេះ ពួកគេ ជាច្រើនបានត្រឡប់មកវិញ ហើយនិយាយថាពួកគេបានកំណត់ហើយ—បង្កើត ធម្មនុញ្ញជាដើម ចេញពីប្រទេសអង់គ្លេសដើម្បីនាំយកមកទីនេះ និងរបៀបដែលវា កើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ខ្ញុំបានឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើង។ នៅទីនោះនាង បានស្លាប់។

87 មែនហើយចេញមកពីពួកពេនទីកុស្ត ពួកគេគឺជាអ្នកស្រែកចាស់ៗនៅក្នុង រយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ទទួលបានអំណោយទាននៃការនិយាយភាសាដទៃ ហើយ ចាប់ផ្តើមជាមួយ ការនិយាយភាសាដទៃ។ បន្ទាប់មកពួកគេដាក់ឈ្មោះវាថា “ភស្តុតាងនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ។” បន្ទាប់មកពួកគេបានរៀបចំជាអង្គការ។ ម្នាក់និយាយ ថាគាត់នឹងធ្វើអ្វីៗនេះហើយផ្សេងទៀតអ្វីៗនោះ ហើយពួកគេមានបញ្ហាហើយនិង បញ្ហាទៀត។ តើវានឹងធ្វើអ្វី? គ្រប់គ្នានៃស្លឹកឈើទាំងនោះត្រូវបានលាតត្រដាង ដូចអ្វីដែលវាបានធ្វើនៅលើដើម និងដូចវាបានធ្វើដល់វិលាលយអញ្ចឹងដែរ។ ពួកគេ មាន មួយ ពីរ មានបី ព្រះវិហារ នៃព្រះ និងអ្នកដទៃទៀតទាំងអស់នេះ គ្រាន់តែ លាតត្រដាង លាតសន្ធឹង និងលាតត្រដាង។

តែឥលូវនេះ យោងទៅតាមធម្មជាតិដែលជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះមួយ មិនដែល មានអ្វីដើម្បីអប់រំវាចេញពីវា។

88 គ្រួសារមួយ ដែលជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ នៅរដ្ឋកេនតាក់គី ទើបតែមានទារក—តូច កើតនៅថ្ងៃមុន ហើយម្តាយកំពុងវេល់នៅពេលដែលពួកគេចម្អិនអាហារពេលល្ងាច របស់យើង។ ហើយនាងកំពុងជួយបងស្រីម្នាក់ទៀតឱ្យចម្អិនអាហារពេលល្ងាច សម្រាប់បុរសមួយក្រុមរបស់យើងដែលត្រូវបានគេចេញទៅក្រៅដើម្បីប្រម៉ាញ់។ ហើយទារកបានយំហើយ ខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ ខ្ញុំគិតថាម្តាយមានអារម្មណ៍ខ្ពស់ រង្ស៊ីបន្តិច នាងរត់ហើយយកកូន ហើយ—ហើយចាប់ផ្តើម—ដើម្បីបំបៅកូនតូច។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ វាគ្រាន់តែជាធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ។” ឃើញទេ? ឥឡូវ អ្នកមិនអាច...

ពួកគេមិនអាចរកវិធីណាដែលប្រសើរជាងសម្រាប់ទារកដើម្បីទទួលបានអ្វី ដែលវាចង់បានក្រៅពីការយំទេ។ ឥឡូវ អ្នកអាចផ្តល់ឱ្យវានូវសៀវភៅក្រមសីលធម៌ ហើយអង្គុយនៅទីនេះហើយនិយាយថា “ខ្ញុំចង់បង្រៀនអ្នកនូវទេវវិទ្យា កូនប្រុស។ ឥឡូវនេះ អ្នកកុំទៅអង្គុយនៅទីនេះដូចក្មេងដទៃទៀត។ អ្នកខុសគ្នា។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកចង់ញ៉ាំអ្នកអង្រួនកណ្តឹងតូចនេះនៅទីនេះ។” គ្រាន់តែមិន ធ្វើការ។ ទេ វាមិនដំណើរការទេ។

89 ដូច្នេះ នៅពេលដែលអ្នកមើលធម្មជាតិ ឥឡូវនេះយើងឃើញកន្លែងដែល មានគ្រប់សម័យកាល និងរចនាវាដោយផ្ទាល់ដែលយើងស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាល ចុងក្រោយ។ សំបកត្រូវបានទាញចេញ។ ហើយយើងមានដប់ប្រាំឆ្នាំ ជិតម្ភៃហើយ ឥឡូវ ឆ្នាំ នៃសារបានផ្សព្វផ្សាយពាសពេញប្រទេសមួយទៅប្រជាជាតិមួយទៀត ហើយនៅព្រឹកនេះ បានឆ្លងកាត់នៅទូទាំងប្រទេស ឃើញទេ និងគ្មានអង្គការ។ វា មិនអាចរៀបចំបានទេ។ មិនមានអ្វីដែលធ្លាប់មានដូចវា ឬនឹងមាននៅពេលនេះ ទេ។ ឃើញទេ?

រឿង—ដែលជាបញ្ហាជាមួយសារថ្ងៃនេះ នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវតែដាក់ នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះបុត្រា ដើម្បីបានទុំ។ ឃើញទេ? អ្នកអាចយកសារ ហើយ បន្ទាប់មកទុកឱ្យព្រះបុត្រាដុតពណ៌បៃតងទាំងអស់ចេញពីអ្នក ឃើញទេ ធ្វើឱ្យ ក្លាយជាគ្រីស្ទានពេញវ័យ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាង មកភ្ជាប់នេះដើម្បីទទួលក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ហើយយើងត្រូវតែមានប្រភេទនៃពួក គ្រីស្ទានសម្រាប់ទ្រង់ដើម្បីទទួល។ ស្រូវ—សាលីត្រូវតែទុំ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

90 ត្រូវតែមានទាំងបីនេះ។ មិនត្រូវបកស្រាយខុស ឬបំភាន់វាទេ បកស្រាយខុស ឬ... បំភាន់វា។ វាត្រូវតែត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងពិតប្រាកដតាមវិធីដែលព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូល។

សំរាប់ពិភពលោកវាជាសៀវភៅអាថ៌កំបាំង។ មនុស្សជឿថាវាគ្រាន់តែជា សៀវភៅអាថ៌កំបាំង។ មានពេលមួយខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបុរសល្អឈ្មោះ ម្នាក់នៅទីនេះ ទីក្រុងដែលកាន់ជំហរដ៏អស្ចារ្យនៃគ្រីស្ទសាសនា ហើយគាត់បាន និយាយថា “ខ្ញុំបានព្យាយាមដើម្បីអានគម្ពីរវិវិណៈមួយយប់។” បាននិយាយថា

“យ៉ូហានច្បាស់ជាបានញាំម្រេចក្តៅនិងមានសុបិន្តអាក្រក់។” ឃើញទេ សៀវភៅ អាថ៌កំបាំង។

91 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកជឿពិតប្រាកដ វាគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងយុគសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពាក្យរបស់ខ្ញុំ គឺជាវិញ្ញាណហើយនិងជីវិត។” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នោះ។ ជាថ្មីម្តងទៀត “ព្រះបន្ទូលគឺជាគ្រាប់ពូជដែលអ្នកព្រោះពូជ។” យើងដឹងថានោះជាការពិត។ នោះ ជាព្រះដែលមានទម្រង់ជាព្រះបន្ទូល ហើយមានតែព្រះទេដែលបកស្រាយដោយ អង្គទ្រង់ផ្ទាល់។

គំនិតរបស់មនុស្សគឺមិនមានសមត្ថភាពក្នុងការបកស្រាយគំនិតរបស់ព្រះ ឡើយ។ តើគំនិតតូច—តិចតួចអាចបកស្រាយគំនិតគ្មានព្រំដែនយ៉ាងម៉េច នៅពេលដែលយើងមិនអាចទាំងបកស្រាយគំនិតរបស់គ្នាទៅវិញទៅមកបានផង នោះ?

92 ហើយអ្នកសម្គាល់ឃើញថា ទ្រង់គឺជាអង្គតែមួយដែលអាចបកស្រាយវា ហើយទ្រង់បកស្រាយវាទៅអ្នកណាដែលទ្រង់នឹងបកស្រាយ។ វាមិនបាននិយាយ ថា “រយៈចាស់ ដូច ពួកគេដើរពាសពេញផែនដីហួតហែងដោយប្រើពេលវេលាផ្សេង ៗគ្នា។” “ព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងគ្រាហួតហែងនិងលក្ខណៈផ្សេងៗបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ ដល់ហោរាទ្រង់។” ឃើញទេ?

93 ហើយ សូមកត់សម្គាល់ “អ្នកណាដែលទ្រង់នឹងបង្ហាញឱ្យ។” ហើយទ្រង់ មានផែនការថាទ្រង់អាចលាក់ខ្លួននៅក្នុងបទគម្ពីរទៅអ្នកល្បីខាងសាសនា អ្នក ឆ្លាតនៅទីនោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ទ្រង់អាចលាក់ខ្លួនឯងបានក្នុងគម្ពីរ ហើយអ្នកមើល ពេញមួយថ្ងៃហើយមិនឃើញទាល់តែសោះ មើលពេញមួយជីវិត ហើយមិនដែល ឃើញវា។ ទ្រង់អាចលាក់ខ្លួនដោយអង្គុយនៅទីនោះ។

94 ឥឡូវនេះ សូម គ្រប់ទីកន្លែង សូមឱ្យត្រាំនៅក្នុងនោះ។ ព្រះនៅក្នុងព្រះបន្ទូល អាចលាក់បាំងខ្លួនឯងដូច្នោះនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ដែលមិនមានទេវវិទូឬសាលារៀន នៅលើពិភពលោកមិនអាចរកឃើញទ្រង់ ហើយជាការពិតទ្រង់គង់នៅទីនោះ។

អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ?”

ចុះយ៉ាងណាចំពោះពួកជាវិស៊ីនិងពួកសាខូស៊ីវិញ? ចុះយ៉ាងណាចំពោះមនុស្សគ្រប់វ័យ? គាត់បានធ្វើវាហើយ។ ប្រាកដណាស់។ គាត់បានធ្វើដូច្នោះនៅគ្រប់យុគសម័យ។ ឥឡូវយើងអាចពិនិត្យបាន។ សូមគិតអំពីថ្ងៃរបស់លោកណូអេ ឆ្លាតវ័យ មានបញ្ញា របៀបទ្រង់លាក់ខ្លួននៅក្នុងព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់។ នៅជំនាន់លោកម៉ូសេ តើទ្រង់លាក់ខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេច? នៅជំនាន់អេលីយ៉ា របៀបដែលទ្រង់លាក់អង្គទ្រង់។ នៅក្នុងថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវរបៀបដែលទ្រង់បានលាក់អង្គទ្រង់។ “ទ្រង់បាននៅក្នុងផែនដី ហើយផែនដីគឺបានបង្កើតដោយទ្រង់ ហើយលោកិយមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់បានមកផែនដីរបស់ទ្រង់ តែគេមិនបានទទួលទ្រង់ទេ។” ឃើញទេ?

95 ទ្រង់បានលាក់អង្គទ្រង់ពីមនុស្សឆ្លាតបំផុតដែលមានប្រាជ្ញានៅផែនដី។ អ្នកនិយាយថា “នេះគឺជាបណ្ឌិតដ៏វិសុទ្ធ ដូច្នោះ និង ដូច្នោះ។” គាត់ជានរណាខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ ព្រះជាម្ចាស់លាក់អង្គទ្រង់ពីគាត់ ហើយនឹងបើកបង្ហាញដល់ទារកបែបនេះដូចដែលនឹងរៀន មើល កូនរបស់ព្រះ ពូជដែលបានត្រូវទុកជាមុន។

96 គិត។ ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ដែលអង្គុយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលផ្ទាល់របស់ទ្រង់ ធ្វើអោយមនុស្សឆ្លាតខ្វាក់និងមនុស្សដែលមានការអប់រំនៅសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ពួកគេមិនអាចឃើញទេ។ ពួកគេគិតថាវាគ្រាន់តែជាក្រុមនិយមជ្រុល។ រកមើលទ្រង់ឈរនៅទីនោះ លាក់ខ្លួន ទៅកាន់ពួកពោធិ៍កុស្ត ពួកបាបទីស្ទមេតូឌីស ព្រេសប៊ីធើរៀន។ បង្ហាញអង្គទ្រង់ចេញក្រៅជាសាធារណៈនិងបង្ហាញអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសូម្បីតែដាក់ចូលក្រដាស និងរបស់ផ្សេងៗទៀតដែលពួកគេមើលមិនឃើញ។ អូ ព្រះនៃយើង ដ៏អស្ចារ្យ បង្ហាញអង្គទ្រង់ទៅអ្នកណាដែលទ្រង់នឹងបង្ហាញ។

97 អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ជូន ប្អូនប្រុសម្នាក់នេះ ម្នាក់នោះ ហើយ—គាត់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ។ គាត់នឹងឃើញវា។” អូទេ។ ទ្រង់បានបង្ហាញវាទៅអ្នកដែលទ្រង់ចង់បង្ហាញ។ និយាយថា “ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំមិនបានឃើញវាទេ ហើយនាងគឺជាស្រ្តីគ្រីស្ទានដែរ។” ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងអ្នកណាដែលទ្រង់ចង់បង្ហាញ។ “គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។” នោះហើយ តែទ្រង់បានសម្តែងអង្គទ្រង់ ឲ្យអ្នកណាដែលទ្រង់ចង់បង្ហាញ។ ឥឡូវសូមពិនិត្យជាមួយអ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹង ចំពោះអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងបន្ទាប់មកអ្នកអាច... អ្នកពិតជាយល់។

98 ឥឡូវនេះយើងកត់សំគាល់បន្ទាប់មក វាធ្វើឱ្យវាជាសៀវភៅរបស់ព្រះ ហើយមិនមែនជាសៀវភៅរបស់មនុស្សទេ។ បើវាជាសៀវភៅរបស់មនុស្ស...ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងមើលពីរបៀបដែលវានឹងបង្ហាញខ្លួនវាផ្ទាល់។ រកមើលពីរបៀបដែលវាបង្ហាញពីអំពើបាបរបស់មនុស្សដែលបានសរសេរវា កត់សម្គាល់ មនុស្សដែល—ដែលបានរស់នៅក្នុងថ្ងៃរបស់វា។

ឧទាហរណ៍អាប្រាហាំ គាត់ត្រូវបានគេហៅថា “ឪពុកនៃមនុស្សស្មោះត្រង់។” ចូរកត់សំគាល់ពីរបៀបនោះ...តើអ្នកគិតថាអំប្រាហាំនឹងសរសេរសៀវភៅនេះអំពីខ្លួនគាត់ ពីភាពកំសាករបស់គាត់ផ្ទាល់ទេ? របៀបដែលអ្នកគិតថាគាត់នឹងសរសេរដែលគាត់បានកុហកស្តេចនៅព្រឹកនោះ ហើយបាននិយាយថានោះគឺជាប្អូនស្រីរបស់គាត់ នៅពេលដែលវាជាប្រពន្ធរបស់គាត់សោះ? តើវានឹងសរសេរពីការកំសាករបស់គាត់ដែលគាត់បានធ្វើឬទេ? ប្រាកដណាស់ គាត់មិនដែលធ្វើបែបនោះទេ។

99 ចុះអំពីយ៉ាកុបវិញនៅក្នុងការបញ្ឆោតរបស់គាត់? អ្នកបោកបញ្ឆោតតិចតួចដែលយ៉ាកុបបានធ្វើ។ តើបុរស—ម្នាក់—ដែល ការសរសេរជាភាសាហេព្រើររបស់បងប្រុសហេព្រើររបស់គាត់ ដែលនៅក្នុងនោះថាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ត្រូវបានហៅ អោយគាត់ហ៊ានសរសេរបោកបញ្ឆោតឪពុករបស់ប្រជាជាតិទាំងមូល? នៅក្នុងយ៉ាកុប ចេញមកអយ្យកោពីបុព្វបុរស ចេញមកជាកុលសម្ព័ន្ធ។ ហើយថ្មគ្រឹះព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាគាត់ជាអ្នកបោកបញ្ឆោត។ តើវាត្រូវទេ? អ្នកគិតមនុស្សនឹងសរសេរវាទេ? អត់ទេ។

100 ចុះអំពីបុរសម្នាក់ដែលសរសេរអំពីស្តេចដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលពួកគេធ្លាប់មាននៅទីនេះ នៅលើផែនដីដែលជាស្តេចគ្រងរាជ្យ ជាវីរនៅក្នុងការជិតក្បត់របស់គាត់? តើជនជាតិយូដាទាំងនោះធ្លាប់បានសរសេរអំពីស្តេចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ពួកគេថាជាមនុស្សជិតក្បត់ដែរឬទេ?

អូ យើងមានប្រវត្តិដូចជា “ចចវ៉ាស៊ីនតោនមិនដែលនិយាយកុហកទេ” និងអ្វីដូចនោះ។ យើង ហៅប្រវត្តិនោះ។

ប៉ុន្តែនេះគឺជាបុរសម្នាក់ដែលព្រះគម្ពីរហៅថាជាវីរ “ជិតក្បត់” ហើយគាត់គឺអញ្ចឹង។ ស្តេចអ៊ីស្រាអែលជាអ្នកកំផិតដែលនឹងក្លាយជា...បុត្រាយេស៊ូវ ធ្វើជាបុត្រារបស់ជាវីរ។ នេះជាគ្រឹះដ៏សំខាន់បំផុត។ ហើយបិតាទ្រង់ នេះបើយោងតាម

សាច់ឈាម គឺជាមនុស្សកំផិត។ ជនជាតិយូដាមិនដែលសរសេរសៀវភៅបែបនេះទេ។ តើបុរសអាចសរសេររឿងនេះដោយខ្លួនឯងបានទេ? ពិតជាមិនដូច្នោះទេ។

101 តើប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែលមានមោទនភាពយ៉ាងដូចម្តេច? អ្នកដឹង ពីរបៀបដែលពួកគេមានមោទនភាព។ ជាតិសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលមានមោទនភាពបានចេញទៅសរសេរអំពីរូបព្រះរបស់ខ្លួន បានសរសេរអំពីការបោះបោរស្រឡាតាំងនឹងព្រះរបស់ពួកគេ សរសេរស្រឡាតាំងនឹងភាពកខ្វក់ អ្វីដែលកខ្វក់ដែលពួកគេបានធ្វើហើយសរសេរក្នុងសៀវភៅ។ ពួកគេប្រាកដជាលាក់បាំងរឿងនោះ។ ពួកគេទើបតែបានបង្ហាញរឿងល្អ។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរនេះប្រាប់ពីអ្វីដែលត្រូវនិងអ្វីដែលខុស។ នរណាម្នាក់ដឹងថាជនជាតិយូដានឹងមិនដែលសរសេរសៀវភៅដូចនោះទេ អំពីភាពមិនស្អាតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ការបរាជ័យនិងអ្វីៗដែលពួកគេមាន។ ពួកគេមិនធ្លាប់បានសរសេរទេ។ អូអត់ទេ។

បន្ទាប់មកអ្នកណាសរសេរវា? ព្រះគម្ពីរបានចែងនៅក្នុងហេប្រើរី ១:១ “ឯព្រះ ដែលពីដើមទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្រះយូដាកោដោយពួកហោរា។” បន្ទាប់មក វាមិនមែនជាហោរាទេ វាមិនមែនជាមនុស្សរមែងស្លាប់នេះទេ។ “គឺព្រះ!” មិនមែន “ពួកហោរាពីដើមទេ។” ប៉ុន្តែ “ឯព្រះ ដែលពីដើមទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្រះយូដាកោដោយពួកហោរា។”

ខ្ញុំមានបទគម្ពីរសរសេរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនអាចទេយោងទៅវាបានទេ។ ជាធម្មតានៅពេលដែលរឿងទាំងនេះខ្ញុំនិយាយអំពីពួកគេខ្ញុំកំពុងរកមើល នៅបទគម្ពីរមួយ។ ខ្ញុំនឹងរកមើលវាតែមួយនាទី បើអ្នកនឹងអធ្យាស្រ័យឱ្យខ្ញុំ។ នេះគឺដំបូរថេទី ២ ៣:១៦។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—គិតថាខ្ញុំនឹងចងចាំរឿងនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំសុំទោស។ ខ្ញុំនឹងឈប់មួយនាទីទៀតដើម្បីដឹងថាវាជាអ្វី។

102 “ឯព្រះ ដែលពីដើមទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្រះយូដាកោដោយពួកហោរា។”

ឥឡូវដំបូរថេទី២ ៣:១៦។ មើលអ្វីដែលវានិយាយនៅក្នុង ៣:១៦។
គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ (មែនហើយ)គឺជាព្រះទ្រង់បណ្តាល(ហោរា? អត់ទេ។)...បណ្តាល(អ្វីទៅ?)ដោយព្រះ ក៏មានប្រយោជន៍សំរាប់ការបង្រៀន ការរំលឹកឱ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅជំរង់ និងការបង្ហាត់ខាងឯសេចក្តីសុចរិត

ដើម្បីឲ្យអ្នកសំណប់របស់ព្រះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយមានគ្រប់ទាំង
ចំណេះ សំរាប់នឹងធ្វើការល្អគ្រប់មុខ។

103 អញ្ជឹងបទគម្ពីរទាំងអស់ត្រូវបានសរសេរដោយការបណ្តាល។ ព្រះយេស៊ូវនៅ
ផែនដីនេះ បាននិយាយថាផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ តែព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់នឹងមិនបាត់ឡើយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថារាល់បទគម្ពីរត្រូវតែបំពេញ។
ដូច្នេះសៀវភៅសំណើរបស់មនុស្សនឹងមិនដូច្នោះទេ។ នេះជាសៀវភៅរបស់ព្រះ។

104 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាព្រះបានជ្រើសរើសដោយកំណត់ទុកជាមុននូវក្រុមជំនុំ
របស់ទ្រង់ កន្លែងរបស់ទ្រង់ ហោរារបស់ទ្រង់និងអំពីការនោះ។ តាមរយៈការ
ដឹងមុនទ្រង់បានតម្រូវហោរាទុកជាមុន។ ហើយនៅពេលសម័យកាលបានមកដល់
ទ្រង់បានមានហោរារបស់ទ្រង់មកដល់ ក្នុងពេលតែមួយនិងបានបើកសម្តែងគាត់
នៅពេលទ្រង់សរសេរព្រះគម្ពីរតាមរយៈគាត់។ ឥឡូវ ព្រះបានសរសេរព្រះគម្ពីរប្រើ
តែហោរាប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះនោះជារបៀបនៃការធ្វើរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ឃើញទេ វា
មិនមែនជាពាក្យ...ដូច្នេះ ឃើញទេ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយមិនមែនជាពាក្យ
របស់មនុស្សទេ។

105 ព្រះជាបុគ្គល។ ព្រះអាចនិយាយបាន។ ព្រះអាចមានបន្ទូល។ ព្រះអាច
សរសេរបាន។ ទ្រង់មិនចាំបាច់ធ្វើវាតាមវិធីនោះទេ ប៉ុន្តែនោះជាវិធីដែលទ្រង់—បាន
ជ្រើសរើសធ្វើ។ ទ្រង់មិនចាំបាច់ធ្វើតាមវិធីនោះទេប៉ុន្តែទ្រង់បានជ្រើសរើសធ្វើវា
តាមវិធីនោះ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់និយាយថា “ព្រះបានសរសេរដោយម្រាមដៃរបស់
ទ្រង់ ម្រាមដៃដ៏អស្ចារ្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ បញ្ញត្តិទាំង១០ប្រការ។ ដូច្នេះព្រះអាច
សរសេរដោយខ្លួនឯងបើទ្រង់ចង់។” ឃើញទេ? ប៉ុន្តែទ្រង់—ទ្រង់បានជ្រើសរើស
ដើម្បីសរសេរវាតាមរយៈហោរា ឃើញទេ? ពីព្រោះវាជាគុណលក្ខណៈរបស់ទ្រង់
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានសម្តែងតាមរយៈពួកគេ ធ្វើឱ្យផ្នែកទាំងអស់ឬ ផ្នែកមួយនៃ
ទ្រង់។ ឃើញទេ? ទ្រង់អាចសរសេរដោយម្រាមដៃរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ក៏បាន យក
ម្រាមដៃនិងបានសរសេរនៅលើជញ្ជាំងនៃបាប៊ីឡូនថា “ទ្រង់បានថ្លឹងថ្លែងនៅក្នុង
តុល្យភាព។” ទ្រង់បានសរសេរដោយម្រាមដៃរបស់ទ្រង់។

106 ព្រះអាចនិយាយបាន។ តើអ្នកជឿថាព្រះអាចនិយាយបានទេ? ទ្រង់
បាននិយាយជាមួយម៉ូសេនៅលើភ្នំឯគុម្ពាតដែលឆេះ។ តើអ្នកជឿទេ? បាទ
មែនហើយ។ ទ្រង់បាននិយាយជាមួយយ៉ូហាននៅក្នុងទម្រង់ជាសត្វព្រាបមួយ

(អ្នកជឿទេ?) ថា “នេះគឺជាបុត្រារបស់អញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់។” ទ្រង់មានបន្ទូលជាមួយគាត់។ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅព្រះយេស៊ូវនៅលើភ្នំ ចំពោះមុខពេត្រុសយ៉ាកុបនិងយ៉ូហាន។ ទ្រង់អាចនិយាយ។ ទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សតទេ។ ព្រះអាចនិយាយបាន។ ដូច្នេះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់—ព្រះយេស៊ូវនៅលើភ្នំ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវនៅចំពោះមុខមនុស្សជាច្រើន នៅពេលដែលមនុស្សបាននិយាយថាវាជាផ្ការលាន់ ប៉ុន្តែនោះគឺជាព្រះនិយាយទៅព្រះយេស៊ូវ។ ហើយស្ទើរតែទាំងអស់នៃម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហានគឺជាព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូល។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ដូច្នេះព្រះអាចនិយាយបាន។

107 បានយកម្រាមដៃរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ហើយសរសេរលើដីខ្សាច់នៅថ្ងៃមួយ។ ទ្រង់មានបន្ទូល ទ្រង់បានអធិប្បាយ ទ្រង់បានទាយដោយបបួរមាត់របស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់ បានក្លាយជាសាច់ឈាមហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើង “ព្រះបានលេចមកជាសាច់ឈាម។” បើ ទ្រង់អាចសរសេរនិយាយបាន តើទ្រង់ក៏អាចប្រាប់អ្នកដទៃនូវអ្វីដែលត្រូវធ្វើដែរឬទេ? ពិតជាអាច។ ទ្រង់អាចនិយាយជាមួយពួកគេដោយសម្តែងមនុស្ស។ ទ្រង់អាចសរសេរនិងបង្ហាញពួកគេអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ទ្រង់បានធ្វើវា។

ដូច្នេះ “ឯព្រះ ដែលពីដើមទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្រះយុកាដោយពួកហោរា។” ហើយទ្រង់មានបន្ទូល នៅលើការសរសេរនេះថា “គ្មានក្បៀសមួយឬ តិចតួចនឹងរលាយបាត់ឡើយ លុះត្រាតែវាបានបំពេញរួច” បានបើកសម្តែង បន្ទាប់មកវានឹងកន្លងផុតទៅ ពីព្រោះវាបានបើកសម្តែងរួចហើយ។ វាមិនអាចបាត់បានទេ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះដែលបានបង្កើតមកជាសាច់ឈាម។ ក្បៀសមានន័យថា “ពាក្យតូច។” ចំណងជើង មានន័យថា “សញ្ញាណសំគាល់តូច។” មិនទាំងវណ្ណយុត្តិមួយ កន្សោមមួយ អ្វីដែលនឹងត្រូវបាត់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឡើយ។ វាមិនអាចបាត់ទេ ពីព្រោះវាជា ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ជាទម្រង់នៃសាច់ឈាមមនុស្ស។ ដ្បិតវាជាព្រះផ្ទាល់ នៅក្នុងសំណុំបែបបទហោរា បានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម។

នេះជាហេតុផលដែលព្រះយេស៊ូវអាចមានបន្ទូលថា “ម្នាក់ដែលបាននិយាយជាមួយ អ្នកហៅពួកគេថា ‘ព្រះ’ ដែលបាននិយាយទៅកាន់អ្នកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ” បាននិយាយថា “ពួកគេគឺជាព្រះ។” ហោរាទាំងនោះនៅពេលដែលគេ

បានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយបាននាំយកព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដ បន្ទាប់មកពួកគេ គឺជាព្រះ។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែល
កំពុងនិយាយតាមរយៈពួកគេ។ ហើយអាច...

108 ពួកគេបកស្រាយដូចតែអ្នកនិពន្ធនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេបកស្រាយ។ ឥឡូវបើ
អ្នកចង់រកវានោះគឺជាពេត្រុសទី ២ ១:២០ និង ២១។ នេះហើយ។ ដែលព្រះ...មិន
មានអ្នកបកប្រែឯកជនទេ។ ទ្រង់ធ្វើការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់។

ព្រះមានបន្ទូលហើយបកស្រាយវាដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ បន្ទាប់មកសម្តែងវា
ទៅកាន់អ្នកណាទ្រង់ចង់បង្ហាញ នឹងលាក់ខ្លួនពីអ្នកដទៃ។ ទ្រង់មិនចាំបាច់បង្ហាញ
វាដល់នរណាម្នាក់ទេ លុះត្រាតែទ្រង់ចង់បង្ហាញ។ ហើយទ្រង់មិន...ទ្រង់ បាន
សម្តែងរឿងទាំងមូលរបស់ទ្រង់ ក្នុងគម្ពីរ ដូច្នោះការទាំងមូលត្រូវបានសម្តែងឲ្យ
ស្គាល់។ វាគ្រាន់តែ ទ្រង់ត្រឹមតែអង្គុយនៅទីនោះមើលវាកើតឡើង។ ឃើញទេ?
ទេ។ ការមើលឃើញរាងកាយត្រូវបានធ្វើឡើងហើយត្រលប់មករកទម្រង់បែបបទ
វិញ គឺជាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

109 អ្នកជឿជឿវា ដូចអំប្រាហាំដែលបានហៅរឿងផ្ទុយនឹងវាដូចជាមិនមែន។

110 ព្រះបន្ទូលនេះក៏យល់ពីអាថ៌កំបាំងនៃដួងចិត្តដែរ ហេព្រើរ ៤:១២។ “វាដឹងពី
អាថ៌កំបាំងនៃចិត្តគិតផង។”

111 ហោរាមិនតែងតែយល់ពីអ្វីដែលពួកគេកំពុងសរសេរឬ អ្វីដែលពួកគេកំពុង
និយាយនោះទេ ឬពួកគេនឹងមិននិយាយអ្វីនោះទេ បើពួកគេអាចយល់ពីវា។ ឃើញ
ទេ? ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ពួកគេត្រូវបានធ្វើចលនាតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ។” បានធ្វើចលនា! នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើចលនាទ្រង់
ធ្វើការ។ មនុស្ស...ឯព្រះ ដែលពីដើមទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្យាយាមដោយពួក
ហោរា។” នោះហើយជាមូលហេតុ គ្រប់សម័យកាល មនុស្សដែលបានពិគ្រោះ
ជាមួយពួកហោរាអំពីគ្រាអ្វីដែលត្រូវកើតឡើង។

ហោរាអ្នកនិពន្ធត្រូវតែប្រកបជាប់លាប់នឹងអ្នកនិពន្ធ។ ឃើញទេ? គាត់ត្រូវតែ
រស់នៅឥតឈប់ឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់អ្នកនិពន្ធ ដើម្បីដឹងពីសៀវភៅអ្វីនឹង
ក្លាយជាអ្វី។ ឃើញទេ? ហោរាអ្នកនិពន្ធ គាត់បានត្រៀមបីច្បាប់គ្រប់ពេលវេលា
ទំនាក់ទំនងជាប់ជាមួយអ្នកនិពន្ធដែលជាព្រះ ដើម្បីធ្វើអ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់មាន

បន្ទូលថាឲ្យសរសេរចុះ។ ឃើញទេ? បានបង្ហាញពីជីវិតដែលគាត់ត្រូវប្រព្រឹត្ត... ជីវិតដាច់ដោយឡែកពីបងប្អូនរបស់គាត់ទាំងអស់។

112 នេះជាមូលហេតុដែលហោរាបានផ្ទង់អារម្មណ៍ទៅលើអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ មានបន្ទូលជានិច្ច មិនមែនជាអ្វីដែលមនុស្សគិត អ្វីដែលសម័យកាលគិត អ្វីដែល ពួកជំនុំបានគិត អ្វីដែលនគរបានគិត។ អ្វីដែលព្រះបានគិត! គាត់បង្ហាញតែគំនិត របស់ព្រះ ចំពោះព្រះបន្ទូលពីព្រោះព្រះបន្ទូលគឺជាគំនិត នៅពេលដែលវាត្រូវបាន បង្ហាញ។ អ្នកទទួលបានទេឥឡូវនេះ? ព្រះបន្ទូលគឺជាគំនិតដែលបានបង្ហាញ ដូច្នេះហោរាបានរង់ចាំគំនិតរបស់ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បាន បង្ហាញគំនិតរបស់ទ្រង់ចំពោះគាត់ ទ្រង់បានសម្តែងវានៅក្នុងព្រះបន្ទូលថា “នេះ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ឃើញទេ មិនមែន “ខ្ញុំជាហោរានិយាយដូច្នេះ។” “នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

113 នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេប្រឆាំងនឹងនគរនិងសម័យកាលកាល ព្រះវិហារ ដែលត្រូវធ្វើដូច្នោះ នៅក្នុងថ្ងៃរបស់ពួកគេ គឺជាទោសប្រហារជីវិត។ អ្នកដើរ នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រស្តេចហើយប្រាប់ទ្រង់ថា “នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ការ បែប នេះនឹងកើតឡើង” ទ្រង់នឹងកាត់ក្បាលអ្នកចោល។ ក្រុមជំនុំនឹងធ្វើឱ្យ អ្នកស្លាប់ ឥឡូវនេះសម្រាប់ការធ្វើវា។ ប៉ុន្តែហោរាទាំងនេះមានសេចក្តីក្លាហាន។ ហេតុអ្វី? ពួកគេបានធ្វើការដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឃើញទេ ហើយនោះជា មូលហេតុដែលពួកគេមានភាពក្លាហាន។ ហើយពួកគេបានសរសេរព្រះគម្ពីរ—ជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

114 មានមនុស្សជាច្រើនបានព្យាយាមក្លែងធ្វើជាពួកហោរាដូចជាពួកសង្ឃ រឺ ផ្សេងទៀត។ ហើយតើពួកគេបានធ្វើអ្វីខ្លះ? គ្រាន់តែរញ្ជ័ររញ្ជ័រ។ ពួកគេមិនអាច ធ្វើវាបានទេ។

ព្រោះ ព្រះបានជ្រើសរើសមនុស្សសម្រាប់សម័យកាល ហើយបានជ្រើសរើស យកសារដែរ ហើយសូម្បីតែធម្មជាតិរបស់មនុស្សនិងអ្វីដែលនឹងចូលទៅក្នុង សម័យកាលនោះ អ្វីដែលទ្រង់អាចដាក់បាន របៀបដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន ជាមួយនឹងធម្មជាតិនៃបុរសជាក់លាក់ ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យភ្នែកអ្នកដទៃខ្វាក់។ ព្រះបន្ទូលដែលមនុស្សនឹងនិយាយ វិធីដែលគាត់បានធ្វើ នឹងធ្វើឱ្យអ្នកផ្សេងខ្វាក់ និងបើកភ្នែករបស់អ្នកដទៃ។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានស្លៀកសំលៀកបំពាក់ឱ្យបុរស

នោះតាមប្រភេទសំលៀកបំពាក់។ ធម្មជាតិ មហិច្ឆតា និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងគ្រាន់តែ ជាវិធីដែលគាត់ត្រូវធ្វើ គ្រាន់តែត្រូវបានជ្រើសរើសយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់មនុស្ស ជាក់លាក់ដែលទ្រង់នឹងហៅក្នុងសម័យកាលជាក់លាក់នោះ។

ខណៈពេល ដែលអ្នកផ្សេងទៀតឈរមើលគាត់និយាយ “ខ្ញុំមិនអាចទេ។ មាន...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញទេ។” ពួកគេត្រូវបានខ្ជាក់។

115 ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកតាមរបៀបដូចគ្នា គឺស្លៀកពាក់ភាពជាមនុស្សដែល ព្រះបានស្លៀកពាក់បែបសាច់ឈាម។ ហើយដោយព្រោះទ្រង់បានប្រសូតមក នៅក្នុងស្នូកសត្វ នៅក្នុងលាមកសត្វពេញ គ្មានកន្លែងសម្រាប់កើយក្បាលទ្រង់ ផង បានប្រសូតមក បានគិត មាននាមមិនស្របច្បាប់ ថ្វាយដល់ទ្រង់។ ឃើញ ទេ? រឿងទាំងអស់នេះគឺទ្រង់មាន និងរបៀបដែលទ្រង់ជាកូនប្រុសរបស់ជាងឈើ ម្នាក់ដែលទ្រង់គ្មានសាលារៀន។

តិចប្រើន នៅក្នុងលោកិយ ប្រាជ្ញារបស់លោកិយនេះ ទ្រង់គ្មានទេ គ្មានអ្វី ដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ គ្មានអរិយធម៌របស់លោកិយ ការអប់រំប្តូរ អ្វីទាំងអស់ ទ្រង់ គ្មានរឿងដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់ជាព្រះ។ វានឹងប៉ះទង្គិច។ បើ ទ្រង់បានព្យាយាមទៅថ្នាក់សិក្សាសាលានៅកន្លែងណាមួយ ហើយរៀនអ្វីមួយដែល ក្រុមជំនុំរបស់លោកិយនេះកំពុងធ្វើ តើមានអ្វីកើតឡើង... ហេតុអ្វី វាមិនអញ្ចឹងទេ សូម្បីតែ...ហេតុអ្វី វាមិនទាក់...ទងជាមួយការយល់ដឹងសម្រាប់ទ្រង់ជាព្រះដែរ។

ដូច្នេះ ការអប់រំ សាលារៀនសិក្សាសាលានិងអ្វីៗ គឺពិតជាផ្ទុយនឹងឆន្ទៈ របស់ព្រះ។ ប្រព័ន្ធអប់រំទាំងមូលគឺផ្ទុយនឹងព្រះ។ អ្វីៗបង្រៀនឆ្ងាយពីព្រះ គ្រប់ពេលវេលា។ ពេលខ្ញុំលីប៊ុរសម្នាក់និយាយថាគាត់ជាបណ្ឌិត Ph.D., L.L.Q., ដែលធ្វើឱ្យគាត់ឆ្ងាយពីព្រះសម្រាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? គាត់គ្រាន់តែអប់រំខ្លួនឯងឱ្យ ឆ្ងាយពីអ្វីដែលគាត់ត្រូវបានគេហៅ ឱ្យធ្វើ។ ហ្នឹងហើយ។

សូមកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើការដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

116 ឥឡូវនេះ មិនមែនមានន័យថាមនុស្សមានការអប់រំមិនចូលមកនោះទេ។ មើលទៅប៉ូល។ ខ្ញុំគិតថាគ្មានមនុស្សឆ្លាតជាងនៅជំនាន់របស់គាត់ជាងប៉ូលទេ សូលនៃក្រុងតើស៊ុស។ គាត់បានទទួលការអប់រំនៅក្រោមការម៉ាលាល ដែល ជាអ្នកធំជាងគេម្នាក់ជាគ្រូនៃសម័យនោះ ភាសាហេព្រើរដ៏តឹងរឹង ជាជាវិស៊ុនៃ

និកាយ។ ហើយប៉ុលត្រូវបានគេនាំឡើងនៅក្រោមគាត់។ គាត់ស្គាល់សាសនា យូដាទាំងអស់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានមកឯក្រុមជំនុំ គាត់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមិនដែលមករកអ្នកដោយការអប់រំរបស់មនុស្ស ជាដើម។ ព្រោះ បើបានពួកនោះ បន្ទាប់មកអ្នក នឹងជឿទុកចិត្តលើការនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកឯអ្នកដោយអំណាចនិង ការបើកសម្តែងអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកនឹងមាននៅក្នុង ព្រះ។” ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

117 មនុស្សជាច្រើនបានព្យាយាមក្លែងបន្លំមនុស្សទាំងនេះ ប៉ុន្តែពួកគេបាន ទទួលការទាំងអស់ញ័រញ័រដូចអ្វីដែលពួកគេធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ មានម្នាក់ដែលបាន លើកឡើងនៅមុនព្រះយេស៊ូវ បានដឹកនាំមនុស្សបួនរយនាក់ចេញ។ ហើយអ្នកដឹង ពីបទគម្ពីរបានអានអំពីរឿងទាំងនេះ ដោយព្យាយាមធ្វើវាមុនពេលវេលាមកដល់។ ហើយពួកគេមួយចំនួនបានព្យាយាមក្លែងបន្លំជាទ្រង់ ហើយពួកគេទាំងអស់ថា *មួយនេះ មួយនោះ ឬមួយផ្សេងទៀត*។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅថ្ងៃចុងក្រោយ តើនឹងកើតមានយ៉ាងដូចម្តេច គឺព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយនៅថ្ងៃចុងក្រោយនិងពួកហោរា ក្លែងក្លាយ ហើយបង្ហាញទិសគាល់និងភាពអស្ចារ្យ។” យើងមានទាំងអស់នោះ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាមិនធ្វើឱ្យឆ្ងាយពីភាពពិតប្រាកដ។ វាធ្វើឱ្យវាក្លីជាងមុន ពីព្រោះ យើងមានព្រះគ្រីស្ទជំពិត មិនមែនជារឿងមិនពិតទេ។

118 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជូនហោរារបស់ទ្រង់មក។ នោះគឺជាវិធីដែលទ្រង់មាននៃការនាំយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទៅមនុស្សតាមរយៈ បបូរមាត់នៃហោរារបស់ទ្រង់។

លោកម៉ូសេ បាននិយាយថា បើអ្នកចង់អានវានៅក្នុងនិក្ខមនំ ជំពូកទី ៤ និង ខ១០និង១២។ លោកម៉ូសេ បាននិយាយថាព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ គាត់។ ព្រះបាននិយាយទៅកាន់មនុស្សពីមាត់ទៅត្រចៀក។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូល ថា “ខ្ញុំយឺតនឹងនិយាយ” លោកម៉ូសេបាននិយាយ។ “ខ្ញុំមិនគ្រប់—គ្រាន់ទេ។ ខ្ញុំមិន អាចទៅបានទេ។”

119 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើនរណាជាអ្នកធ្វើឱ្យមនុស្សនិយាយឬធ្វើឱ្យគេ? តើអ្ន កនណាធ្វើឱ្យឯងឃើញឬធ្វើអោយឯងឮ? តើមិនមែនជាអញជាព្រះទេឬ?” បាន និយាយថា “អញនឹងនៅក្នុងមាត់ឯង។” ឃើញទេ? ដូច្នោះ...

120 ហើយយេវេអាបាននិយាយថា បើអ្នកចង់អានវានៅក្នុងយេវេអា១:៦។ លោកយេវេអាបាននិយាយថា “ព្រះដាក់ពាក្យនៅក្នុងមាត់ខ្ញុំ។” ឃើញទេ? ទ្រង់—ទ្រង់មានបន្ទូល ពីបបូរមាត់ទៅត្រចៀក ជាមួយហោរាម្នាក់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈហោរាផ្សេងទៀត គ្មានការគ្រប់គ្រងអ្វីទាំងអស់ ហើយនិយាយតាមរយៈបបូរមាត់របស់គាត់។

121 ទ្រង់មានវិធីដើម្បីធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ចេញ អ្នកដឹងទេ? បាទមែនហើយ។ ដូច្នោះអ្នកមើលព្រះគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនមែនជាពាក្យរបស់មនុស្សទេ។

លោកម៉ូសេបាននិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំដោយសម្លេង ហើយខ្ញុំបានឮទ្រង់។ ខ្ញុំ បានសរសេរនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។”

122 យេវេអាបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចនិយាយអ្វីទាំងអស់។ ហើយរឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ បបូរមាត់ខ្ញុំកំពុងនិយាយហើយ—ហើយ—ហើយខ្ញុំកំពុងសរសេរ។” ព្រះបានមានបន្ទូលតាមរយៈបបូរមាត់របស់គាត់ ហើយវាបានកើតឡើង។

ដានីយ៉ែល អេសាយនិងហោរាឯទៀតៗសុទ្ធតែជាមនុស្សយុត្តិធម៌អំពីរឿងដូចគ្នា។

123 អ្នកដឹងទេ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់តែមួយគត់ វាច្រើនជាងពីរពាន់ ដងដែលពួកហោរាបាននិយាយថា នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះបើបុរសនិយាយថា នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះមិនមែនជាមនុស្សកំពុងនិយាយនោះទេ។ បើគាត់ធ្វើបាន គាត់មិនមែនជាហោរាទេ គាត់ជាមនុស្សកំពុងដៃ ពីព្រោះវាមិនបាន (មិនដែល) កើតឡើង។ ឱកាសមួយក្នុងចំណោមដប់សែនដង ឃើញទេ ពួកគេប្រហែលជាទាយវា។ ប៉ុន្តែបើវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នោះ។

បើខ្ញុំអាចនិយាយថា “អ័រម៉ាន់ណេវីលនិយាយដូច្នោះ។” បងប្រុសរបស់ខ្ញុំនិយាយថា “អញ្ជឹងលោកម៉ាន់បាននិយាយថា” ខ្ញុំនិយាយថា “ដូច្នោះបងប្រុស វេលឡេ និយាយ” នៅទីនេះឬខ្លះទៀតនៃបងប្អូនផ្សេងទៀតទាំងនេះណាមួយនៃអ្នក ខ្ញុំកំពុងនិយាយអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ។ បើខ្ញុំជាភារពិត ខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ។

ហើយបុរសទាំងនេះដែលជាហោរាបាននិយាយថា “មិនមែនខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ ប៉ុន្តែវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ដូច្នេះព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដោយពួកហោរា។

124 សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេបានយកព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទមកលើខ្លួនគេ ហើយបានព្យាករណ៍ទុកព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង។ និយាយអំពីការព្យាករណ៍! ពួកគេបាននិយាយអ្វីនឹងកើតឡើងតាមសម័យកាល ដូចដែលពួកគេបានអង្គុយ ឈរ ផ្អែក ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទសណ្ឋិតលើពួកគេរហូតដល់ពួកគេដូចព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្នកអាននឹងអានវា ហើយគិតថាហោរានិយាយពីខ្លួនគេ។

អ្នកនៅចាំមហាតលិកពេលគាត់កំពុងអានអេសាយ ៥៣:១ ហើយពីការនោះ “ទ្រង់បានអង្រួលដោយព្រោះអំពើវិលងរបស់យើង ជាំដោយព្រោះអំពើបាបរបស់យើង អំពើទុច្ចរិតការវាយផ្ទាល់នៃសន្តិភាពរបស់យើងបានធ្លាក់ទៅលើទ្រង់ជាមួយនឹងស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់យើងបានជាសះស្បើយ?” មន្ត្រីនោះសួរលោក គីលីពថា “តើអ្នកណាជាហោរា គាត់និយាយអំពីខ្លួនគាត់ឬបុរសផ្សេងទៀត?” ឃើញទេ ហោរាបាននិយាយបើវាជាខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។

125 សូមក្រឡេកមើលទៅដាវីឌដែលស្រែកដោយវិញ្ញាណថា “ឱព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាបោះបង់ចោលទូលបង្គំ? ឆ្លឹងរបស់ខ្ញុំពួកគេមើលមកខ្ញុំ” ដាវីឌ។ “ពួកគេបានចាក់ទម្ងន់ជើងខ្ញុំនិងដៃរបស់ខ្ញុំ” ដាវីឌ។ “ពួកគេបានបោះជើងខ្ញុំហើយដៃរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែព្រះអង្គនឹងមិនទុកព្រលឹងខ្ញុំនៅក្នុងស្ថាននរកឡើយ ហើយព្រះអង្គក៏មិនធ្វើឱ្យឈឺចាប់ព្រះដីសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គត្រូវឃើញភាពពុករលួយដែរ” ដូចជាដាវីឌកំពុងតែនិយាយខ្លួនគាត់ជាមនុស្សបរិសុទ្ធ។ វាជាព្រះរាជបុត្រារបស់ដាវីឌ ដែលបានបង្កាត់ពូជគ្រាប់ពូជខាងព្រលឹងវិញ្ញាណបានឆ្លងកាត់ទីនោះ។ ទោះបីដាវីឌផ្ទាល់ក៏ដូច្នោះដែរ ជាសម្បកប៉ុន្តែនៅផ្នែកខាងក្នុងមានគ្រាប់ស្រូវសាលី។ អ្នកយល់ទេ?

ដូច្នេះព្រះគម្ពីរទាំងមូលមិនមែនជាពាក្យរបស់មនុស្សទេ ហើយក៏មិនបានសរសេរដោយមនុស្សដែរ ត្រូវបាននាំយកមកដោយមនុស្ស ឬក៏មិនមែនវាអាចត្រូវ—បានបង្ហាញដោយមនុស្ស។ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបង្ហាញដោយ

ព្រះអង្គផ្ទាល់ ទ្រង់បកប្រែផ្ទាល់មាត់ ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងព្រះបន្ទូល ទ្រង់ផ្ទាល់។

126 សូមក្រឡេកមើលព្រះគ្រីស្ទដែលកំពុងតែឈរនៅខាងក្រោយដាវីខ្ម។ ដាវីខ្ម មិនអាចសូម្បីតែគិតឥឡូវនេះ។ គំនិតរបស់គាត់បានឃ្លាតឆ្ងាយពីគាត់ហើយ។ ហើយគាត់ព្យួរនៅលើឈើឆ្កាង ដូចអ្នកឃើញរូបសំណាកនៅទីនេះ។ ព្យួរនៅលើ ឈើឆ្កាង ស្រែកយំថា “ឱព្រះនៃទូលបង្គំ ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជា ព្រះអង្គបោះបង់ចោលទូលបង្គំ? ឆ្អឹងរបស់ទូលបង្គំ ពួកគេមើលមកឯទូលបង្គំ។ ពួកគេបានបោះដៃនិងជើងទូលបង្គំ។ ពួកគេទំលុះឆ្អឹងខាងស្តាំ។” ឃើញទេ? “ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់នៅឆ្ងាយពីទូលបង្គំ? គោទាំងអស់នៃបាសាន។ ពួកគេ គ្រវីក្បាលដោយនិយាយថា ‘គាត់បានទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ ថាទ្រង់នឹងរំដោះ គាត់ ឥឡូវយើងមើលថា តើព្រះនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅទេ?’ និយាយពាក្យដូចគ្នា។

ដូច្នេះអ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលព្រះបានសម្តែងឱ្យឃើញនៅលើផែនដីនេះ ពាក្យដដែលៗដែលដាវីខ្មបានធ្វើ។ អ្នកយល់ទេ? ដូច្នេះ អ្នកឃើញវាមិនមែនជា ពាក្យរបស់មនុស្សទេ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ មានព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងដាវីខ្ម នោះមិនមែនជាដាវីខ្មទេ។ គាត់មិនដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីទេ គាត់គឺគ្រាន់តែ និយាយដូច្នេះនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។

នោះជារបៀបដែលលោកម៉ូសេបានធ្វើ។ គាត់គឺនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ បានទៅ រកវិមាត្រដែលគាត់កំពុងរស់នៅ ហើយឈរនៅទីនោះទល់មុខគ្នា កំពុងតែឆេះ គុម្ពាតព្រៃ និយាយ—ទៅ—កាន់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ បាននិយាយថា “យកស្បែកជើង អ្នកចេញ។ ដីដែលអ្នកកំពុងឈរគឺជាដីដ៏បរិសុទ្ធ។”

ខ្ញុំស្រមៃនៅពេលដែលលោកម៉ូសេចាកចេញពីទីនោះ គាត់បានគិតថា “តើមានអ្វីកើតឡើង? តើមានអ្វីកើតឡើង? តើវាជាអ្វី?”

បាននិយាយថា “ចុះទៅនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ អញនឹងទៅជាមួយឯង។”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វាពិតសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវតែទៅ។” គាត់មានប្រពន្ធនិង កូនរបស់គាត់...និង—និងកូនរបស់គាត់ និងដំបងរបស់គាត់នៅក្នុងដៃ និងបាន ធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីបដើម្បីរំដោះមនុស្ស។ ឃើញទេ?

127 ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់តាមរយៈពួកហោរា។ ឃើញទេ ពួកគេគឺពិតជា...មិនមែនជាហោរាទេ។ វាជាព្រះ។ ពីព្រោះហោរា ពួកគេខ្លួនឯង មិនអាចនិយាយរឿងទាំងនោះបានទេ។

“តើអ្នកណាជឿសេចក្តីវាយការណ៍របស់យើង?” អេសាយនិយាយ អ្នកឃើញ ទេ។ “អ្នកណាជឿរបាយការណ៍របស់យើង? តើព្រះហស្ថរបស់ព្រះអម្ចាស់សំដែង អោយនរណា? គាត់នឹងជំឡើងនៅមុខយើងដូចកូនគោនៅក្នុង—ក្រោល។ ហើយ របៀបដែល ទ្រង់ ងេរបូសដោយព្រោះអំពើវិលងរបស់យើង ត្រូវវាយដាំដោយព្រោះ អំពើទុច្ចរិតនិងការវាយប្រដៅសម្រាប់សន្តិភាពរបស់យើងលើព្រះអង្គ ដោយស្នាម រំពាត់របស់ទ្រង់យើងបានជាសះស្បើយហើយ។” យើងបានជាសះស្បើយវិធីនៅ ទីនេះក្នុងសម័យនេះ។ ហើយអេសាយ ត្រឡប់មកវិញ ប្រាំបីរយឆ្នាំមុន ព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? “ដោយស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់” យើងបានរួច “បានព្យាបាល។” អូ ខ្ញុំ អើយ!

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ពិតជាល្អឥតខ្ចោះណាស់! ជឿទុកចិត្តចុះបងប្អូនអើយ។ មានតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចជួយសង្គ្រោះអ្នកបាន។

128 ពាក្យផ្សេងទៀត ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាតើវាត្រូវបានគេដាក់យ៉ាងម៉េចទេ តើនរណា ពួកគេមកពីណា និកាយអ្វីដែលពួកគេបានមកពី ឬរបៀបដែលឆ្លាតប៉ុណ្ណា នោះគឺ ខ្ញុំមិនអើពើនឹងអ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលទេ។ អ្នកចង់កត់បទគម្ពីរនោះទេ វាគឺក្នុង កាឡាទី១:៨។ ឃើញទេ? ប៉ុលបាននិយាយថា “ទោះបីយើងឬទេវតាពីឋានសួគ៌ ក៏ដោយនឹងផ្សាយដំណឹងផ្សេងពីអ្វីដែលអ្នកបានឮហើយ នោះទុកអោយគេត្រូវ បណ្តាសាចុះ។”

និយាយម៉្យាងទៀត បើទេវតានឹងមករកអ្នកពីស្ថានសួគ៌ ទេវតាចែងចាំងភ្លឺ ចាំង ហើយនិងឈរ ក្មេងប្រុសអើយ នោះនឹងជានុយសម្រាប់សម័យនេះ តើ មែនទេ? ទេវតាភ្លឺចាំងមកហើយឈរហើយនិយាយអ្វីដែលទាស់នឹងព្រះបន្ទូល ព្រះ។ អ្នកត្រូវនិយាយថា “សាតាំងអើយ ចូរចេញអោយឆ្ងាយពីអញ។” ត្រូវហើយ។ បើគាត់ជាបីស្បូនបើគាត់ជា...អ្វីក៏ដោយគាត់ កុំជឿគាត់ឱ្យសោះ បើគាត់មិន និយាយពិតចេញពីព្រះគម្ពីរតាមព្រះបន្ទូល។ មើលគាត់ គាត់នឹងនាំអ្នកជាមួយ ព្រះគម្ពីរឥឡូវនេះ។ គាត់នឹងនាំអ្នកទៅកន្លែងជាក់លាក់ ហើយបន្ទាប់មកស្តូចអ្នក

ត្រង់នោះ។ នៅពេលអ្នកឃើញព្រះគម្ពីរ និងយាយឃ្លីមួយហើយគាត់ដើរជៀសពីវា ពិនិត្យគាត់ត្រង់ហ្នឹង។

ឃើញទេ នេះជារបៀបដែលគាត់បានធ្វើតាមនាងអេវ៉ា។ គាត់បានចុះមកហើយនិយាយអ្វីគ្រប់យ៉ាង ស្តាប់ទៅដូចពិតៗ។ មែនហើយ “ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។”

“ត្រឹមត្រូវហើយ អេវ៉ា។ អាមែន។ យើងជឿជាមួយគ្នា។”

“ហ្នឹងហើយព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។”

“អាមែន។ យើងជឿជាមួយគ្នា។”

“ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។”

“យើងជឿប្រាកដណាស់។”

“មែនហើយ ប៉ុន្តែព្រះមានបន្ទូលថាយើងនឹងត្រូវស្លាប់។”

129 “មែនហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាទ្រង់គឺជាព្រះដ៏ល្អ។ ទ្រង់មិនបាននិយាយថាទ្រង់នឹងធ្វើ អ្នកដឹងទេ។ “ប៉ុន្តែប្រាកដណាស់...” អូ ខ្ញុំអើយ! គាត់នៅទីនោះ។

ហើយបើគាត់បានបោកបញ្ឆោតដូចនោះ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “នៅថ្ងៃចុងក្រោយ គាត់នឹងបញ្ឆោតដល់ពួកវិសតាំងបើសិនជាអាច” តើយើងគួរទៅកន្លែងណា នៅថ្ងៃនេះមិត្តអើយ? ឥឡូវនេះ មេរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យតិចតួចទាំងនេះ គួរត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងជិតស្និទ្ធ អ្នកដឹងទេ ទៅកាន់ចិត្តរបស់យើង ដើម្បីមើល... យើងគួរតែស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ហើយមើលថាតើការបំភាន់នោះ គឺជាអ្វី។

130 សូមកត់សម្គាល់ យើងមិនអាច យើងមិនត្រូវស្តាប់ពាក្យរបស់មនុស្សផ្សេងទៀត។ យើងកុំខ្វល់ពីភាពឆ្លាតវៃនិងការអប់រំ។ ព្រះគម្ពីរសុភាសិតចែងថា “យើង ត្រូវតែបោះបង់ចោលហេតុផល។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះនៅក្នុងអាណាចក្រទីពីរនេះ...

អាណាចក្រដំបូងគឺញាណរបស់អ្នកដែលមើលឃើញ ភ្នក់ អារម្មណ៍ ក្លិននិងស្តាប់លឺ។ នោះហើយនៅក្នុងរាងកាយខាងក្រៅរបស់អ្នក។

នៅលើរូបកាយខាងក្នុងដែលមាននៅក្នុងរូបកាយគឺជាវិញ្ញាណនៅក្នុងគំនិតជាដើម។ យើងត្រូវតែបោះចោលទាំងអស់។ មិនអាចមានហេតុផលនិយាយថា

“ចាំមើលទៅ! បើព្រះជាព្រះដ៏ល្អ...” ហើយយើងត្រូវបានគេប្រាប់ជាច្រើននៅថ្ងៃនេះ ថាទ្រង់គឺជា។ “បើទ្រង់ជាព្រះល្អ ទោះបីខ្ញុំស្មោះត្រង់ ទោះបីខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញ វាក៏ដោយ ព្រះគម្ពីរនោះត្រឹមត្រូវ ទោះបីខ្ញុំស្មោះត្រង់ក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងបានសង្គ្រោះ ដែរ។” អ្នកនឹងបាត់បង់។ [ចំណុចទទេនៅលើកាសែត—អឌី។]

131 “បើខ្ញុំទៅព្រះវិហារហើយធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំជឿថាត្រឹមត្រូវ ហើយព្យាយាមរក្សានូវអ្វី ដែលខ្ញុំគិតថាត្រឹមត្រូវខ្ញុំ...” អ្នកនៅតែបាត់បង់។

“មានផ្លូវមួយដែលមើលទៅដូចជាត្រឹមត្រូវចំពោះមនុស្ស តែទីបញ្ចប់ គឺជាផ្លូវ នៃសេចក្តីស្លាប់។” ឃើញទេ? អ្នកនឹងមិនត្រូវបានសង្គ្រោះទេ។ អ្នកនឹងបាត់បង់។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? វាត្រូវតែស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់មនុស្ស។

132 “មែនហើយ ខ្ញុំបាននិយាយភាសាដទៃ បងប្រុសប្រាណហាំ។ អញ្ជឹងអ្នក មិនមែនជឿនៅក្នុងការនិយាយភាសាដទៃទេ បងប្រុស ប្រាណហាំ?” ប្រាកដជា ជឿ។ “មែនហើយខ្ញុំបានស្រែក។ តើអ្នកមិនជឿទេឬ?” បាទជឿ។ “ខ្ញុំរស់នៅជាជីវិត គ្រីស្ទានដ៏ល្អ។ តើអ្នកមិនជឿទេឬ?” បាទជឿ។ ប៉ុន្តែនៅតែមិនមានន័យថាអ្នកបាន សង្គ្រោះទេ។ អ្នកជាមនុស្សល្អ។ ស្អាតស្អំមានសីលធម៌ បរិសុទ្ធ មនុស្សល្អ។

ដូច្នេះគឺជាបូជាចារ្យទាំងនោះ ដែលជាជឿស្នូល ដូច្នេះជឿស្នូលដល់មានការ បកស្រាយខុស ពួកគេនឹងត្រូវគប់នឹងដុំថ្មរហូតដល់ស្លាប់។ ការកាត់ទោស ប្រហារជីវិតមនុស្សល្អល្ហើ ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺសេចក្តីស្លាប់។

133 នោះជាបញ្ហាជាមួយប្រទេសរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះ។ មូលហេតុដែល យើងទទួលបានស្លឹកឈើជ្រុះជាច្រើននៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃ ការពិន័យមិនខ្លាំង គ្រប់គ្រាន់ទេ។ បើបុរសម្នាក់ត្រូវបានគេចាប់បានកំពុងរត់ជាមួយប្រពន្ធរបស់បុរស ម្នាក់ផ្សេងទៀត ពួកគេទាំងពីរគួរតែត្រូវបានយកចេញនៅទីសាធារណៈនិងត្រូវ បោះចោល សិទ្ធិសាធារណៈ និងប្រែទៅជាធូរលុង។ ហ្នឹងហើយ។ បើមនុស្សម្នាក់ ត្រូវបានគេចាប់បានធ្វើអ្វីខុស ចុះតាមផ្លូវ ល្បឿន គាត់មិនគួរជាប់ទោសតិចជាង ដប់ឆ្នាំទេ គាត់ធ្វើ... ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន។ ឃើញទេ? អ្នកដាក់ការពិន័យ ដូចនោះ អ្នកនឹងបន្ថយល្បឿនរបស់អ្នក។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនយោបាយកោងខ្លះអាចទៅរកអ្នកនៅទីរនៈនិងហុច វាចេញ ហើយនិយាយថា “គាត់ បានដឹកស្រាបន្តិច គាត់...មិនមានន័យថាចង់ធ្វើ

ដូច្នោះទេ។” ហើយនឹងសម្លាប់បុរស ប្រពន្ធនិងក្រុមកុមារទាំងមូលដែលស្លូតត្រង់ អនុញ្ញាតឱ្យវិកតីទទួលវា នោះជានយោបាយ។ នោះគឺជាលោកិយ។ នោះគឺជា អារក្ស។

134 ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា បើបុរសម្នាក់ត្រូវបានគេចាប់បាននៅក្នុងអំពើ ជិតក្បត់ឬស្រ្តីក្តី យកពួកគេ នៅទីនោះហើយយកដុំថ្មគប់សម្លាប់ពួកគេ។ នោះគឺ ចប់ហើយ។ ឃើញទេ? បើគាត់ចាប់បានដំបងមួយនៅថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃសប្តិៗ “ចូរយកគាត់ហើយគប់ដុំថ្មលើគាត់។” ពួកគេរស់នៅដោយរបៀបនេះពេលនោះ។ ហើយឥឡូវនេះ ឃើញទេ យើងគ្មានច្បាប់ប្រភេទនេះទេ សព្វថ្ងៃនេះ។

ប៉ុន្តែគ្រីស្ទានដែលខ្ញុំកំពុងតែនិយាយទៅកាន់ព្រឹកនេះ ក្រិក្សរីនីយរបស់ព្រះគឺ នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកគ្មានបំណងធ្វើវាទេ។ វានៅទីនេះ។ អ្នកចង់ រក្សាច្បាប់របស់ព្រះយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ មិនថាបញ្ហាអ្វី ឬអ្នកចង់ក្លាយជាអ្វី... បើ —បើព្រះត្រូវការទ្វារមួយ ទ្រង់ចង់អោយអ្នកធ្វើជាអ្នកយាមទ្វារ អ្នកសប្បាយចិត្ត ដែលបានដូច្នោះ។ មិនថាវាជាអ្វីទេ អ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកយាមទ្វារ។ ឃើញទេ? ស្តី ក៏ដោយ ព្រះជាម្ចាស់ចង់អោយអ្នកធ្វើ នោះគឺជាអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ ព្រោះវាជាព្រះ។ ឥឡូវនេះ នោះជាកន្លែងដែលអ្នកពិតជាករឃើញសេចក្តីស្រឡាញ់ពិត ចំពោះ ព្រះ។

135 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញបន្ទាប់មកថា “ទេវតាមួយនឹងអធិប្បាយអ្វីផ្សេងទៀត” ក្រៅពីអ្វីដែលបានកន្លងផុតទៅ ដែលត្រូវបានគេនិយាយរួច ហើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ថា “ទុកឱ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។” គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើបានទេ។ មិនអាច ធ្វើបានទេ។ វាត្រូវតែពិតប្រាកដតាមវិធីដែលវានិយាយ។

136 ហើយយើងបានអានម្តងទៀតនៅក្នុងវិវរណៈ ២២:១៨ និង ១៩ “បើមាន អ្នកណាចង់បន្ថែមមួយពាក្យទៅនេះឬយកពាក្យមួយពីវា ព្រះនឹងយកចំណែក របស់គាត់ចេញពីសៀវភៅជីវិត។” ត្រូវហើយ។ ព្រះនឹងយកចំណែករបស់គាត់ ទោះបីគាត់ធ្វើជាអ្នកបម្រើព្រះ ទោះបីគាត់ជាអ្វីក៏ដោយ ហើយពាក្យរបស់គាត់... ឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានសរសេរនៅលើសៀវភៅជីវិត។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មាន បន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងលុបវាចោលហើយ” “បើគាត់បន្ថែមរឿងមួយទៅវាឬយកពាក្យមួយ ពីវា។” នោះហើយជារបៀបព្រះបានធ្វើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? អ្នកអាច បន្ថែមទៅក្រុមជំនុំ ឬយកពីក្រុមជំនុំ។ អ្នកកុំបន្ថែមពាក្យនោះឬយកពីវា ពីព្រោះ

ព្រះជាម្ចាស់នឹងដកឈ្មោះរបស់អ្នកចេញពីក្រាំងជីវិត។ ហើយបើដូច្នោះ នោះអ្នកចប់ហើយ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាចបន្ថែមវាឬយកពីវាបានទេ។ វាគ្រាន់តែ អ្វីដែល...

137 វាមិនត្រូវការអ្នកបកស្រាយទេ ដ្បិតព្រះគម្ពីរបានចែងថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើការបកស្រាយព្រះគម្ពីរដោយខ្លួនឯង។ “វាគ្មានការបកស្រាយជាលក្ខណៈឯកជនទេ” ពេត្រុស។ ត្រូវហើយ។

138 ហើយគ្រប់បទគម្ពីរទាំងអស់ត្រូវបានប្រទានមកដោយព្រះបានបង្កើតឡើងតាមលំដាប់លំដោយ ហើយរឿងទាំងមូលគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សញ្ញាថ្មីនិងសញ្ញាចាស់ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេបានទាយអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ អ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់បានមកដល់ទីនេះ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីនៅគ្រានេះ។ ដូច្នោះធ្វើឱ្យទ្រង់នៅដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។ ឃើញទេ?

ដូចជានៅក្នុងហេព្រើរនៅទីនោះនៅពេលដែលប៉ូលសរសេរវា។ ទ្រង់គឺជាព្រះ “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កាលពីម្សិលមិញ” នៃសញ្ញាចាស់។ ទ្រង់គឺជា “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសព្វថ្ងៃនេះ” បានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម។ “ហើយទ្រង់គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជារៀងរហូត។” នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ “បានមក។” ឃើញទេ? ឃើញទេ? “ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។”

ហើយទ្រង់ធ្លាប់រស់នៅដើម្បីធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលទ្រង់រស់នៅអ្វីដែលវាបាននិយាយថានឹងធ្វើ សម្រាប់សម័យកាលនោះ។ ទ្រង់នៅរស់។

139 ទ្រង់បានរស់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ បានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់អោយអ្នកឃើញអ្វីមួយតិចតួចនៅទីនេះ បើអ្នកអាចឈរបាន។ ឃើញទេ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ ត្រូវបានសម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដូចដែលយើងបានជឿ។

ឥឡូវ អ្នកអធិប្បាយនៅទីនោះ អ្នកអាចជជែកជាមួយវា ធ្វើអ្វីក៏ដោយ អ្នកចង់ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងនិយាយ... អ្វីដែលខ្ញុំគិត។ ឃើញទេ?

140 នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅក្នុងមនុស្សនៃមិលគីស្សាដែក មិនមែនជាបព្វជិតភាពទេតែជាបុគ្គលមនុស្ស។ ឃើញទេ? ដ្បិត មនុស្សនេះមិនទាន់បានកើតទេ ប៉ុន្តែគាត់គឺនៅក្នុងជីវិត ដូច្នោះគាត់

គ្មានឪពុកម្តាយទេ។ ទ្រង់គឺជាព្រះផ្ទាល់។ គាត់ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងទម្រង់ជា បុរសម្នាក់ដែលត្រូវបានគេហៅថា “ស្តេចសាឡឹមដែលជាស្តេចនៃសន្តិភាពនិង ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត។” ឃើញទេ? គាត់ជាមិលគីស្យាដែក។ “គាត់គ្មានឪពុក ម្តាយគ្មានថ្ងៃចាប់ផ្តើមឬថ្ងៃបញ្ចប់នៃជីវិតឡើយ។” ឃើញទេ? វាជាព្រះយេស៊ូវនៅ លើកំពូលភ្នំក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស។ តើអ្នកអាចទៅបានទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

141 បន្ទាប់មកទ្រង់ត្រូវបានក្លាយជាសាច់ឈាមមនុស្ស ហើយបានរស់នៅ ក្នុងចំណោមពួកយើង នៅក្នុងបុគ្គលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់បានកើតពី ព្រហ្មចារីម៉ារី។ ទ្រង់បានមកនៅក្នុងសំណុំបែបបទនោះ ដូច្នោះអាចសុគត ហើយ បានត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ។

ឥឡូវនេះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ទ្រង់បានសន្យាថានឹងបង្ហាញអង្គ ទ្រង់នៅក្នុងភាពពេញលេញជាថ្មីម្តងទៀត នៃសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់ នៅក្នុង ព្រះវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ? “ដូចជាវាស្ថិតនៅក្នុងថ្ងៃនៃក្រុងសូដុមនិងមកដល់ នៅពេលដែលកូនមនុស្សមក។” ឥឡូវនេះសូមក្រឡេកមើលសូដុមតើវាបាន កំណត់យ៉ាងដូចម្តេច ហើយតើមានអ្វីកើតឡើង។ ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវ បានបង្ហាញអោយឃើញនៅក្នុងទម្រង់ជារូបកាយរបស់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ សព្វថ្ងៃ នេះ ឃើញទេ? ធ្វើកិច្ចការដូចគ្នា ការងារដូចគ្នា ដែលទ្រង់បានធ្វើគ្រប់សម័យកាល មិនដែលផ្លាស់ប្តូរទេ អស់កល្ប។ ឃើញទេ? ហើយនៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ ទ្រង់ បានសម្តែងអង្គទ្រង់នៅក្នុងរាងកាយមនុស្ស រាងកាយមនុស្សរបស់យើង នោះ ទ្រង់ បានត្រាស់ហៅ ហើយបានធ្វើដូចគ្នានឹងអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើកាលពីដើមនិងនៅក្នុង ពេលវេលានៃសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ ហើយការធ្វើរឿងដដែលនេះ នៅថ្ងៃនេះពីព្រោះ: “ឯព្រះ ដែលពីដើមទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្យយុកោដោយពួក ហោរា នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះតាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។” ឃើញទេ ព្រះបុត្រាដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ព្រះជាម្ចាស់ បានសម្តែងនៅក្នុងសាច់ឈាមមនុស្សមុនពេលការបំផ្លាញរបស់ក្រុងសូដុមជា ចុងបញ្ចប់នៃលោកិយសាសន៍ដទៃ។ អ្នកមើលឃើញវា?

មានការបង្ហាញបីយ៉ាង។

142 ឥឡូវនេះ រឿងបន្ទាប់កើតឡើងនៅពេលដែលវាបានប្រមូលផ្តុំគ្នាក្នុងមនុស្ស តែម្នាក់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាកូនក្រមុំ និងរូបកាយនៅពេលត្រឡប់មកវិញនៃ

រូបកាយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ធ្វើឱ្យពេលរបស់ទ្រង់បីដង...ពេលដែលទ្រង់ត្រូវបាន
គេនាំយកមកលើផែនដី បានសម្លាប់ដោយឆ្មាង នឹងរស់ឡើងវិញ។ ការបង្ហាញអង្គ
ទ្រង់នៅក្នុងទម្រង់នៃរាងកាយរបស់ទ្រង់ ដែលជាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់គឺជាស្ត្រី។ អ្នក
យល់ទេ? នាងគឺជាផ្នែកមួយនៃរាងកាយរបស់ទ្រង់។

ហើយស្ត្រីនិងបុរសគឺនៅជិតគ្នារហូតទាល់តែពួកគេស្ទើរតែ...ពួកគេគឺដូចគ្នា។
ពួកគេគួរតែអីចឹង យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហ្នឹងហើយ គឺពួកគេបានឃើញការ
ជាក់ស្តែងដូចគ្នា។ នាងគឺជាផ្នែកមួយរបស់គាត់ ពីព្រោះនាងត្រូវបានយកចេញ
ពីគាត់។

ហើយកូនក្រមុំនៅថ្ងៃនេះត្រូវបានយកចេញពីរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែល
ធ្វើនិងធ្វើដូចអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងធ្វើសម្រាប់ថ្ងៃនេះ កូនក្រមុំ ព្រះ
មហាក្សត្រី ស្តេចនិងព្រះមហាក្សត្រិយានី។ ត្រូវហើយ។

យើងយឺតហើយឥឡូវ ដូច្នេះយើងត្រូវប្រញាប់ហើយបន្តទៀត។

¹⁴³ ត្រូវហើយព្រះគម្ពីរទាំងមូលគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ទាំងមូល។ បង្ហាញឱ្យស្គាល់ដល់គ្រប់ជំនាន់។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ឱ្យស្គាល់
នៅក្នុង ថ្ងៃរបស់លូធើជាគ្រឹះក្រុមជំនុំ ជាជើង ជើងម្ខាង។

ដូចជាទ្រង់បានធ្វើជាក់ស្តែចនេប៊ូក្លេសា។ អ្នកចាំពីរបៀបដែលគាត់សុបិន
តទាំងនោះ ហើយមកពីក្បាលចុះ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះទ្រង់ចេញពីជើងឡើង
មក។ ឃើញទេ? នៅក្នុងនគរបាប៊ីឡូនទ្រង់បានបង្ហាញគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទាំងនោះ
ទ្រង់បានមកពីក្បាលចុះរហូតដល់ ព្រះអង្គទ្រង់ក្លាយជាសាច់ឈាមនៅជើងនៃ
កាំជណ្តើរ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់
ត្រឡប់មកវិញ ទៅឯក្បាលជាថ្មីម្តងទៀត ជាក្បាលមាស។ ឃើញទេ? រកមើល។
អ្នកយល់ទេ?

ឃើញទេ ព្រះនៅពីដើម ហើយទ្រង់បានរក្សាទុកបន្តមកតាមរយៈហោរា
និងចុះមកទៀត រហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានក្លាយជាមនុស្សដូចពួកយើង
ធ្លាក់ចុះនៅជើងនៃកាំជណ្តើរ ទារកកើតក្នុងស្នូកសត្វ បានស្អប់ បានបដិសេធ គេ
មើលងាយ ហើយមានឈ្មោះអាក្រក់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់មាន។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់ចាប់ផ្តើមរស់ឡើង ឃើញទេ និងពីជើងទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដើម្បីសាងក្រុមជំនុំ

កូនក្រមុំ ត្រឡប់មកវិញ ហើយឥឡូវចេញមកហូតដល់ថ្នាក់ម៉ុង ដែលជាកន្លែង
ដែលវាទាំងអស់រួមគ្នានិងធ្វើឱ្យរាងកាយផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យ នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

144 ព្រះត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងនៅគ្រប់យុគសម័យដោយព្រះបន្ទូលសន្យារបស់
ទ្រង់នៅគ្រានោះ។ ឥឡូវសូមក្រឡេកមើលអ្វីដែលការសន្យារបស់ទ្រង់សម្រាប់
ថ្ងៃនេះ ខណៈពេលដែលយើងបញ្ចប់ពាក្យចុងក្រោយនេះ។

145 ឥឡូវនេះព្រះកំពុងបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅពេលពន្លឺល្ងាច។ សូមមើល ឥឡូវនេះ។
យើងឃើញ...

146 ខ្ញុំទើបតែបានទទួលនូវបទគម្ពីរមួយចុះនៅទីនេះ។ ដូចដែលអ្នកឃើញនៅលើ
ទំព័រនេះតើមានបទគម្ពីរប៉ុន្មានដែលត្រូវបានសរសេរនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែយើងមាន
ប្រហែលដប់ប្រាំនាទីហូតដល់ម៉ោងដប់ពីរ។ ខ្ញុំចង់ចាកចេញ។ ហើយខ្ញុំមិនបាន
ស្តាប់ទេព្រឹកនេះ។ ពេលខ្លះម៉ាស៊ីនត្រជាក់ទាំងនេះនៅទីនេះ ធ្វើឱ្យខ្ញុំស្តកពិត។

ដូច្នេះបើបងប្រុស នេវីល មិន...អ្នកគ្មានអ្វីសម្រាប់យប់នេះទេ? ប្រងប្រុស នេ
វីល និយាយថា “ទេ!”—អេឌី! មែនហើយខ្ញុំនឹង...បើមិនអីទេខ្ញុំ មានអ្វីមួយ។
ខ្ញុំបានរកឃើញកញ្ចប់បារីថ្ងៃមួយទៀត ដាក់ក្នុងឈើ ហើយខ្ញុំបានទទួលសារពី
កញ្ចប់បារីសម្រាប់យប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់នឹងសព្វព្រះទ័យ។ ឃើញទេ?

ដូច្នេះខ្ញុំមានបទគម្ពីរទាំងនេះនៅទីនេះ។ ហើយខ្ញុំមិនចង់រត់លើសម៉ោងទេ
ដូច្នេះអ្នកអាចត្រឡប់មកវិញ។

147 កញ្ចប់បារីមួយបានសរសេរថា។ មិនអីទេ។ ខ្ញុំកំពុងចាប់ផ្តើមដើរកាត់ឈើនៅ
ទីនោះ មានកញ្ចប់បារីមួយហើយខ្ញុំទើបតែដើរចេញទៅ។ ខ្ញុំគិតថា “មានអ្នកណា
ម្នាក់នៅពីមុខខ្ញុំ។”

ហើយមានអ្វីមួយនិយាយថា “ចូរថយក្រោយហើយរើសវាចុះ។”

ខ្ញុំបានគិតថា “រើសយកកញ្ចប់បារីមួយ? មិនមែនខ្ញុំទេ។”

មានអ្វីមួយនិយាយថា “ចូរថយក្រោយហើយរើសយកកញ្ចប់បារីនោះ។”

ហើយខ្ញុំបានទៅចុះរើសកញ្ចប់ទេចាស់មួយ ហើយខ្ញុំបានឃើញ អ្វីមួយ។ ខ្ញុំ
នឹងប្រាប់អ្នកអំពីវានៅយប់នេះបើព្រះអម្ចាស់នឹងសព្វព្រះទ័យ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

148 ឥឡូវនេះយើងនឹងនិយាយអំពីពន្លឺពេលល្ងាច បន្តិច។ ព្រះគម្ពីរបានទាយថា
នឹងមានពេលមួយមកដល់ ពេលវេលាជិតមកដល់ ដែលព្រះអាទិត្យនឹងចេញមក

ហើយនឹងមានពន្លឺពេលល្ងាច។ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងហើយ។ មែនទេ? យើង... យើងជាអ្នក ស្គាល់សាររបស់យើងថ្ងៃនេះ ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងជឿថា នឹងមានពន្លឺពេលល្ងាច។ ហើយពន្លឺល្ងាចនេះ...

ជាការពិតពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនឹងមកដល់នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់នឹងបង្ហាញនៅទីនេះ នៅលើផែនដី ឬឡើងនៅឋានសួគ៌ យកកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ចេញ ហើយបន្ទាប់មកសហស្សវត្សរ៍នឹងត្រូវបង្កើតឡើង។

149 ប៉ុន្តែយើងមានពេលវេលាដ៏គួរឱ្យខ្លាចបំផុតដែលត្រូវឆ្លងកាត់ នៅមុខមនុស្ស។ ហើយខ្ញុំកំពុងរងចាំមួយម៉ោង ហើយនៅពេលដែលយើងអាច...អ្នករាល់គ្នាអាចមានឱកាសដែលអ្នកបានធ្វើការនិងចំណាយពេលពីរបីថ្ងៃ ហើយយើងអាចរៀបចំកន្លែងណាក៏បាន ខ្ញុំអាចនិយាយអំពីគ្រោះកាចទាំងនោះនិងរឿងដែលនឹងធ្លាក់ចុះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយចំណាយពីរបីសប្តាហ៍ជាមួយគ្នា ហើយយកវាមកជាមួយគ្នា បើព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំរស់នៅដើម្បីធ្វើវា ហើយនឹងជំរុញខ្ញុំឱ្យធ្វើដូច្នោះ ឃើញទេ ពីរបៀបរបស់ទាំងនោះនឹងត្រូវបោះចោល ហើយផ្លូវលាន់ទាំងនោះ។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងរកឃើញអ្វីដែលមនុស្សម្នាក់នោះនិងពួកគេសុបិនអំពីរបស់ទាំងអស់នេះនៅទីនោះ វានឹងកើតឡើង។ មើលអ្នកនឹងសម្គាល់ឃើញអ្វីដែលពួកគេបានបង្ហាញឱ្យដឹង ថាផ្លូវលាន់ដ៏អស្ចារ្យគឺជាការយាង—ចេញពីផ្ទៃមេឃ។ ឥឡូវនេះ ជាការពិត ក្រុមទាំងមូលរបស់អ្នក អ្នកដឹងទេថាខ្ញុំ—ដឹងន័យនោះ អ្នកឃើញទេ។ ហើយ ប៉ុន្តែសូមរង់ចាំរហូតដល់ពេលវេលាមក ឃើញមើល វានឹងកាន់តែច្រើននៅរដូវកាល។

150 ឥឡូវយើងនឹងអានបទគម្ពីរ—ទាំងនេះនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅពេលល្ងាចដែលមានពន្លឺចូលមក ឥឡូវនេះ យើងកត់សំគាល់ថាវាត្រូវតែមានពន្លឺដដែលដូចពេលព្រឹក។

ព្រោះ គ្មានព្រះអាទិត្យមួយនៅពេលព្រឹក និងព្រះអាទិត្យមួយផ្សេងទៀតនៅពេលរសៀលទេ។ វាជាព្រះអាទិត្យតែមួយ។ ព្រះអាទិត្យដដែលនោះគឺនៅពេលរសៀល ពេលព្រឹក នៅពេលព្រឹកដូចពេលរសៀល។

វាបាននិយាយថា “ថ្ងៃខ្លួនឯង” ជាថ្ងៃរវាងពេលនោះ: “នឹងក្លាយជាប្រភេទនៃ អូដូចជាថ្ងៃគួរឱ្យសង្វេគ ថ្ងៃដ៏ត្រឹមត្រូវ។ មិនអាចហៅថាថ្ងៃឬយប់នៅចន្លោះនោះ។”

151 ឃើញទេ នោះគឺជាទម្រង់នៃរាងកាយពីបាតជើងឡើងមក។ ពេលទ្រង់បាន នៅលើផែនដីនេះ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា ជាពន្លឺ បន្ទាប់មកទ្រង់ត្រូវគេសម្លាប់។ ក្រុមជំនុំបានជំនួសកន្លែងរបស់ទ្រង់បន្ទាប់មកទុក្ខរុក្ខុល ហើយឆ្លងកាត់ ជា យុគសម័យងងឹត ហើយចាប់ផ្តើមបង្កើតគ្រឹះដែលចេញមក។ បន្ទាប់មក តើការ មើលឃើញមកពីណា? នៅផ្នែកខាងលើនៃក្បាល។

មើលនិមិត្តនោះ នេប៊ូក្លេសា? ឃើញទេ ទ្រង់នឹងចុះពីការចាប់ផ្តើមនៃគ្រា សាសន៍ដទៃ មុនពេលដែលព្រះលោហិតបានបង្ហូរសម្រាប់ពួកគេ និង បានធ្វើ ដង្ហាយធួននិងបាប។ ពួកគេជាអ្នកនាំសាសនាចូលមក។ ប៉ុន្តែចូរកត់សម្គាល់ ទៅក្រោម ចុះក្រោម ទៅក្រោម ទៅក្រោម ដល់បាត ជានិមិត្តរូប ឃើញទេនាំវា ចុះមក។

បន្ទាប់មកវាបានចាប់ផ្តើមត្រឡប់មកក្រុមជំនុំ បានត្រឡប់មកវិញ ពីជើង ឡើងមក។ ឥឡូវនេះវាដល់ពេល—របស់ក្បាលហើយ។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ពីពន្លឺ។

152 អ្នកមិនអាចមើលឃើញដោយដៃរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែវាជាផ្នែកមួយនៃរាងកាយ។ អ្នកមិនអាចមើលឃើញដោយត្រចៀកតែវាអាចស្តាប់បាន។ អ្នកមិនអាច មើលឃើញដោយច្រមុះទេប៉ុន្តែវាមានក្លិន។ អ្នកមិនអាច—អ្នកមិនអាចមើលឃើញ ដោយបបូរមាត់ទោះបីជាវានិយាយក៏ដោយ ឃើញទេ នោះគឺជា គឺជាពួកពេនទី កុស្ត។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះវាដល់ពេលភ្នែកដែលយើងមើលឃើញហើយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីធ្វើការក្រៅពីភ្នែកនោះទេ។ តើវាត្រូវទេ?

បន្ទាប់គឺភាពងៃឆ្ងាត ដែលជាព្រះគ្រីស្តផ្ទាល់ ដែលគ្រប់គ្រងរាងកាយ ទាំងមូល។

គ្មានចលនាទេ ចលនាលើសពីនោះ។ ឃើញទេ? អ្វីៗផ្សេងទៀតបានផ្លាស់ ប្តូរ។ ឃើញទេ? ផ្លាស់ទីជើងរបស់អ្នក ធ្វើចលនាសាច់ដុំនៅលើជើងរបស់អ្នកផ្លាស់ ទីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ធ្វើចលនា...ត្រចៀករបស់អ្នកអាចធ្វើចលនា ច្រមុះ បបូរមាត់ របស់អ្នកជាដើម។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីភ្នែករបស់អ្នកគ្មានអ្វីផ្លាស់ទីទេ។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេអះអាងថាបុរសៗមានក្បាលទំពែក រហ័សរហួន ដោយសារតែ ឃើញទេ គ្មានការហាត់ប្រាណដើម្បីអភិវឌ្ឍសាច់ដុំ

នៅក្នុងសក់—ស្បែកក្បាល។ ឃើញទេ? ហើយវាគ្មានខ្នើយទេ ដូច្នោះពួកគេនឹងមានឈាមនៅទីនោះ។ ឈាមនឹងមិនច្របាច់តាមរយៈការមើល ឃើញទេ នឹងមិនផលិតឈាមទេ។ ព្រោះ ឫស—សក់រស់ដោយសារឈាម។

ហើយឥឡូវនេះយើងរកឃើញផ្នែកនោះ អ្នកឃើញទេ គ្មានអ្វីលើសពីភ្នែកទេ។

153 ឥឡូវសូមស្វែងយល់។ “វានឹងជាពន្លឺ” (ប្រហែលពាក់កណ្តាលថ្ងៃ?) “នៅពេលល្ងាច!” តើពន្លឺត្រូវបានបញ្ជូនមកសម្រាប់អ្វី? ដូច្នោះអ្នកអាចមើលឃើញកន្លែងណាអ្នកនៅ...វិធីដើម្បីទទួលបាននៅជុំវិញ។ តើវាត្រូវទេ? មើលកន្លែងដែលអ្នកនៅ “វានឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច។”

154 ឥឡូវនេះយើងយកវាហើយប្រៀបធៀបវាជាមួយម៉ាឡាគី ៤។ បានសន្យាថានឹងមានពន្លឺមកម្តងទៀតនៅពេលល្ងាច ឃើញទេ “ត្បិត មើលចុះ យើងនឹងចាត់ហោរាអេលីយ៉ា ឱ្យមកឯអ្នក ហើយគាត់នឹងបង្វែរចិត្តកូន—មកឯឪពុក ហើយចិត្តឪពុកឯកូនវិញ” (តើត្រូវទេ?) “ក្រែងលោអព្យមក ហើយវាយផែនដីដោយបណ្តាសា។”

155 ឥឡូវសូមយកយ៉ូហានប្អូន...លូកា ១៧:៣០ ហើយមើលតើព្រះយេស៊ូវ បានទាយនៅទីនោះដោយនិយាយថា “ដូចជានៅថ្ងៃក្រុងសូដុមដែរ គឺដូចគ្នា...”

ឥឡូវចូរចាំថា នេះជាពេលដែលកូនមនុស្សមក នឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងបង្ហាញនៃកូនមនុស្ស។ ឥឡូវនេះ កូនមនុស្ស ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យស្គាល់ គ្រាន់តែមួយភ្លែតនៅទីនោះ មុនពេលដែលក្រុងសូដុមត្រូវបានដុត។ ឥឡូវ បុរសនោះគឺអេឡូហ៊ីម។ នោះគឺ ព្រះ ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងនៅទីនោះមួយភ្លែត ដើម្បីនិយាយជាមួយអំប្រាហាំនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យការស៊ើបអង្កេត។ គ្រាន់តែមួយភ្លែត កូនមនុស្សត្រូវបានបង្ហាញឱ្យស្គាល់ កូនមនុស្ស ជាអេឡូហ៊ីម។ តើអ្នកឃើញទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេឌី។ កូនមនុស្ស គឺអេឡូហ៊ីម ត្រូវបានបង្ហាញអោយស្គាល់ត្រឹមតែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ។ ដ្បិត នៅព្រឹកបន្ទាប់ នាងត្រូវបានគេដុត (នៅពេលណា?) មុនពេលព្រះអាទិត្យអាចឡើងមកម្តងទៀត។

ដូច្នោះគ្មានអង្គការណាដែលនៅសល់ទេ ហើយក៏គ្មានការជឿនលឿនទៅមុខជាងអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះផងដែរ ដ្បិតនាងនឹងឆេះ មុនពេលថ្ងៃសម្រាក

ម្តងទៀត។ ការរស់ឡើងវិញបានកន្លងផុតទៅនៅទូទាំងប្រទេស។ នៅទីនោះនឹង គ្មានការរស់ឡើងវិញទៀតទេ ការរីកផុសផុលធំៗ។ ប្រទេសនេះមិនដែលទទួល វា។ អ្នកអាចមានការប្រមូលផ្តុំបញ្ហា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយថា ការរីកផុសផុល ខាងវិញ្ញាណយើងបានឃើញទាំងអស់។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងចាប់បាន។ ខ្ញុំ និយាយវាតាមរបៀបមួយ—ដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងទទួលបានវា។ ឃើញទេ? វាផុតទៅហើយ។

ថ្នាក់ដឹកនាំដ៏ល្អម្នាក់ បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ បើខ្ញុំអាចមានតែ សេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងចិត្តខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “កូនប្រុស ការរីកផុសផុលបានចប់ហើយ។” ឃើញទេ?

156 ឥឡូវនេះស្ថេរភាពត្រូវបានគេដាក់នៅលើកប៉ាល់។ លកគួរឱ្យខ្លាចដ៏ធំ គឺ នៅទីនេះមុខពួកយើង ប៉ុន្តែយើងដឹងថា ហួសពីលកនោះ យើងជិតដល់ច្រាំង ហើយ។ ឃើញទេ? យើងជិតដល់ច្រាំងហើយ។ សូមនៅថេរជានិច្ច។ នៅជាប់ក្នុង ព្រះបន្ទូល។ នៅជាមួយព្រះ។ មិនថាអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាក៏ដោយ មានអ្វី ទៀត ចូរនៅជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល។ ទុក—ឱ្យវា—ឱ្យមានស្ថេរភាព នៅពេលអ្នក ឃើញពពកចាស់ៗធំៗ នៅជុំវិញយើងនិងព្យុះកំពុងតែមក និងគ្រាប់បែកបរមាណូ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលពួកគេកំពុងនិយាយ។ ប៉ុន្តែយើងនៅរឹងមាំ គឺត្រង់ចំពោះ ព្រះបន្ទូល។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងនៅទីនេះ។ យើងនឹងជាម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេ។ មែនហើយ យើងនឹងទៅនៅខាងលើពួកគេ។ បាទ ជា ការពិត! ពួកគេមិនអាចពន្លឺចយើងទេ។ ពួកគេមិនអាចពន្លឺចទឹកយើងបានទេ។ អ្នកដាក់ពួកយើងនៅក្នុងផ្ទះយើងនឹងចេញម្តងទៀត។ វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលមាន ចំពោះវាប៉ុណ្ណោះ។ គ្មានវិធីនៅក្នុងលោកិយដើម្បីរក្សាវានៅទីនោះ។ យើងនឹង បង្កើតវាទាំងអស់ ពីព្រោះមេដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងកំពុងហៅនៅម្ខាងទៀត។

យើងត្រូវបានបោះយុថ្កាលើព្រះយេស៊ូវ ព្យុះនៃជីវិតខ្ញុំនឹង ក្លាហាន

ខ្ញុំបានបោះយុថ្កាលើព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំមិនខ្លាចខ្យល់ឬលកទេ។

157 អ្វីក៏ដោយដែលវាអនុញ្ញាតឱ្យវាមក។ អ្វីដែល អាច នឹងគ្មានភាពខុសគ្នា ណាមួយទេ។ យើងត្រូវបានបោះយុថ្កានៅទីនោះក្នុងព្រះយេស៊ូវ។ បើខ្ញុំរស់នៅខ្ញុំ នឹងរស់នៅដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ បើខ្ញុំស្លាប់ទៅខ្ញុំអាច

ស្លាប់ទៅនឹងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ចង់គ្រាន់តែ... វាជាសិរីរុងរឿង
របស់ព្រះ ជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ពេលចប់ហើយ ខ្ញុំមិនចង់នៅទៀតទេ។ ខ្ញុំចង់ទៅ
កន្លែងដែល... ដើម្បីយករង្វាន់របស់ខ្ញុំ ដែលទ្រង់បានទិញសម្រាប់ខ្ញុំ មិនមែនជា
អ្វីដែលខ្ញុំក្រាន់នោះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់បានទិញសម្រាប់ខ្ញុំ និងអ្វីដែលទ្រង់បាន
ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។

158 ដូច្នោះយើងឃើញពន្លឺល្ងាចនៅទីនេះ។ ហើយតើវាធ្វើអ្វីដើម្បីឱ្យមានពន្លឺ បើអ្នក
គ្មានភ្នែកដើម្បីមើលពីរបៀបដើម្បីចូលទៅក្នុងវាផង? តើពេលល្ងាចជាពន្លឺអ្វី? ពន្លឺ
បានមកដើម្បីបង្ហាញពីអ្វីមួយ។ ត្រូវទេ? បើមានអ្វីមួយនៅទីនេះ អ្នកមានអារម្មណ៍
ហើយអ្នកមិនអាចយល់បានទេ អ្វីដែលនៅក្នុងភាពងងឹតបន្ទាប់មកបើកពន្លឺ។ វាគឺ
ដើម្បីបង្ហាញ! តើមានអ្វីនៅម៉ាឡាគី ៤ ត្រូវធ្វើអ្វី? ឃើញទេ? ធ្វើដូចគ្នា។ តើអ្វីទៅ
ជាការបើកត្រាទាំងប្រាំពីរដែលត្រូវធ្វើ ដែលនិកាយទាំងអស់នេះកំពុងតែដៀងឆ្ងល់
នៅជុំវិញនេះ...? គឺដើម្បីបង្ហាញ នាំយកមក។ បើអ្នកគ្មានភ្នែកទេ តើអ្វីទៅជា
ការប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្ហាញ? ត្រូវតែមានភ្នែកជាមុនសិន។ តើវាត្រូវទេ? ដើម្បី
បង្ហាញម៉ាឡាគី ៤ សូមបង្ហាញគម្ពីរលូកា ១៧:៣០ យ៉ូហាន ១៤:១២ ផងដែរ
យ៉ូហាន ១៥:២៤ ១៦:១៣។ ហើយដើម្បីបង្ហាញវិវរណៈ ១០:១ ដល់ ៧ ការបើក
នៃត្រាទាំងប្រាំពីរ និងសាររបស់ទេវតាទីប្រាំពីរផងដែរ។ ដើម្បីបើកឡើងទៅ បង្ហាញ
នៅពេលដែលពន្លឺបានមកដល់។ ឥឡូវបើបុរស...

159 នៅក្នុងយុគសម័យឡៅឌីសេមនុស្សធ្វើ (អ្វី?) “អាក្រាត។” តើពួកគេ?
“ខ្វាក់។” តើពន្លឺធ្វើល្អអ្វីខ្លះដល់មនុស្សខ្វាក់? បើមនុស្សខ្វាក់ដឹកនាំខ្វាក់គេមិន
ធ្លាក់ទៅក្នុងប្រឡាយទេឬ? “អាក្រាត ខ្វាក់ និងមិនដឹងវា។” សូម្បីតែបញ្ហាស្មារតី
របស់គេក៏បាត់ទៅដែរ ការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ?

“ឯប៉ងលំនឹងខុតមខ្ពស់ ស្រឡាញ់ការសប្បាយជាងស្រឡាញ់ព្រះ អ្នកចោទ
ប្រកាន់មិនពិត អ្នកដែលមិនចូលចិត្ត និងអ្នកដែលមើលងាយសេចក្តីល្អ មាន
ទម្រង់នៃភាពជាព្រះ ប៉ុន្តែបដិសេធអំណាចនោះ។” អំណាចនៃការបើកសម្តែង
ពួកគេមិនទាំងជឿលើវាផង។ ឃើញទេ? ពួកគេមិនជឿលើរឿងដូច្នោះទេដូចជា
ហោរា។ ដូច្នោះពួកគេមិនជឿលើវាទេ។ ពួកគេជឿថា—ម៉ាឡាគី ៤ គឺដើម្បីក្លាយជា
ក្រុមជំនុំជាក់លាក់មួយក្នុងអង្គការ។

នៅពេលដែលទ្រង់មកជាលើកដំបូងទ្រង់គឺជាមនុស្សម្នាក់។ នៅពេលដែល ទ្រង់យាងមកលើកទីពីរដោយមានចំណែកពីរដង ទ្រង់ជាបុរសម្នាក់។ នៅពេល គាត់ចូលទម្រង់បែបបទរបស់លោកយ៉ូហានបាទីស្ទ គាត់គឺជាបុរស។ ឃើញ ទេ?

នៅថ្ងៃចុងក្រោយនៅពេលដែលពន្លឺថ្ងៃចាប់ផ្តើមភ្លឺឡើងភ្នែកនឹងបើកឡើង អ្នកនឹងឃើញកន្លែងដែលអ្នកកំពុងទៅ។ បន្ទាប់មករាងកាយគឺបានបង្កើតឡើង រួចហើយឈរនៅលើជើងរបស់វា ធ្វើចលនាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្វី? មួយ ដែលបានធ្វើការលើហោរានោះ បានសរសេរព្រះគម្ពីរ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែល ធ្វើការនៅក្នុងរូបកាយដែលពេញទៅដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានធ្វើការនៅក្នុង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចេញពីគ្រប់អង្គការទាំងអស់ គ្រប់អណ្តាត និងមនុស្ស។

160 ស្ត្រីតូចម្នាក់នៅទីនេះនាងមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការនេះ...ទេ អង្គការ នេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំនេះ។ នាងមកពីកន្លែងផ្សេងទៀត ហើយនាងមក នៅព្រឹកនេះទទួលបានរូបភាពនៅទីនោះ។ នាងបាន...ឱ្យវាទៅកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ដែលមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។ ខ្ញុំអត់ដឹងថាតើនាងធ្លាប់ឮអំពីរឿងនេះឬ អត់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នាងមានរូបភាពនៃទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលមាននៅ លើយុគសម័យក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ត្រាប្រាំពីរបានបើកនៅទីនោះនៅពេលវាបាន កើតឡើង។ បាននិយាយថា ក្រឡេកមើលត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ ហើយ នាងបានឃើញការឈរនៅលើមេឃ នៅក្នុងក្តីសុបិន្តមួយ។ ហើយនាងបាន ត្រឡប់មកវិញ មើលឃើញថា បានឃើញនរណាម្នាក់នៅក្នុងពណ៌សដើរក្បួន ទៅមុខ ហើយនៅពីក្រោយវា បាននិយាយថាវាមើលទៅ...បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ គឺអ្នក។” ហើយបាននិយាយថា “បានដើរនៅក្នុងទីនោះ” បាននិយាយថា “នៅពីក្រោយអ្នកគឺជាមនុស្សនៃពណ៌ផ្សេងគ្នា វេចខ្ចប់ ហ្សកហ្ស៊ីដូ អាឡាបាម៉ា ប្រភេទខុសគ្នាទាំងអស់ នៃកន្លែងដើរក្បួនឆ្ពោះទៅមុខ” នឹងក្លាយជា មេដឹកនាំ ដែលជាកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងនៅក្នុងនិមិត្ត។ អូ ហាលេលូយ៉ា!

161 យើងរាល់គ្នាកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ ហើយជាម៉ោងចុងក្រោយនៃ ថ្ងៃចុងក្រោយ។ តើអ្នកឃើញទេ ឥឡូវនេះទ្រង់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយ គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញនៅទីនេះមុខពួកយើង? អូ ក្រុមជំនុំ

នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ស្លាប់ឡើងទៅកាន់ជើងរបស់អ្នកជឿលើទ្រង់ជាមួយអ្វី
ទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងអ្នក។ កាន់កងតូចនោះនៅកណ្តាល សូមឱ្យវាមាន
ស្ថេរភាពគ្រប់ចលនានិងដែលអ្នកធ្វើ។ រាល់គំនិតដែលអ្នកមាន ប្រហែលជាវាត្រូវ
បានគ្រប់គ្រងដោយប៉មនេះ នៅខាងក្នុងរបស់អ្នក។ ដោយសារតែព្រះកំពុងកំណត់
ត្រឹមត្រូវនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅម៉ោងនេះនៅពេលពន្លឺល្ងាច បង្ហាញពន្លឺ។

162 ភាពពិការភ្នែករបស់ប្រជៀវ! អ្នកអាចបើកភ្លើង ហើយដំបងប្រចៀវ—វាមិន
អាចហោះហើរបានទេ។ សត្វទីមួយ ពេលយប់ទាំងនោះ និងរបស់ផ្សេងទៀត
ដូចជាគ្រួសនិងរបស់ផ្សេងៗដែលយើងមើលមិនឃើញនៅពេលថ្ងៃ។ ពួកគេ
មិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញទេ។

ហើយពន្លឺពេលល្ងាចបានមកដល់។ រាល់ប្រស្នា គ្រប់ទីកន្លែងយើងទៅ
ធម្មជាតិ ព្រះគម្ពីរទៅ—រូបសំណាកដែលមូលគឺ...នោះ ដានីយ៉ែលបានឃើញ
ហើយ—ស្តេចនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេបានឃើញទាំងអស់។ ហើយរឿងទាំងអស់នេះ
គ្រប់រូប គ្រប់ទម្រង់ គ្រប់ចលនា គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងរាងកាយ បង្ហាញទីតាំងយើងនូវ
ម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ គ្មានចលនាផ្សេងទៀតទេ មកពីលើវាបានទេ។

មានការផ្លាស់ប្តូរពីដៃ។ សប្បុរសធម៌ វេសលី។ មានការផ្លាស់ប្តូរមួយនៃ
គ្រឹះ លូធើ។ សប្បុរសធម៌ មិនដែលមានអ្វីអស្ចារ្យជាងនេះទេ។ វាត្រូវបានគេ
ហៅថា ចលនា វេសលី។ ពួកគេបានបញ្ជូនអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទៅទូទាំង
លោកិយ។ មួយក្នុងចំណោមការផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលត្រូវបានធ្វើឡើង
នៅក្នុងយុគសម័យមុននោះ។

បន្ទាប់មកចូលមកដល់ពួកពេនទីកុស្ត បន្ទាប់មកមកនៅក្នុងម្រាមដៃ
ផ្សេងគ្នា និងអ្វីដែលមានសម័យកាល (ពួកពេនទីកុស្ត) នៃភាសាដទៃ និងច្រមុះ
ជាដើម។

ឥឡូវនេះវាស្ថិតនៅក្នុងភ្នែក។ តើអ្នកត្រូវការភ្នែកត្រូវការពន្លឺ បើភ្នែកនោះមិន
នៅទីនោះដើម្បីមើលផង? ត្រូវតែមានភ្នែកជាមុនសិន។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេល
ដែលបានមកដល់ ទ្រង់បានបើកត្រាទាំងប្រាំពីរនិងបានបើកសម្តែងពន្លឺពេលល្ងាច
នឹងទទួលបានអាចកំបាំងទាំងអស់ដែលបានលាក់កំបាំងក្នុងយុគសម័យក្រុមជំនុំ
ទាំងនេះ ហើយឥឡូវនេះបានបើកសម្តែងពួកគេដូចដែលអ្នកបានសន្យាថានឹងធ្វើ
នៅក្នុងនោះ វិវរណៈ ១០:១ ដល់៧។ សព្វថ្ងៃនេះយើងកំពុងតែឈរនៅកណ្តាល

ព្រះគម្ពីរ និងព្រះបន្ទូលដែលកំពុងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយើងដឹងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មកនេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

163 និងក្លាយជាប្រធានបទរបស់អ្នក យើងត្រូវតែដើរជិតអ្នកនិពន្ធ ទៅ យល់ពីវាដើម្បីបង្ហាញ។ “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គចង់មានអ្វីសំរាប់ទូលបង្គំធ្វើ? បើទូលបង្គំត្រូវទៅវាលហើយផ្សាយដំណឹងល្អឬទូលបង្គំត្រូវនៅផ្ទះ? មិនថាវាជាអ្វីក៏ដោយ បើខ្ញុំត្រូវតែជាស្រ្តីមេផ្ទះល្អ បើខ្ញុំត្រូវតែធ្វើជាម្តាយដ៏ល្អម្នាក់ បើខ្ញុំត្រូវតែធ្វើរឿងនេះ នោះ ឬ ផ្សេងទៀត? ទោះវាជាអ្វីក៏ដោយ បើខ្ញុំត្រូវតែជាកសិករ បើខ្ញុំ... ទោះបីវាជាអ្វីក៏ដោយព្រះអម្ចាស់ អ្វីដែលទ្រង់នឹងឱ្យខ្ញុំធ្វើ?”

164 តើនោះមិនមែនជាអ្វីដែលសូលបានស្រែកនៅទីនោះថា “ព្រះអម្ចាស់ អ្វីដែលនឹងកើតឡើងទ្រង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើ?” ទ្រង់បានចុះទៅ... ទៅតាមផ្លូវទៅ—ទៅ ជាក់ក្រមជំនុំទាំងអស់ទៅក្នុងគុក។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកគាត់បានស្រែកថា “តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វី?” នៅពេលពន្លឺបានបើក ជាបង្គោលភ្លើងដ៏ធំ ខាងលើគាត់។ “តើទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វី?”

165 ខ្ញុំគិតថានោះជាពាក្យល្អដែលត្រូវនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់តើមានអ្វីកើតឡើងទ្រង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើ? នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញបទគម្ពីរនេះបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គចង់អោយខ្ញុំធ្វើអ្វី?”

ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

166 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះដើម្បីស្វែងរកដួងចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះហើយសួរសំណួរសួរថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គចង់អោយខ្ញុំធ្វើអ្វី?” ហើយអ្នកជាមនុស្ស បើអ្នកនៅតែពូកែនៅទូទាំងប្រទេស អ្នកឱនក្បាលអ្នកសូមឱនក្បាលចុះហើយទូលថា: “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គចង់អោយទូលបង្គំធ្វើអ្វី? ឃើញថាយើងនៅទីនេះ នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនិងម៉ោងចុងក្រោយ គ្រាន់តែគិតខ្លោះនៅចំពោះមុខយើងអញ្ចឹង បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ តើទ្រង់នឹងឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វី?”

167 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងសួរសំណួរនោះ ទូលបង្គំសួរខ្លួនឯង ចំពោះទ្រង់ តើព្រះអង្គចង់អោយទូលបង្គំធ្វើអ្វី ដូចដែលទូលបង្គំបានដឹងថាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ត្រូវតែរាប់។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ឱ្យរស់នៅដូច្នោះ រាល់ថ្ងៃវានឹងត្រូវបានរាប់ទុកសំរាប់កិត្តិយសនិងសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយមនុស្សគ្រប់គ្នានៅទូទាំងប្រទេស និងអ្នកដែលនៅទីនេះ វាមានវត្តមាននៅក្នុងត្រសាលនៅពេលយើងស្វែងរកដួងចិត្តរបស់យើងហើយនិយាយ “តើព្រះអង្គចង់អោយទូលបង្គំធ្វើអ្វី? តើមានអ្វីដែលទូលបង្គំអាចធ្វើបានបន្ថែមទៀត និងនគរបស់ទ្រង់? សូមផ្តល់យវាព្រះអង្គអើយ។”

ស្វែងរកយើងដួងចិត្តរបស់យើង ហើយសាកល្បងយើង។ បើមានអំពើទុច្ចរិតណាមួយកើតឡើងចំពោះយើង ព្រះអម្ចាស់ អើយ ភាពអាត្មានិយមណាមួយបំណងឬគោលបំណងអាក្រក់ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សំអាតយើងដោយព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលយើងទទួលដោយចិត្តរាបទាប ការថ្វាយយញ្ញបូជានៃការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ហើយត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ដោយជឿថាទ្រង់បានធ្វើរឿងនេះ យើងរីករាយទទួលយកផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនោះ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យដល់យើង។

ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណចំពោះសារនៅថ្ងៃនេះ យើងជឿអ្វី និងអ្វីដែលយើងកាន់ ដើម្បីដឹងនិងជឿថាវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់និងសាររបស់ទ្រង់។ មិនខុសពីមនុស្សផ្សេងទេ តែត្រូវព្យាយាម ចូរធ្វើខ្លួនអោយដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាគំរូរបស់យើង។

168 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ដាក់នៅទីនេះគឺជាកន្លែងដៃ ហើយមានមនុស្សឈឺនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយទូលបង្គំខ្លួនឯង ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឿយហត់ហើយពាក់វានៅព្រឹកនេះ។ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយយើង ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់។ យើងពឹងលើកម្លាំងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ គឺជាកម្លាំងរបស់យើង។ ទ្រង់បានជួយច្រើនណាស់ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ។

169 នៅថ្ងៃមុន កំពុងតែគិតនៅក្នុងព្រៃនោះ ដើរជុំវិញជាមួយបងប្រុស ប៊ែងរ៉ូខ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យ... បេះដូងរបស់គាត់មានបញ្ហា គាត់មិនអាចដើរជុំវិញបានទេ។ បន្ទាប់មកដើម្បីគិតពីរបៀប...ដែលទូលបង្គំដឹងឡើងនៅទីនោះដើរនៅលើភ្នំទាំងនោះ បន្ទាប់ពីការនិមិត្តនោះ: “ទូលបង្គំត្រូវតែបានគោ។ ទូលបង្គំត្រូវតែឃើញសត្វគោ ត្រូវបានសម្លាប់។”

ហើយបន្ទាប់មកចុះមកនៅទីនោះហើយឈរនៅទីនោះនៅតុកសុន ហាងកាហ្វេ និងឃើញសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ទាំងអស់កំពុងត្រូវ ភ្នែករបស់គាត់បាន

ធ្លាក់ចុះ។ បាននិយាយថា “ព្រះអង្គអើយ បើទ្រង់អាចបង្ហាញនិមិត្តមួយជាកន្លែង ដែលសត្វតោមួយនៅ គឺពិតជាទ្រង់អាចបង្ហាញអំពីបងប្រុសរូជ។”

ហើយបន្ទាប់មកវាមកដល់ “ជាក់ដែររបស់អ្នកលើគាត់។”

ហើយឥឡូវនេះគាត់មកនៅថ្ងៃនេះ បងប្រុសបែងរបស់យើងម្តងទៀត រីឯមាំ កំពុងរត់ចុះឡើងលើភ្នំទាំងនោះ។ យើងសូមអរគុណដល់ព្រះជាទីស្រឡាញ់ ព្រះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយចំពោះយើងរាល់គ្នាដូចជាទ្រង់ធ្វើចំពោះបងប្រុសរូជដែរ។ ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់ស្រឡាញ់គាត់ ព្រោះគាត់ជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ស្មោះត្រង់ និង ដោយស្មោះត្រង់។

170 ហើយទូលបង្គំសូមអធិស្ឋាន ព្រះអង្គអើយ ដែលទ្រង់នឹងដោះស្រាយជាមួយ យើងម្នាក់ៗ សូមអត់ទោសយើងទូលបង្គំអោយរួចពីបាប ព្រមទាំងព្យាបាលជំងឺ ដែលកើតមានក្នុងរូបកាយរបស់យើង។ ធ្វើឱ្យពួកយើងដូចទ្រង់ ពីមួយថ្ងៃទៅ មួយថ្ងៃ ព្រះអម្ចាស់អើយ រហូតដល់យើងចូលមកក្នុងកម្ពស់ពេញលេញនៃព្រះយេ ស៊ូគ្រីស្ត។ សូមប្រទានមក។ ទូលបង្គំជឿជាក់ថាទ្រង់បានស្វែងរកអស់ពីដួងចិត្ត ឥឡូវនេះយើងដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ យើងសូមឱ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់យើងឥឡូវនេះ ក្នុងនាមព្រះយេស៊ូវ។

171 ហើយខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាលចុះ មានអ្នកតំណាងនៅទីនេះ ឬចេញ នៅក្នុង—ទូរស័ព្ទនៅទូទាំងប្រទេស ដែលនឹងចូលទៅខណៈពេលដែលទ្រង់កំពុង អធិស្ឋាននិងឱនក្បាលអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកឡើងទៅព្រះឥឡូវនេះ។ នោះ ជាអ្វីដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន។ ព្រឹកនេះ មានមនុស្សច្រើនកុះករ។ គ្រាន់តែលើកដៃ របស់អ្នកទៅកាន់ព្រះហើយនិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើឱ្យទូលបង្គំកាន់តែដូច ព្រះយេស៊ូវ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំចង់ក្លាយដូចជាព្រះយេស៊ូវ។” សូមព្រះប្រទាន ពរ។ ចេញចូលទឹកដី ប្រទេសនេះ ដៃនៅគ្រប់ទីកន្លែងគ្រាន់តែជាម៉ាស់ដីធំមួយ។ គំនិតក៏បានលើកឡើង។ “ទូលបង្គំចង់ក្លាយដូចជាទ្រង់។ ស្វែងរកទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ ហើយបើមានបាបក្នុងទូលបង្គំសូមយកវាចេញ។ ទូលបង្គំ—ចង់...” តើមានអ្វី? យើងទើបតែមកដល់ទីនេះទេ បុរណាស់ទៅហើយ យើងនឹងចាកចេញ ពីអ្នក... ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកមានប៉ុណ្ណា អ្នកក្រវែយក្មេង អាយុប៉ុន្មាន។

172 ឈរពីម្សិលមិញទៅក្រុមមនុស្សក្រីក្រ តិចតួចឡើងលើភ្នំចុះនៅលើ...នៅ លើដងទន្លេ។ នៅទីនោះមានគ្រួសារតិចតួច ជាបុរសដែលទូលបង្គំបាននិយាយ

ជាមួយជាយូរមកហើយ។ ចុះមក ប្រពន្ធតូចរបស់គាត់ កុមារប្រាំពីរប្រាំបី គាត់ បន្តិចបន្តួច មានបន្តិចបន្តួចនៅទីនោះ ទៅធ្វើការពីរដុល្លាក្នុងមួយថ្ងៃ។ ហើយ បុរសម្នាក់ឱ្យគាត់រស់នៅអនាធិបតេយ្យ។ ហើយនៅទីនោះប្រពន្ធរបស់គាត់នៅ ទីនោះជិតបានត្រៀមខ្លួនដើម្បីមានកូនមួយទៀត ហើយនាងមានពូថៅធំមួយនៅ ទីនោះ កាប់ឈើដើម្បីទាញវាចុះ។ ទារកនៅលើត្រគាកមួយ ទាញឈើជាមួយ មួយទៀត ចុះមកដើម្បីកាប់ឈើនោះដើម្បីអាចប្រើផ្លែប្លូប៊ីរី កុំអោយឃ្លានក្នុង រដូវរងា។ ខ្ញុំអើយ តើយើងអាណិតនាងប៉ុន្មាន! បងប្រុសរៀននិងទូលបង្គំបានទៅ ហើយមានឡានដឹកឈើ ហើយឆ្លងទៅទីនោះ រួចកាប់អុសហើយនាំយកមក ជាមួយ។ ស្ត្រីតូច ដឹងគុណ គ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ។ ទូលបង្គំអាណិតនា ង ណាស់។ ហើយយើងបន្តអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

173 ហើយទារកតូចរបស់នាងបានមានជំងឺឆ្លុតជ្រូក។ យើងបានទៅអធិស្ឋាន សំរាប់នាងតូច ទារកហើយព្រះបានព្យាបាលវា។ ហើយនៅថ្ងៃមុន ប្តីរបស់នាង មានជំងឺកូន។ ហើយបានចូលទៅក្នុង...

ទូលបង្គំបាននិយាយជាមួយគាត់។ គាត់ជក់បារី ពួកគេទាំងពីរ។ នាងបាន ប្រើប្រាស់ថ្នាំជក់ ហើយគាត់ក៏បានធ្វើដូចមនុស្សភ្នំដែរ។ ហើយទូលបង្គំនៅតែបន្ត និយាយ ដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងអំពីវា។ ហើយកាលពីព្រឹកមិញ ពេលទូលបង្គំចូលទៅ ពន្លឺថ្ងៃ គាត់បានដើរចេញមក កាន់ដៃគ្នានិងបាននិយាយថា “បងប្រុស ប៊ីលី ខ្ញុំគឺជា បុរសផ្លាស់ប្តូរ។” គាត់និយាយថា “ខ្ញុំបានជក់បារីរបស់ខ្ញុំ បារីចុងក្រោយ ហើយខ្ញុំ នៅខាងព្រះអម្ចាស់។”

នាងនិយាយថា “ខ្ញុំទើបតែជក់បារីចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំដែរ។”

អូ ដាំគ្រាប់ពូជ! “យើងជាព្រះអម្ចាស់បានស្រោចទឹក។ អញនឹងស្រោចទឹកវា នៅថ្ងៃនិងយប់ក្រែងលោអ្នកខ្លះនឹងដកហូតពីដៃអញ។”

174 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមមេត្តាមេត្តាករុណាឥឡូវនេះ ខ្ញុំអធិស្ឋានហើយផ្តល់ ឱ្យយើងនូវបំណងប្រាថ្នាក្នុងចិត្តរបស់យើង ពីព្រោះនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងយើង ចង់បម្រើទ្រង់។ ឥឡូវនេះបិតាអើយពួកគេទាំងអស់ នៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់នៅគ្រប់ ទីកន្លែង។ ពួកគេជាកូនរបស់ទ្រង់។ ទាក់ទងពួកគេ ដោយមេត្តាករុណាព្រះអម្ចាស់ អើយ មិនមែននៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យ ប៉ុន្តែនៅក្នុងមេត្តាករុណា។ យើងសូមក្នុងនាម ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

175 អ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន!”—អេឌី។] អស់ពីចិត្ត! ឥឡូវនេះ អ្នកដែលមានកន្លែងដៃអាចទទួលបាន។

ហើយឥឡូវនេះកម្មវិធីរបស់យើង ខ្ញុំគិតថាពួកគេចាប់ផ្តើមមុនម៉ោង ៧ ព្រឹក ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ បងប្រុស នេវីល នឹងប្រកាសពីសេចក្តីនេះ នៅនាទីអំពីពេល ចាប់ផ្តើម។

ព្រឹកនេះមានបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ? [បងប្រុស នេវីល និយាយថា “ទឹកបាន ត្រៀមរួចរាល់ហើយ។”—អេឌី។] បើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះ តែមិនទាន់បាន ទទួលពិធីជ្រមុជទឹកក្នុងនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងនៅឡើយទេ ហេតុអ្វីវាប្រាកដជា... ទឹកបានត្រៀមរួចរាល់សម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។

176 យើងសូមកោតសរសើរដល់បងប្អូនថ្នាក់ដឹកនាំទាំងអស់។ ខ្ញុំឃើញ បងប្រុស... តើយ៉ាងម៉េច បងប្រុស ជាណែនាំមែនទេ? និងបងប្រុសម៉ាទីន ហើយ អូ ពួកគេជាច្រើននៅទីនេះគឺបងប្រុសឡេអូ។ អូ! ថ្នាក់ដឹកនាំទាំងអស់នៅគ្រប់ ទីកន្លែង។ យើងសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នកដែលបាននៅទីនេះ ប្រកបជាមួយ យើងជុំវិញព្រះបន្ទូល។

177 ប្រហែលជាអ្នកមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំគ្រាន់តែលើនេះ។ កុំសួរអ្នក អ្នក ឃើញទេ។ រឿងតែមួយគត់អ្នកគ្រាន់តែពិចារណាវា។ អ្វីដែលអ្នកប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំ ពិចារណាវា។ បើថ្នាក់ដឹកនាំនឹងយកកាសែតនេះហើយពួកគេនិយាយថា “មែនហើយខ្ញុំ មិនយល់ស្របជាមួយ។” មិនអីទេ បងប្អូនខ្ញុំអើយ។ អ្នកប្រហែលជា ឃ្នាលចៀមខ្លះ ចៀម អ្នក—អ្នកចិញ្ចឹមពួកគេតាមអ្វីដែលអ្នកចង់បាន។

ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីរក្សាភាពត្រឹមត្រូវជាមួយនឹង ព្រះបន្ទូលសម្រាប់រឿងទាំងនេះ ដាក់ដៃខ្ញុំចំពោះព្រះ ពីព្រោះចៀមត្រូវការអាហារ ចៀម។ “ចៀមរបស់ខ្ញុំលឺសម្លេងខ្ញុំ។” នោះហើយជាអ្វីដែលយើងរស់នៅដោយ ព្រះបន្ទូលទាំងអស់ ដែលធ្វើបន្ត... មិនមែនទាំងអស់ទេ... មិនមែនគ្រាន់តែជា ព្រះបន្ទូលឥឡូវនេះទេ។ ប៉ុន្តែរាល់ពាក្យដែលចេញពីមាត់ព្រះនោះគឺជាអ្វីដែលពួក បរិសុទ្ធកូរតែរស់នៅដោយ។

សូមឱ្យយើងឈរជើងរបស់យើងឥឡូវនេះ។ ខណៈពេលដែលយើងអាន ក្បាលរបស់យើង...

ហើយបងប្រុស នេវីល តើអ្នកមានអ្វីដែលអ្នកចង់និយាយទៅកាន់ពួកគេទេ?
ប្រងប្រុស នេវីល និយាយថា “ទេ។”—អេឌី។ បងប្រុសម៉ាន់? មិនអីទេ។

អ្នករាល់គ្នាមានអារម្មណ៍ល្អទេ? និយាយថា “អាម៉ែន។” ក្រុមជំនុំនិយាយថា
“អាម៉ែន។”—អេឌី។ មែនហើយ។

ឥឡូវចូរយើងខិនក្បាលចុះ។

ខ្ញុំនឹងសួរបងប្រុសលីវ៉ាយបើគាត់មកទីនេះ ឬគាត់អាច។ បើអ្នកអាចទៅដល់
ទីនោះ បងប្រុស វេលឡេ បើអ្នកអាចធ្វើបាន។

បងប្រុស វេលឡេ គឺជាបងប្រុសរបស់យើងនៅទីនេះជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅ។
ហើយគាត់ទទួលបានសៀវភៅរួចរាល់ឥឡូវនេះ សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ
ហើយធ្វើការជាមួយ គ្រាទាំង៧។ យើងសង្ឃឹមថានឹងមានវាឆាប់ៗនេះ។ ត្រឹមត្រូវ
ហើយ។ បងប្រុស លីវ៉ាយ។

សូមព្រះប្រទានពរ។

ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្ទាល់ KHM65-0822M

(Christ Is Revealed In His Own Word)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 22 សីហា 1965 នៅ រោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសានវីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG